

18th March 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Parambikulam-Aliyar Project. Under the present accounting system, the increase of outlay on a Project also leads to an increase in certain accounting transactions under what are known as 'Suspense Heads'. Although these are purely accounting adjustments and debits under this head are washed off by credits under the same, under the gross-budgeting procedure, we have to take an appropriation for the gross debits, ignoring the receipts or credits. As a result of this, under Suspense Heads, we are taking an appropriation of Rs. 3.79 crores under Irrigation and under Civil Works. They represent only book adjustments which will be wiped off completely by additional credits.

Members may be interested to know that we are taking an additional appropriation of Rs. 31 lakhs for repairs and maintenance of roads.

I may mention here that this Supplementary Estimate includes provision for nearly 64 new schemes sanctioned during the year. We are following the practice of sanctioning new schemes as and when they are ready. This continuing process of review and sanction of schemes and expanding needs of course results in our coming to the Legislature with a large supplementary demand. The Departments are thus placed in a position to fully review their requirements and to start new schemes throughout the year. The credit for the successful fulfilment of the Plan Schemes is thus in no small measure due to the readiness with which this House has been prepared to vote for these Supplementary Demands for the new services and expansion of existing schemes as and when they arise.

With these few words, I commend the Third Supplementary Estimates for acceptance by this House.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61.

(1) DEMAND XIX—AGRICULTURE AND FISHERIES.

(2) DEMAND XX—ANIMAL HUSBANDRY.

(3) DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move :

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,65,27,400 under Demand No. XIX—Agriculture and Fisheries'.

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,13,64,700 under Demand No. XX—Animal Husbandry'.

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,00,000 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Agriculture'.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Members Sri Anbazhagan, Sri M. Muni Reddi and Sri A. R. Marimuthu may move the cut motions given notice of by them to the respective Demands.

[18th March 1960

SRI K. ANBAZHAGAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move :
' That the allotment of Rs. 3,65,27,400 under Demand XIX
—Agriculture and Fisheries—be reduced by Rs. 100 '.

SRI M. MUNI REDDI : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move :
' That the allotment of Rs. 1,13,64,700 under Demand XX—
Animal Husbandry—be reduced by Rs. 100 '.

SRI A. R. MARIMUTHU : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move :
' That the allotment of Rs. 3,00,000 under Demand XXXIX
—Capital Outlay on Agriculture—be reduced by Rs. 100 '.

DEPUTY SPEAKER : The other Members who have given notice of cut motions may speak on the Demands if they want. They need not move their cut motions. The Hon. Minister will now speak. I fix a time limit of ten minutes for the Hon. Members. The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது மூன்று மரன்யங்கள் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைப் பற்றி நான் விரிவாக முதலில் விளக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணருவார்கள். ஆகவே, நான் அதிகமாக காலத்தை எடுத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை. சுருக்கமாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். மூன்று மரன்யங்களில் ஒன்று, விவசாயம். விவசாயத்தை சேர்ந்த மீன் வளர்ப்பு, அதையொட்டி காப்பிட்டல் எக்ஸ்பென்டிச்சர் அதிகப்படியாக இல்லாமல் மூன்று லட்சம் ரூபாய்தான் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அது, பெரும்பாலும் கட்டிடச் செலவிற்காக. கால்நடை வளர்ப்புக்காக ஒரு மரன்யம். ஆக, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து விவாதம் நடப்பதுதான் பொருத்தம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணருவார்கள். தாங்களும் அதை உணர்ந்து, அனுமதித்திருக்கிறார்கள். விவசாயம் அபிவிருத்தியடைய கால்நடைகள் மிகவும் அவசியம் என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணருவார்கள். அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள், மரன்யங்கள் அளிக்கிற விஷயத்தில் பல துறைகளிலும், விவசாய அபிவிருத்திக்குரிய திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு, அவைகள் நிறைவேற்றப் பட்டுப் வருகின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணருவார்கள். உணவு தானிய உற்பத்தி மட்டுமல்ல. பல துறைகளிலும் விவசாய அபிவிருத்தி காய்கறிகள், பழங்கள் மற்றும் ரொக்கமாக பணம் அளிக்கக் கூடிய கெமர்ஷியல் க்ராப்ஸ் அல்லது காஷ் கிராப்ஸ் என்று சொல்வார்களே, இவைகள்தான் அதிகமாக உடனடியாக பலன் அளிக்கக் கூடியது, அன்னிய நாட்டு மார்க்கெட்டைக்கூட அபிவிருத்தி செய்யக் கூடியதும், நம் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தக் கூடிய பல பயிர்களைப் பற்றியும் போதிய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதோடு இந்த விவசாயத்தின்கீழ் சாகுபடிக்கு கொண்டுவர லாயக்கில்லாத நிலங்களைத் திருத்தி சாகுபடிக்கு கொண்டுவர வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அதைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வற்புறுத்தியுமிருக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தில் அதிகமாக சுலபமாக சாகுபடி செய்யக்கூடியது இல்லை என்றே சொல்லலாம். இருந்தாலும் எவ்வளவுதூரம் சாத்தியமாகிறதோ அந்த நிலங்களை எல்லாம் சாகுபடிக்கு கொண்டு வருவது முக்கியமான தொன்றாகும். அதிலும் அரசாங்கம் கவனம்செலுத்திவருகிறது இந்த ஆண்டில் தீவிரமாக கவனம் செலுத்துவார்கள். ஒரு இடத்தில் பத்து ஏக்கராவது ஒன்றாகச் சேர்த்து திருத்தி, விவசாயிகள் அதை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரவில்லை என்றால் அரசாங்கம் ஒரு பெரிய பண்ணை வைத்து

18th March 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

நடத்தவேண்டும் என்ற யோசனை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இயந்திரங்கள் விஷயமாக, ட்ராக்டர்கள் பழமையாய் போய்விட்டது என்று விவசாயிகளால் கூறப்பட்டு வந்தது. ட்ராக்டர்களை அடியோடு புறக்கணிப்பதற்கில்லை. மண் அறிப்புத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற ட்ராக்டர்கள் அவசியமாகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் சிறிய ட்ராக்டர்களை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பது என்ற யோசனை இருக்கிறது. அக்ரிகல்ச்சரல் இன்பர்மேஷன் யூனிடில் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் விவசாயம் பற்றி தெரிவிக்கக் கூடிய வகையில் சொன்னார்கள், அதாவது அரசாங்கம் நடக்கிறது. துண்டுப் பிரசாரங்கள் தயாரித்து அவைகளை வெளியிடுகிறார்கள். அப்போதைக்கப்போது விவசாய ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாக ஏற்படும் விவசாய அபிவிருத்தி விஷயங்கள் பற்றி விவசாயிகளுக்கு தெரிவிப்பதில் இப்பொழுது விசேஷ கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேமாதிரி சாயில் டெஸ்டிங் முக்கியமானதாகும். மண்ணின் சத்தை உணர்ந்து அதற்குரிய உரம்போடால் நல்ல பலன் கிடைக்கிறது. அதை பல அங்கத்தினர்கள், விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் பலர் வற்புறுத்தி கூறியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கோவையில் ஒரு சாயில் டெஸ்டிங் யூனிட் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இப்படிப்பட்ட யூனிடில் வைப்பது அவசியம். அவைகளை, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வைக்கலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. தஞ்சையில், ஆடுதுறையில் ஒரு யூனிட் வைப்பது என்று அரசாங்கத்தின் எண்ணம். சமீபத்தில் நான் ஒரு மாவட்டத்திற்கு போயிருந்தபோது இந்த மன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர் ஒருவர் மண்ணை நன்கு பரிசோதனை செய்து நிபுணர்கள் சொல்லியது போல் செய்வது ஏக்கர் ஒன்றுக்கு அதன் பலகை பத்து மூட்டை கூடுதல் விளைகிறது என்று சொல்லக் கேள்விப் பட்டேன். அது, இந்த மன்றம் பெருமைப்பக்கூடியதாகும். அவர், இந்த மன்றத்திலுள்ள ஒரு உறுப்பினராவர்; அம்மாதிரி நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்வதற்கு சலபமாக சாதனங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை எப்படி அமைப்பது என்பதுபற்றி இப்பொழுது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. ஆராய்ச்சியில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருவதும் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிந்த விஷயமே. அதோடு விவசாயப் படிப்பு மிகவும் அவசியம். விவசாயத்தில் செய்யப்படும், ஆராய்ச்சிகள் விவசாயிகளுக்கு போய் சேர வேண்டும். அதையும் கவனியாமல் இல்லை. விவசாயப் படிப்பு மிகவும் முக்கியமானது. அதோடு கூட கிராமங்களில் விவசாயம் செய்கிறவர்களையும் அமைத்துக் கொண்டு போய் அவர்களுக்கு ஒரு ஆறு மாத காலம் பயிற்சி கொடுப்பது என்ற திட்டம் இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. கோவை கல்லூரி பிரசித்திபெற்ற கல்லூரியாகும். சமீபத்தில் அங்கு “போஸ்ட் க்ராஜுவேட்” கோர்ஸ் அங்கு வைப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும் வருகிறது. போஸ்ட் க்ராஜுவேட் கோர்ஸ்க்கு நாம் அந்நிய நாட்டையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. “ஸைட்டோஜெனடிக்ஸ்”, “ப்ளாண்ட் பீர்டிங்”, “சாயில் னைன்ஸ்”; அக்ரிகல்ச்சரல் கெமிஸ்ட்ரி”, “ஹார்டிக்லச்சரல்” “ப்ளாண்ட் பத்தாலஜி”, இவைகள் எல்லாம் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் இரண்டு சப்ஜெக்ட்ஸ் இப்பொழுது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. “அக்ரானிமி அன்ட் என்ட்மாலஜி” இவைகள் எல்லாம் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அக்ரிகல்ச்சரல் எக்கனாமிக்ஸ் பற்றி நமக்கு தெரியும். அக்ரிகல்ச்சரல் எக்கனாமிக்ஸும், ரூரல் சோஷியாலஜியும் அவசியம். கிராமப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவது என்பது மிகவும் அவசியமாகும். ஆகவே, இவைகளை நன்கு தெரிந்து கொண்டால்தான் விவசாயத் துறையிலுள்ள குறைகளை தீர்ப்பதற்கு வழி காண முடியும். “Full fledged Agricultural Economics” கோவை அக்ரிகல்ச்சரல் காலேஜில் இப்படி ஒரு பிரிவு, அதற்கு வேண்டிய நிபுணர்களையும், உத்தியோகஸ்தர்களையும் போட்டு, அதைத் தொடங்குவது என்ற யோசனையும் இப்பொழுது இருக்கிறது. அதேமாதிரி கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை, ஆடு, மாடு, கோழி எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கால்நடைகளின் வளர்ப்பு விஷயத்தில் இந்திய தேசத்தின் மற்ற பகுதிகளோடு நமது பகுதியை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், தமிழ் நாட்டில் அதன்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th March 1960]

எண்ணிக்கைக்கு குறைவு இல்லை. எண்ணிக்கை இருக்கிறது. விதிதாசாரம் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் தேசியச் செல்வம் என்ன வென்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் நம்முடைய செல்வம் தமிழ் நாட்டில் இப்பொழுது இருக்கிற மான்கள் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய தேசியச் செல்வம் குறைவு அதை அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டத்தில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. நமது கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு, அதற்கு பல சாதனைகள் சாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன. திட்டமிடத்தை விட அதிகமாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அடுத்தபடியாக வெட்டரினரி காலேஜ். இப்பொழுது அதில் போஸ்ட் கிராஜுவேட் கோர்ஸ் நடந்து வருகிறது. 32 கீ வில்லேஜ் சென்டர்ஸ், 13 ஆர்டிபிஷியல் இன்செமினேஷன் சென்டர்ஸ், 12 சப்ளிமென்டல் எக்ஸ்டென்ஷன் சென்டர்ஸ் இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டில் ஐந்து கீ வில்லேஜ் சென்டர்ஸ்-ம் 4 ஆர்டிபிஷியல் இன்செமினேஷன் சென்டர்ஸ்-ம், 25 சப்ளிமென்டல் சென்டர்ஸ்-ம் இவைகளை எல்லாம் அமைப்பது என்ற யோசனை இருக்கிறது. அதேமாதிரி கால்நடை பண்ணைகளும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ராணிப்பேட்டையில் “இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் வெட்டரினரி ப்ரேவென்ட் மெடிசன்ஸ்” இருக்கிறது. இது மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் பயன்படக்கூடியதாகும். அதுவும் விருத்தி செய்யப் பட்டு வருகிறது. கோழி, ஆடு இவைகளை எல்லாம் நல்ல தரமாக விருத்தி செய்யப்பட்டு வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆட்டுப் பண்ணைகள் இருக்கின்றன. நமது நாட்டில் இருப்பது போதாது என்று ஆஸ்ட்ரேலியா விலிருந்து ஏரோப்ளேனில் ஆடுகள் வரவழைத்து ஆடுகளை விருத்தி செய்கிறோம். ரஷியாவிலிருந்து கூட ஆடுகளை வரவழைத்து அதைக் கொண்டு ஆடுகளை விருத்தி செய்யப் பார்க்கிறோம்.

10-00
a.m.

அதோடு நமக்கு எருமை மாடுகளும் வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த வரையில் நாம் வடநாட்டிலுள்ள பூரா என்னும் எருமை மாடுகளைத்தான் தருவிக் வேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக நாம் 1,000 எருமை மாடுகளை வாங்கி நம்முடைய எருமை மாடுகளை விருத்தி செய்திருக்கிறோம். மேலும் சிந்தி மாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் அந்த மாடுகள் முதலில் சிந்தியில் இருந்துதான் தோன்றியது என்றாலும்கூட இப்போது நம் ராஜ்யத்திலுள்ள சிந்தி இனத்திற்குத்தான் மிகவும் முக்கியத்துவம் கிடைக்கிறது. காஷ்மீரில் கூட நம்முடைய இனத்தைத்தான் அதிகமாக கேட்கிறார்கள்.

அதே போன்று இந்த மான்யங்களில் மீன் வளர்ப்புப் பற்றியும் இதில் சேர்த்து கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. பலர் மிகவும் முக்கியமாக இதை உபயோகிக்கின்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அரிசி சாப்பிடுகின்றவர்களுக்கு மீன் உணவு ஒரு சப்ளிமென்டரி உணவாக இருந்து வருகிறது என்று தெரிவிக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நான் சாப்பிடுவதைப் பற்றி பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம், இப்போது சாப்பிடக்கூடியவர்களுக்கே கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. முக்கியமாக நமக்கு இயற்கை வளமாக 600 மைல் நீளத்திற்கு கடல் இருக்கின்றது. இந்த கரையோரமாக மீன் கிடைப்பதற்கு வசதி இருக்கின்றது. இயற்கையாக கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த வளத்தை நாம் பயன்படுத்தியாக வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு இன்ஸ்டிடியூட் பிஷ்ரீஸ் இருக்கிறது. ஆறுகள் இருக்கின்றன. எரிகள் இருக்கின்றன, இவைகளில் எல்லாம் நல்ல மீன்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. அதோடு சோஷியல் எக்ஸ்ட்ரிக்ஸ் ஆக்டிவிட்டிஸ் என்ற முறையில் பல வேலைகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு எல்லாம் ஆராய்ச்சி நடத்த வேண்டும். இவ்விதம் எல்லாம் இருந்தாலும் கிராமங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டாலும் எத்தனை போர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள், மிகவும் குறைவாகத்தான் சாப்பிடுகிறார்கள். போதிய அளவு அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை, நயமான விலைக்கு கிடைப்பதில்லை. ஆகவே மீன்களை இன்னும் அதிகமான அளவில் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அதற்காக மீன்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அதோடு மீன் சம்பந்தமான தொழில் முறையில், அங்கங்கே சில வேலைகள் நடத்தப்படுகின்றன. இவைகளை எல்லாம் அதிகப்படுத்தவேண்டும். முக்கியமாக எல்லோரும் கையாளக்

18th March 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கூடிய முறையில் இவைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதை பரிசீலனை செய்வதற்காக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதே போன்றுதான் மீன் பிடிக்கின்ற தொழில் மிகவும் ஆபத்தான தொழில். அவர்கள் எல்லாம் நல்ல வாழ்க்கை வாழ வசதி செய்ய வேண்டும். அவர்களுடைய நல்ல வாழ்வுக்கான பண திட்டங்கள் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகவே இதில் “மரணம் பிஷ்ரிஸ்” “இன்லன்ட் பிஷ்ரிஸ்” என்ற இரண்டு வகைகளிலும் மீன் பிடிக்கிறவர்கள் உபயோகப்படுத்துகின்ற வலைகள், கருவிகள், நாட்டுப் படகுகள் இவைகள் எல்லாம் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதோடு முக்கியமாக—யுத்த காலத்தில்—அக்யோரியம் சரியாக நடத்தப்படவில்லை. இப்போது அதை இன்னும் விருத்தியாக்கவேண்டும். இவ்வாறான பல்வேறு திட்டங்கள் இந்த மான்யங்களில் அடங்கியிருக்கின்றன. இதன் பேரில் கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்களது அரிய யோசனைகளை சொல்லி, இதை ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. ANBAZHAGAN : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 10-00] a.m.

இன்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மானியத்தின் மீது நான் தந்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை யொட்டி, சில கருத்துக்களை இங்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். விவசாய இலாகா, மீன் வள இலாகா இவைகளைச் சேர்த்து, அவைகளுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டிய தொகையைச் சட்டமன்றத்தில் கேட்கப்படுகிறது. மீன் வளத் துறையைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அறுநூறு மைல் நீளக் கடற்கரை நமக்கிருக்கின்றது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதும் பங்கு பெறும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மீன் வளத் துறைக்குச் செலவிட வேண்டிய மான்யத்தைக் கேட்கிறபொழுது, இதற்கு என்று தனியாகவே ஒரு மானியம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மீன் வளத்துறை இனத்தையும், விவசாயத் துறை இனத்தையும் தனித் தனியாகப் பிரித்து அதற்கான மானியங்களைக் கேட்பார்களேயானால் இரண்டு இனங்களைப் பற்றியும் விரிவாகப் புரிந்து கொள்வதற்கும், அதைப் பற்றிய விவரங்களை எடுத்துக் கூறுவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீன் வளத் துறையில் இந்த மானியத்தின் கீழ் செலவு செய்யப்படுவதற்காக தொகை கேட்கப்படும் இந்த நேரத்தில், இதில் வருகின்ற வருவாய் என்னவென்று பார்க்கும்போது, 29 அல்லது 30 லட்சம் என்று இருக்கிறது. செலவு 35 லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ இதில் வருவாய் நல்ல முறையில் இருக்கின்ற காரணத்தினால் இந்தத் துறை சரியான முறையில் இயங்கி வருகின்றதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியமான கடமையாகும். ஏற்கனவே இதே சட்டமன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் அவர்கள் மீன் வளத் துறையைப் பெருக்குவதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் அளவில் திட்டமிட்டு நிதி ஒதுக்கி, ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்பு, மற்றும் இது போன்ற காரியங்களுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டும், இதன் மூலம் நமது வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறியபடி மூன்றாவது திட்டத்திற்கு ஆயிரம் கோடியை எட்டிப் பிடிக்க எண்ணவிட்டாலும் அதற்கான திறமையில்லா விட்டாலும் கூட ஒரு கோடி ரூபாயாவது இதற்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்பதை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்தில் சேர்த்துக் கேட்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயத் துறையில் பலவிதமான ஊழல்கள் நடைபெறுவது வெளிப்படுகின்றன. குறிப்பாக விதைப் பண்ணைகளைப் பொறுத்த வரையில், இதை நடத்தும் நிர்வாகம் திறமையாக இருக்குமானால் இந்தக் குறைகள் ஏற்பட்டிருக்க

[Sri K. Anbazhagan] [18th March 1960]

முடியாது. உர விநியோகத்தைப் பொறுத்த அளவில் தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களிருந்தும்—அரியலூரில் வழக்கு—செங்கல்பட்டில் குற்றச் சாட்டு—சென்னையில் அமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கை—இது போன்ற செய்திகள் எல்லாம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால், அங்கங்கே நடக்கின்ற தவறுகள் காரணமாகத்தான் இந்நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே குறைந்த அளவில் நல்ல முறையில், நாட்டு மக்களுக்கு உரம் நல்லபடி விநியோகம் செய்யப்படாததின் காரணமாக இந்தக் குறைகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே முழு அளவில் இவைகளை விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்களையே நியமித்தாவது இதை விசாரிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கு மனதில் என்ன தோன்றுகிறதோ, அதற்கேற்ற முறையில்—இவைகளை விசாரித்துச் சீர் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதே போன்று, விவசாயத் துறைக்கு ஏராளமான பணம், வகை தொகை இல்லாமல், முறையில்லாமல் செலவு செய்யப்படுகிறது, பணம் சில இடங்களில் பாழாகிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் பாண்டமங்கலம் என்ற ஊரில் வெற்றிலைக் கொடியைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலையத்தில், ஏறத்தாழ மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் எட்டு, பத்து ஆராய்ச்சியாளர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். வெற்றிலைக் கொடியில் ஏற்படும் நோயை ஆராய்ச்சி செய்ய இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் தொடர்ந்து இருந்தால்தான் இதில் ஒரு நல்ல கண்டுபிடிப்பை, நல்ல மருந்துகளை இவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியும். அதன் மூலம் வெற்றிலைக் கொடிக்கால்களையும் பாதுகாக்கத் துணை செய்ய முடியும். அவ்விதமின்றி அவர்களே அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டிருந்தால், அவர்கள் இதில் ஆராய்ச்சி செய்வதை விட்டு, அடுத்த ஊரில் எங்கே போய்க் குடியிருப்பது என்கிற ஆராய்ச்சியில்தான் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில், பாண்டமங்கலம், வேலூர் பகுதியில் வெற்றிலைக் கொடிகள் காய்ந்து வேர்களில் எல்லாம் நோய் கண்டு, இதன் காரணமாக வேர்கள் எல்லாம் அழிக்கொண்டிருக்கின்றன. இது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அவைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் தமிழ் நாட்டில் பெருகி வளர வேண்டிய வெற்றிலைக் கொடிக் கால்கள் எல்லாம் கெடாமல் பார்த்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மீன் வளத் துறையில் சில சரூ மீன்கள் உலவி வருகின்றன—கடலில் சிறிய மீன்களுக்கு இடையே, அவைகளுக்கு ஆபத்து ஏற்படக் கூடிய வகையில், பெரிய சரூ மீன்கள் உலவி வருவது போல்—இந்தத் துறையிலும் சிலர் இருந்து கொண்டிருக்கின்றனர். சட்டமன்றத்திலே குற்றஞ் சாட்டுவது எளிது, ஆனால் அவைகளை உங்களால் நிரூபிக்க முடியுமா? அதற்குத் திறமை இருக்கிறதா? என்று வேண்டுமானால் அமைச்சர்கள் கேட்கலாம். உண்மையாகவே நாங்கள் இதைப் பற்றி நிரூபிக்க வேண்டும் என்றால் அரசாங்கத்திலுள்ள ரிக்கார்டுகள் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அரசாங்கம் விசாரணை நடத்திக் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்தாலும் கூட, அவர்களை முட்டுக் கொடுத்து தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இந்த அரசாங்கத்தார். அவ்விதம் தாங்கிக்கொண்டிருப்பதில் இவர்களுக்கு அபாரமான திறமை இருக்கிறது என்பதை வேண்டுமானால் ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆகவேதான் மிகவும் வேதனையோடு, வெட்கத்தோடு, வருத்தத்தோடு, மான உணர்ச்சியோடு இந்த இலாகாவில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் தவறுகளைக் கண்டிக்க விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவில் 1959-ல் நான்கு படகுகள் பழுது பட்டிருக்கின்றன. இதற்கான தக்க காரணம் கொடுக்கப்படவில்லை. 1960-ம் ஆண்டில் ஒரு படகு பழுதுபட்டதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் திறமைக் குறைவின் காரணமாக இம்மாதிரி முக்கியமான துறைகளில் ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. இது மட்டுமல்ல, நூல் கட்டுகள்

18th March 1960] [Sri K. Anbazhagan]

வினியோகிப்பதிலும் கூட, பல நூல் கட்டுகள் அந்தந்த குப்பங்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. ஆனால், நூல் கட்டு வந்ததாக அங்குள்ளவர்கள் கரிபட்டுந்து கையொப்பம் வாங்கிவிட்டு அவர்களுக்கு 10, 20 ரூபாய் என்று கொடுத்துவிட்டு, வேறு இடத்தில் கொண்டு போய் வணிகர்களிடம் விற்பனை விடுகிறார்கள். அதே போன்றுதான் கட்டு மரங்கள் வினியோகிப்பதிலும், உரியவர்களுக்குப் போய்ச் சேராமல் பல விதச் சூழ்ச்சிகள் செய்து அவற்றை வெளியே வணிகர்களிடம்—தனிப்பட்டவர் களிடம்—கட்டு மரங்களை விற்பனை விடுகின்றனர். இந்த இலாகாவுக்கென்று வெளி நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்படுகிற இந்தக் கட்டுமரங்கள் எல்லாம் இவ்விதம் வெளியே போய்விடுகின்றன.

ஷார்க்-லிவர் எண்ணெய் எடுக்கும் விஷயத்திலும், எண்ணெய் எடுத்துவரும் ஷார்க் மீனில் உள்ள உறுப்புகளை—அதாவது ஷார்க்-பென் என்று கூறப்படும் உறுப்புகளை எலத்தில் விலைக்கு விடாமல், தனிப்பட்டவர் களிடம் கொடுத்துவிடுகின்றனர். தமிழ் நாட்டில் கிடைக்கின்ற இந்தப் பொருளுக்கு சீனாவில் அதிக விலை கிடைக்கிறது என்பது நான் கேட்டறிந்த உண்மை. இங்கு ஒரு பத்து பவுண்டுக்கு எட்டு அணு கொடுத்து வாங்கி அதை ஐந்து, ஆறு ரூபாய் விலைக்கு ஏற்றுமதி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. நான் கூறும் புள்ளி விவரங்களில், அல்லது கணக்கில் சில தவறுகள் இருக்கலாம், ஆனால் அரசாங்கத்தின் பொருள் தவறான முறையில் வெளியே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இது அரசாங்கத் திற்கு இழப்பு என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். இதை முறையாக எலமிட் அனுமதித்திருந்தால், நமக்கு இது இத்துறை வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்றுதான், மீன் விலை வினியோகிப்பதிலும், கட்டுமரங்கள் கட்டுவதற்குப் பயன்படும் மரங்களை வெளியே கொடுத்து விடுவதுபோல் மீன் விலைக்காகக் கொடுக்கப்படும் விலைக் நூல், அதற்குரிய மீனவர்களிடம் போகாமல் வெளியே போய்விடுகின்றன என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவற்றை எல்லாம் விகாரித்தால் இதிலுள்ள குறைகளை நீங்கள் நிச்சயமாகக் கண்டுகொள்ளலாம். இவை எல்லாவற்றையும் விட இந்த இலாகாவிலே பணம் பல வழிகளில் பாழ்பட்டிருக்கிறது. நான் இங்கே சில குறிப்புகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இருந்த மீன் துறை கூட்டுறவு சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் 3,500 ரூபாயைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருந்த போது இம்முத்து விட்டதாகத் தெரிவிக்கிறார். இம்முத்துபோன பணத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு முயற்சியும் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஈடு செய்ப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை. இதைப் பற்றி ஒரு அதிகாரி சென்று விசாரித்திருக்கிறார், பிறகு இந்த 3,500 ரூபாய் இம்முத்து பணமாகக் கருதப்படும் என்று இந்த இலாகா தெரிவித்திருக்கிறது. ஒரு சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர் 3,000 அளவுக்கு தொலைத்துவிட்டார் என்று சொன்னால், அவரிடமிருந்து எந்த ஒரு தொகையையும் வசூலிக்காமல் இந்த இலாகா 3,000 ரூபாயை இழப்பது என்று சொன்னால், அது மீனவர்கள் தலையில் கை வைக்கப்படுவதைத் தவிர வேறு என்ன?

தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே இருந்த வேளூரு அதிகாரி—மீன் விற்பனைப் பொறுப்புள்ள அதிகாரி—மீன்கள் அழுகிவிட்டதாகக் கூறி, 4,000 ரூபாய் அளவுக்கு அழுகிப் போய்விட்டது என்று கூறி, பணம் கையாடல் செய்திருக்கிறார் என்று ஒரு குற்றச் சாட்டு வந்தது. அதை அந்த இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் விசாரித்திருக்கிறார்கள். விசாரித்து கடைசியாக மீன்கள் அழுகிப் போயிருக்கக்கூடும் என்பதாலேயே இழப்பு என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டு என்று நான் நினைக்கிறேன், தூத்துக்குடி ஆழ் கடலில் மூழ்கி எடுத்த முத்துச் சிப்பிகளில்—முத்துக்களுக்கு மூலப் பொருளாக உள்ள சிப்பிகளில்—ஏறத்தாழ 35,000 சிப்பிகள் இருக்க வேண்டியது—

[Sri K. Anbazhagan] [18th March 1960]

காணாமல் போயிருக்கிறது. இந்தச் சிப்பிகளை வாங்கியதற்கு, அவை முதலில் இருந்ததற்கு ரசீதுகள் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ ஒன்று 6 அணு விலைக்கு வாங்கப்பட்டதும் ஏறத்தாழ 2 ரூபாய் விலைக்கு விற்கக் கூடியதும், 55,000 ரூபாய் அளவுக்கு மதிப்பு உள்ளதுமான சிப்பிகள் அங்கு காணவில்லை. யார் மூலமாகவோ யாரோ ஒரு தனியாரிடம் அவ்வளவும் போய்ச் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். இதை அரசாங்க ஆடிட்டர் ஒருவர் கண்டுபிடித்திருக்கிறார், பின்னர் அரசாங்கத்துக்கும் தெரிவித்திருக்கிறார். அதன் பின்னால் “டிபார்ட்மெண்டல் என்க்வொயரி” என்ற பெயரால் இந்த ஊழலை மூடி, மறைத்து, மெழுகி வைத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் அமைச்சர்களாகவோ அல்லது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவோ 55,000 ரூபாய் அளவுக்கு சூது செய்வதற்கு சூழ்ச்சிக்கு இடம் தந்துவிட்டார்கள். இது நமது முதலமைச்சருக்கும் தெரிந்திருக்கிறது. இதனை விரைவில் போலீஸ் இலாகாவிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார். இதன் மீது போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார் என்று நான் அறிய மாட்டேன். போலீஸ் அமைச்சருக்கு இதைப் பற்றித் தெரியுமோ, தெரியாதோ? இது அப்படியே மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர்கள் சட்டமன்றத்தின் முன்னால் வந்து மீன் பிடிக்கிறோம், முயல் பிடிக்கிறோம், ஆடு வளர்க்கிறோம், மாடு வளர்க்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டாலும் பழக்கத்தில் சூழ்ச்சி செய்ய குற்றம் மறைக்க அதிகாரிகளுக்கு இடமிருந்தால் எப்படிப் பொறுத்துக்கொள்வது?

அது மட்டுமல்லாமல் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 4,000 ரூபாய் அளவுக்கு மீன் அழுகிப் போய்விட்டது என்று தெரிவித்த அதே அதிகாரிதான் 55,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள முத்துச் சிப்பிகள் தூத்துக்குடியில் காணாமற்போனபோது இருந்த அதிகாரி என்று தெரியவருகிறது.

அதே போல் உதகமண்டலத்தில் ஒரு “ஸலிண்ட்லிங்” கேஸ்கையாடல் நடந்திருக்கிறது. உதகமண்டலத்தில் மீன் பிடித்து விற்பனை செய்வதில் 40,000 ரூபாய் அளவுக்கு—40,000 ரூபாய் இல்லையென்றால், 4,000 ரூபாயாக இருந்தாலும்—கையாடல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இலாகாவிற்கு அனுப்பப்பட்ட முறையீட்டிற்கு இதுவரை நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை. சட்டமன்றத்தின் முன்னால் அவ்வப்போது பணம் கேட்கிறபோது அமைச்சர்கள் இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துச் சொல்லவும், அவைகளின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இவை இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவிக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். வீணாக, முறையில்லாமல், ஆயிரக் கணக்கில் பணம் பாழானால், இந்த இலாகாவில் ஆங்காங்கு இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தால், அத்தகைய குற்றச் சாட்டுகளைச் சொன்னபோதிலும் இந்தத் துறையை நிர்வகிக்க கூடிய அமைச்சருக்கு இவைகளைக் கண்டுபிடித்து, தடுத்து நிறுத்த ஆற்றல் இல்லை என்றால், இந்த இலாகாவை, உத்தம புத்திரராக இருக்கக்கூடிய முதலமைச்சர் காமராசரிடமோ, அல்லது அரிச்சந்திரராக இருக்கக் கூடிய உள்நாட்டு அமைச்சராக இருக்கும் பக்தவத்சலம் அவர்களிடமோ கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் வேண்டுமானால், வேறு வேலை பார்க்க வேண்டும். அப்படி நடக்கவில்லை என்றால் இந்தச் சட்டமன்றம் இருந்தும் பலனில்லை, நாங்கள் உறுப்பினராக இருந்தும் பலனில்லை, இருந்து பேசியும் பலனில்லை என்றுதான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இந்த இலாகாவின் தலைவராக இப்போது இருக்கக் கூடியவர் மீது பல குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த இலாகா தலைவர் “ப்ரண்ட் அண்ட் கம்பெனி”யிடமிருந்து—இது—அரசாங்கத்தோடு சில வகையில் தொடர்பு கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு கம்பெனி—அந்த கம்பெனியிலிருந்து கடன் வாங்கியிருப்பதாக ஒரு வதந்தி இருக்கிறது. அப்படி இருக்குமானால், அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்றிருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் அனுமதி....

18th March 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த இலாகா தலைவர் என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இலாகா தலைவர் அரசாங்கத்தில் பணி புரியக்கூடியவர்கள். அவர்கள் இங்கே வந்து பதில் சொல்ல முடியாது. ஆனாலும் அதற்கு பதில் நாங்கள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக இன்ன விஷயம் நான் கேள்விப்பட்டேன், இம்மாதிரியாகத் தவறு நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் பரிசீலனை செய்யலாமே தவிர, ஏதோ கேள்விப்பட்டேன், உண்மையோ, பொய்யோ தெரியாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல—நல்லதல்ல.

SRI K. ANBAZHAGAN: அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். நான் கேள்விப்பட்டதைத்தான் சொல்ல முடியும். இந்தக் கம்ப்ளென்சியல் இருந்துகொண்டு நான் கொடுத்தவனுமல்ல, அல்லது அந்த அதிகாரி கடன் வாங்கும்போது சான்று கையெழுத்துப் போட்டவனுமல்ல, நான் இந்த மாதிரி காரியத்துக்குப் போகிறவனுமல்ல, ஆனால் நான் கேள்விப்பட்டேன். இப்போது குற்றம் சாட்டுகிறேன், அதற்குப் பதில் தர வேண்டும். ஆகையால்....

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI: On a point of order, சட்ட சபையில் பூரணமாகத் தெரியாமல், தாமாக அனுமானித்து அங்கத்தினர்கள் பேசலாமா என்பதைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: தாராளமாகப் பேசலாம்.

SRI K. ANBAZHAGAN: அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இலாகாவில் உத்தியோக உயர்வு தருவதைப் பொறுத்த வரையில், இந்த இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய பலர் குறைபட்டதென்கொள்கிறார்கள். இந்த இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய ஒருவருக்கு உத்தியோக உயர்வு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மற்றொரு குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. உத்தியோக உயர்வு விஷயத்தில் “பார்ஷியாலிடி” இருக்கிறது. உறவு முறையில் உள்ளவர்களுக்கு செல்வாக்கு இருக்கிறது. இந்தக் குற்றத்தைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்ல என்னிடம் ரிக்கார்டுகள் இல்லை. இதைப்பற்றி விசாரணை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சருக்கு இருக்கிறது. அந்த இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு அதிகாரியை வேலையை விட்டு நீக்க விரும்பி அவருக்குத் தரவேண்டிய பிரமோஷனை நிறுத்தப் ப்ரொபேஷனைத் தடை செய்தால் என்று அவரைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குப் பதில் தெரிவிக்க அரசாங்கத்துக்கு ஒரு ரிப்போர்ட் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று அந்த இலாகாவின் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது உண்மையோ, பொய்யோ? அதிகாரிகளுடைய வார்த்தையை நான் தனிப்பட்ட முறையில் எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அரசாங்கத்திற்கு இலாகா ஊழல் பற்றி ஏறத்தாழ 300 பக்கங்கள் கொண்ட ரிப்போர்ட் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. முன்னூறு பக்கமோ, 30 பக்கமோ, எப்படி இருந்த போதிலும், அனுப்பப்பட்டிருக்கிற அறிக்கை சட்டமன்றத்தின் முன்னால் எங்கள் மேசையில் வைக்கப்படுமானால், அதை நாங்கள் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்துப் பேச வசதி ஏற்படும். இந்த அறிக்கை அமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கை சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது, கவர்னருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கலாம். இந்த இலாகா செயலாளருக்கும் வந்திருக்கும். அதைப் பரிசீலனை செய்ய அமைச்சர் சட்டமன்றத்தின் முன்னால் வைக்க முன்வர வேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER: கனம் அங்கத்தினருடைய நேரம் ஆகி விட்டது.

SRI K. ANBAZHAGAN: இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். குற்றம் கூறி யாரையாவது வருத்த வேண்டுமென்பது எனது நோக்கமல்ல. தனிப்பட்ட அதிகாரிகள் எவரிடமும் விரோதம் இல்லை. பெரும்பாலும் அதிகாரிகளிடம் பழக விரும்பாதவன் நான்.

[Sri K. Anbazhagan] [18th March 1960]

இப்படிப்பட்ட முறையில் இதே துறைத் தலைவர் தன்னுடைய மகனின் திருமணத்தின்போது—1959-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 21-ம் தேதியன்று நடந்தது என்று கருதுகிறேன்—இந்த இலாகாவிற்குச் சொந்தமான கார்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள் என்று குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. ஏற்கனவே ஒரு காலத்தில் அரசாங்கத் துப்பாக்கியை இலாகாவில் உள் கொண்டு ஒருவர் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு என்று அனுமதி பெற்று—அவர் பயன்படுத்திக்கொண்டிருப்பதாக—பெட்டிஷன் சென்று அதற்குப் பின்னர் அரசாங்கத்தின் ஆணை மூலமாகத் துப்பாக்கி திரும்பப் பெறப்பட்டது என்று கேள்விப்படுகிறேன். இப்படிக் குறைபாடுகள் இருந்தால் மீன் எங்கே வளரும், விவசாயம் எங்கே பெருகும், நாட்டை எப்படி வாழ வைக்கப்போகிறார்கள்? இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை சட்டமன்றத்தின் முன்பு கூறியிருக்கிறேன். இவைகளின்பேரில் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அல்லது குற்றம் சரியானபடி இல்லை, குற்றங்களுக்கு ஆதாரமில்லை என்று அன்பழகன்மீது குற்றம் சாட்டி, அன்பழகன்தான் குற்றவாளி என்று எல்லாக் குற்றத்தையும் என்பேரில் சாட்டினால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அப்படி அன்பழகன்மீது குற்றஞ் சாட்டி, குற்றக் கூண்டிலேற்றி, தர்மம் என்ற பெயரால் ஒரு கோப்பை நஞ்சைத் தந்தாலும் குடிக்கத் தயாராக இருக்கிற அன்பழகன் என்று கூறி விடை பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. MUNI REDDI: Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to make one or two suggestions with regard to the improvement of the cattle wealth of our State. Before that I would like to say a word or two in regard to the development of agriculture and improvement of fisheries. I think, hon. Members might know, we had 360 tractors and about 365 bull-dozers in the composite State, and they were being utilized and the maintenance cost itself worked out to nearly Rs. 65 lakhs in the year 1954. Today, I do not think, we are seeing any of them. Where have they gone?

In regard to drawing up of schemes, we have many schemes and perhaps many of them are under execution. We have schemes such as the soil conservation schemes, land improvement schemes, well subsidy schemes and tank improvement schemes. They are all worth having and we are grateful to the Hon. Minister for having taken the members of the Sub-Committee under Land Improvement Act to Ootacamund and other places to show and explain the contour bunding and soil conservation methods. These will go a long way in improving agriculture. But when compared to other countries the yield in our country is low. For instance, in America the yield of potato per acre is 15 tons. In India it is only 3½ to 6 tons. When a maund of seed potato is sown we get only an yield between 10 to 15 maunds of potatoes. Our yield is low. Perhaps the Government are trying their very best through the many schemes they have taken up to see that the yield is stepped up.

So far as Fisheries are concerned, we have, as I pointed out during the Budget debate, 20,000 tanks in the Madras State and the catchment area is more than 5 lakh acres. As I suggested in this Hon'ble house in the past if community wells are constructed

18th March 1960] [Sri M. Muni Reddi]

in the higher reaches of tanks and fish are reared there, perhaps we will be able to develop fisheries in the entire area. I had already suggested this to the Government long, long ago.

Coming to the Animal Husbandry, as rightly stated by the Hon. Minister, our cattle wealth though in very large numbers, are not yielding much. Perhaps the Government have also done well in implementing certain scheme and we are having about 90 key village centres. The Director of Animal Husbandry visited different villages in my taluk four or five times. With regard to cattle wealth, I would like to point out that the milk production in Germany is equal to our country's entire milk production. So, something is wrong somewhere. So far as the milk production is concerned, I would like to point out that it increases the prosperity of the peasant and the country. The country depends upon the prosperity of our peasants. Improvement in animal husbandry will go a long way in developing the agriculture industry.

Sir, I would like to deal with lactation period of a cow. Though it is a technical subject, I would like to give my suggestion. I would illustrate it by an example so that the House may understand me. I have a cow which has got a nine-months old calf. I sent the cow for servicing just a month ago, when it stopped milking. Generally a cow gives milk for 280 to 300 days and that cow has already given milk for nine months. It will again give milk after nine months when a new calf is born. So a cow stops giving milk only for a period of nine months and what an amount of loss is incurred thereby. We shall assure that every day in the morning and evening it gives one Madras measure of milk at least. In my place a Madras measure of milk is sold at 8 annas and so for nearly six to seven months it is a loss nearly to the tune of Rs. 200 and in addition to that I have got to feed the animal. In the Hosur taluk there are 40,000 houses and that means there are 40,000 cows. If 40,000 cows are to go dry and there is a loss of nearly eight annas per cow every day, then we can very easily see how much loss is incurred by a peasant. Unless the purchasing power of the peasant is improved, even his capacity to pay taxes is also limited. So, I draw the attention of the House to the fact that for a cow the dry period is nine months and we must realize how much loss the country incurs on that account. But I understand that in America, Russia and other countries, the dry period is only between six and eight weeks. Even in our Research Stations in the Madras State the dry period of a cow there is 16 weeks. If the Hon. Minister or for that matter if any hon. Member doubts it, he may read what the Russian Delegation stated when they visited the Hosur Cattle Farm. They stated that in their country the dry period was only between four and eight weeks. Sir, we have got a very limited number of veterinarians to make good propoganda in the villages to solve this problem. Even during the dry period the cow has to be fed and a new cow has to be bought, with the

[Sri M. Muni Reddi] [18th March 1960]

result so much fodder is wasted and much loss is incurred. Hence suitable arrangements must be made to educate our peasants about this important factor.

Sir, the Hon. Minister is aware of the development of cattle wealth in America. The Americans have taken the Ongole cow from this country and developed a cross-breed called 'Santha Grata' which is double in weight and height. It gives much mutton and big bones. Perhaps the country needs no mutton, bones and blood for agriculture industry, for consumption and for export. Of course, our Government are having artificial insemination centres. In this connection, I may say that the semen of a bull collected in one year could be used for one year for 2,500 cows. In foreign countries the semen is converted into tablets and they are sent by air even to places thousands of miles away to improve the cattle there. When the Director of Animal Husbandry visited the Hosur Taluk in connexion with a Cattle Show held there, I informed him that we could develop English breeds like Jersey Cross, South Devon, Ayshire and Guernsey in our country. They are all valuable cows. Their semen could be taken from England and used here for the development of cross-breed among the Sindhi cows and gir which will go a long way in improving the cattle wealth of the country. Of course, in villages the Sindhis in other parts than that of Hosur will not thrive very well and so the Government should open new centres where they could have such a breed just as they have done in the case of Kangayam and other breeds. Unless we develop the cross-breed, we cannot improve the cattle wealth or the production of good milk.

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிழேரேயை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் நீர்ப்பாசன வசதியை அதிகரிப்பதற்கு சர்க்கார் எடுத்துவரும் முயற்சி அதிகமாக இருந்தாலும்கூட, இத் துறையில் இன்னும் தீவிரமான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். சிறு பாசனத் திட்டங்களின்மூலம் ராஜ்யத்தில் அதிகமான நிலங்களுக்கு பாசன வசதி செய்துகொடுக்க முடியும் என்ற நோக்கத்துடன் சர்க்கார் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பல ஏரிகளைச் செப்பனிட்டிருந்தாலும், ராஜ்யத்தில் செப்பனிடப்படவேண்டிய ஏரிகள் தற்போதும் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளை எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் செப்பணிடுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன். மேலும் அந்த ஏரிகள் எல்லாம் செப்பனிடப்படும்போது அந்த ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வந்து பாயும் வசதியும் ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தத் திட்டம் அதோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

டெல்டா பிரதேசமான காவிரி-மேட்டூர் பிரதேசங்களில் அநேக ஏரிகள் செப்பனிடப்பட்டிருக்கின்றன. சில செப்பனிடப்படாமலும் இருக்கின்றன. அதிலே அரசாங்கம் ஒரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் அந்த ஏரிகளிலிருந்து கிடைக்கும் தண்ணீரைக்கொண்டு கோடைப் பாசனத்தை அதிகரிக்க முடியும். கோடைக்காலங்களில் சாகுபடி முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் ஒரு சில இடங்களில்தான் செய்யப்படுகிறதே தவிர

18th March 1960] [Sri A. R. Marimuthu]

அநேக இடங்களில் அந்தத் தண்ணீர் வீணாக்கப்படுகிறது. அரசாங்கம் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் 4,000 ஏக்கராவுக்குமேல் அந்த சி.எம்.பி. ஏரியாவில் கோடை சாகுபடி செய்யமுடியும்.

நான் பல முறை இந்தச் சபையிலே கூறியிருக்கிறேன். நிலங்கள் எல்லாம் துண்டு துண்டாக இருப்பதால் விளைச்சல் அதிகரிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட சட்டம் கொண்டுவரப்பட இருக்கிறது. அதோடு சேர்த்து, நிலங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து மொத்தமாக விவசாயிகள் சாகுபடி செய்வதற்கான சட்டத்தையும் கொண்டு வரவேண்டும் அப்படிச் செய்தால் நாட்டிலே விவசாய அபிவிருத்தி கணிசமாக இருக்கும். அதோடுகூட கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கும் ஆக்கம் அளித்ததாக இருக்கும்.

விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிற கடன் வசதி போதவில்லை என்ற பேச்சு எங்கும் இருந்துவருகிறது. ஆனால் கொடுக்கப்படுகின்ற கடனாவது காலத்தோடு கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால் அதுவும் கொடுப்பதில்லை. பட்டுக்கோட்டையில் கடன் மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டு துரிதமாகப் பைசல் செய்ப்பதில்லை என்று என்னிடம் வந்து கூறியதன்பேரில் நான் பெய்டு தாசில்தாரைச் சென்று கேட்டேன். அந்த ஊர் கர்ணம் கணக்கு எழுதிக் கொடுத்த பிறகுதான் இதைக் கவனிக்க முடியும் என்று அவர் சொன்னார். அவர் கணக்கு எழுதிக் கொடுப்பதற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம். இருக்கிறது? என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்தி கணக்கு வாங்காவிட்டால் பிறகு கொடுக்க மாட்டார் என்று கூறினார். பிறகு அவர் கணக்கு எழுதிக் கொடுத்த பிறகு கடன் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த மாதிரி தவறான நடவடிக்கைகளில் சில அதிகாரிகள் ஈடுபடுகிறார்கள். இந்த நிலைமை ஏற்படாதவாறு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணறுகள் வெட்ட கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் கிணறு எவ்வளவு அடி ஆழம் வெட்ட வேண்டும், இதற்குத் தகுந்தபடிதான் உதவி ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு பக்கத்தில் மிக அதிகமாகச் செலவு செய்து கிணறு வெட்ட வேண்டியிருக்கிறது. சில பகுதிகளில் கிணறுகள் அவசியம் இல்லாத பகுதிகளில்கூட சர்க்காரில் இருந்து கடன் வாங்கவேண்டுமென்ற நிர்ந்தத்திற்காகச் செலவு செய்யும் நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கிணறு வெட்டுகிறவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதில் மாறுதல் செய்ய வேண்டும். எவ்வளவு தொகையில் கிணறு வெட்டுகிறார்களோ அதில் ஒரு பகுதியைக் கடனாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய ஏரி குளங்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு மீன்பிடி தொழிற்சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த வருஷத்திலே உத்தரவு செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அப் பகுதிப் பஞ்சாயத்துகளுக்கெல்லாம் இந்தக் குளங்கள், ஏரிகளில் உள்ள மீன் குத்தகைதான் பெரும் வருவாயாக இருக்கிறது. இது இல்லையென்றால் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்குப் பெரும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. முன்பு இந்த ஏரி குளங்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு இடப்பட்டிருந்தது. என்ன காரணத்தாலோ கூட்டுறவு மீன்பிடி சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இப்போது உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த வகையிலும் நியாயமல்ல. கிராமத்திற்கு வரக்கூடிய பொது வருவாயைப் பாதிக்கிறது. மீன்பிடித் தொழிலைக் கொண்டவர்கள் கிராமங்களில் கிடையாது. கடற்கரை ஓரங்களில்தான் மீன் பிடி தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். கடற்கரை அல்லாத உள்ளூர் கிராமங்களில் அந்த மாதிரித் தனியாகத் தொழிலாளர்கள் கிடையாது. யாரோ ஒருவர் சேர்ந்து இந்தத் தொழிலை வைத்து லாபம் சம்பாதிக்கப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கே இந்தக் குத்தகையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. R. Marimuthu] [18th March 1960]

மண் பரிசோதனை நிலையம் ஒன்றை தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்ததை வரவேற்கிறேன். இதனால் பெரும் அளவில் அபிவிருத்தி ஏற்படுமென்பது என் நம்பிக்கை.

டாக்டர்கள், புல்டோசர்கள் தஞ்சையில் தேவையான அளவுக்கு இல்லை. எந்தச் சமயத்தில் போய்க் கேட்டாலும் ப்ரையாரிடிபடி கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்காக எழுதி வைத்து இரண்டு வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. காலத்தோடு கிடைக்கும் வசதியைச் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கால்நடை வைத்தியத்தைப்பற்றிச் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. கால்நடை வைத்தியசாலைகள் எங்கும் கிடையாது. பட்டுக்கோட்டையில் ஒரு டிஸ்பென்சரி இருக்கிறதே தவிர ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. ஒவ்வொரு கிராம தலைமை இடங்களிலும் ஒரு டிஸ்பென்சரி அவசியம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் பரவலாக இல்லாத காரணத்தினால் கால்நடைகளுக்கு ஏற்படுகின்ற நோய்களுக்கெல்லாம் அனுபவம் இல்லாத நாட்டு வைத்தியர்களைக்கொண்டு வைத்தியம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. நவீன முறையில் வைத்தியம் செய்ய ஏது இல்லாமல் இருக்கிறது. இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் சென்னையில் இருக்கும் கால்நடை வைத்தியக் கல்லூரிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் வசதி போதவில்லை. பழைய ஹாஸ்டல் பார்த்தால் மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்க லாயக்கில்லாத முறையில் இருக்கிறது. இதிலே கவனம் செலுத்தி புதிய கட்டிடம் கட்டித் தரவேண்டும். அப்போதுதான் மாணவர்கள் நல்ல மன நிலையுடன் இருந்து படிக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

கால்நடை டாக்டர்களுக்குப் போதிய சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. மற்ற டாக்டர்கள் எப்படிப் படிக்கிறார்களோ அதே முறையில்தான் இவர்களும் படித்துப் பட்டம் பெறவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கும் போதிய சம்பள வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்கு ஊக்கம் ஏற்படும். அதிலே அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. V. THOMAS : Mr. Deputy Speaker, Sir, I am very happy that agriculture has now been given the pride of place. It has just come to this end and a start appears to have been made in various directions. It has been acknowledged in the Budget Speech of the Hon. Finance Minister that agriculture is the necessary foundation for the growth of our economy. I wish this has come very much earlier in which case we need not have the food shortage that is prevailing all over the country today nor would we be troubled with very high prices that have to be paid at present for foodgrains. However, now, the realization had come even though at a later stage. I hope the various schemes that have been enumerated in the Budget Speech as well as any other useful schemes which could be taken up later, would be given prompt attention and will be carried out as expeditiously as possible, in order to increase our production.

I have stressed more than once in this House that the production of rice in our own State could be increased, by at least 50 per cent. More than once I have also pointed out that in another organized industry, agricultural industry, the increase has been large. I refer to "tea" cultivation all over India. This is

18th March 1960] [Sri A. V. Thomas]

being done on a very organized scale and the plantation people themselves have their own scientific experimental stations, etc. They take the trouble of evolving the right type and right kind of seed for cultivation. It is they who evolve the various other methods of cultivation and also scientific cultivation. The result is that the yield of tea during the past few years has increased by more than 70 per cent. But if the pre-war figures can be taken, the increase is about 150 to 160 lb. per acre which works out to about 75 per cent. If such result could be achieved in another product, purely an agricultural product, there is no reason why the yield from food crops also cannot be increased. The Hon. Minister himself pointed out in his opening speech that somewhere in Chidambaram, one agriculturist had obtained 10 bags of rice for acre more than the normal yield. It is known to all of us. It is known that the yield from our food crops can be increased? What are the efforts that are being made in that direction? I do not want to blame anyone. Let the past be forgotten and buried. But I would like the Hon. Minister to give his special attention to this aspect of the problem. It is proved that more could be got out of the land. A comparison has been made in the Budget Speech that in our State the yield is about 1,300 lb. while the All-India average is 816 lb. We can only take a limited pride in that. It is good as far as it goes. But our yield can be increased very much more. Why are we not producing more? If you ask the reason, one of the reasons that is given to us is want of fertilisers. We are not able to get sufficient quantities of fertilisers that are needed by us. But I would like to ask, what has been done about it? It has been stressed by another member and the Hon. Minister has also said that the soil had to be analysed and only the manure suitable for the land should be applied. That is quite true. It has happened in the past that if once applies Sulphate of Ammonia indiscriminately there is no proportionate increase in yield. The general feeling is that if everybody applied Sulphate of Ammonia, the yield could be increased. But I know from experience that in some cases people have suffered from using Sulphate of Ammonia. Instead of putting the right manure in right quantity if the wrong manure is applied, it really spoils cultivation and brings down the yield. Remedies have been suggested? What are we to do? Intensive cultivation has to be done. That is a thing that should be attempted. But that also should be attempted only in areas where all facilities exist such as water, normal rainfall and good soil. Even if there is some defect in the soil, if water is available improvement could be made. That is intensive cultivation.

Then of course extensive cultivation has also been talked about. There also various facilities are needed. It is all realised, everybody knows it and most of our Ministers are aware of it. During the last few years it has been stated that a large area of land had come under cultivation. But I do not see any appreciable results in the yield. Increase in yield is given compared to previous year (1958-59). The increase is about 5 lakhs and odd tons which

[Sri A. V. Thomas] [18th March 1960]

works out to about 3 to 4 per cent. That does not seem to be enough at all. Talking about extensive cultivation, let me say that every effort should be made to bring more lands under cultivation. But the most important thing that is needed is water. There is considerable area in our State where rainfall is very poor, very low. So the real need is to find ways and means to supply the necessary quantity of water required for cultivation. A few bore wells, (test bore wells,) were sunk here and there. That work was not continued in the right manner. Few wells were sunk here and there and the report was that there was not sufficient quantity of water available and I suppose on that score they had given up this test bore wells work altogether. Such a thing is not correct. Perhaps our Government may not be able to do all the work. I think the Central Government have some units to sink bore wells. Their help should be called for and more bore wells sunk. I would suggest that in each taluk, at least a dozen or two experimental bore wells should be dug.

If there is not much of rainfall, we have to find out whether water could be got from underground. Water is available from various other sources also. I have said over and over again on the floor of the House that a large quantity of water is wasted into the sea near Cape Comorin, i.e., Kanyakumari. Ministers have seen it. Ryots have seen it. Many have seen it. But water still goes on into the sea. That quantity of water which now goes waste into the sea if properly harnessed and utilised could be used to irrigate mode lands in number of villages in my area, where hunger and misery exists today. There has been no rain in any area for a number of years. Due to want of good rains for the last ten years, people there have suffered very much and many people have left the villages. Some of the villages are particularly deserted. I am not exaggerating. Previously most of the people went to foreign countries like Burma, Singapore and Ceylon. That is blocked now. They have to go back to the villages and live on their lands. But on what? How will they fill their stomachs? If water is provided, I think we can expect our people to make something for their livelihood. As it is now, it is very difficult for many of the people in the villages to find at least one meal a day.

The schemes, at least some of them, are very good indeed. But what are the Government doing to carry them out satisfactorily? The Government have various departments. The underlying reasons for which these schemes are started, are very good. But are the schemes of the Government being carried out properly? I am not satisfied. Have the Government a loyal staff for carrying out the schemes? At the block development and community centres the poor ryot, who has to be helped to a great extent, is harassed and not helped. He has to go and wait at the door of the man concerned. Of course, the influential man gets his way. Further, he gets what he wants. But the poor ryot has to stand,

18th March 1960] [Sri A. V. Thomas]

with a paper in his hand, perhaps on the verandah or a furlong away. I think it would be very much better if some co-ordinating officers are appointed from the people themselves in these areas to the departments, which have to deal with the poor villagers.

Sir, animal husbandry has been talked about. There are one or two places like Hosur, which I have seen. They are doing excellent work there. But what about the villages? When I complain about the department, I should also say that perhaps the department does not get sufficient co-operation from the villagers. If we talk about artificial insemination or something like that, the villager does not believe in it. Somehow the impression has been going round that it has been a failure, and that once it is done, the cow goes barren. It may be a mere canard. But it is very difficult to remove this impression from the minds of the people. So efforts should be taken to remove this impression. How? Not by experimenting this artificial insemination on the poor man's cow but the Government should experiment it on the cow bought by themselves and put in the breeding farm. If people are once satisfied, then naturally they will find their way to accept it.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: All that stage we have passed. Certainly people are quite convinced about the efficacy of artificial insemination.

SRI A. V. THOMAS: I am glad to hear that. But I have not heard this in my area and round about those places. I am mainly talking about my own area. Perhaps in the City of Madras there is some improvement. I am not personally satisfied about it even in the City of Madras. This artificial insemination business has put three or four of my cows dry. This is my own experience. The Hon. Minister's experience may be different. Or perhaps he is talking from his papers. I am only stating facts as I see them.

The main thing is, we are short of food. We realise that we should raise more crop. This is all agreed, and we have got schemes to achieve this. They are good enough. But are these carried out properly, and do we get results? Have we the proper staff to carry them out? Has the gentleman at the top, who controls and who initiates all these things, the time to look into it? There are certain occasions when we have to make a self-examination. While a certain department or business is given to us, owing to age or overwork, we sometimes find that we cannot do justice to it or that we cannot face the responsibilities that are given to us in a proper manner. Then it is time for such gentlemen to sit back and think whether younger and more energetic people with drive cannot be given such responsibilities in the various departments. Food is a very important question. Let not the Government neglect it, and let them not take it easily. It might start a revolution if there is no food.

[18th March 1960]

SRI V. GOVINDASWAMY NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டு வந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்கு நம் நாட்டிலே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருவது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். ஆனால் இன்று நம் நாட்டிலே

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** Sir, speaking from this side, I can tell the hon. Member Sri Thomas that, so far as the Animal Husbandry Department is concerned, it has been doing very good work. If he wants any clarification on the several points he raised, it is better that he contacts the Director of Animal Husbandry. There has been complete satisfaction in the rural areas and also in the metropolitan areas. I would request the hon. Member to contact the Director of Animal Husbandry for clarification of the several points he raised on the floor of the House.

SRI A. V. THOMAS : I am glad to hear this. But I was only referring to my own area in my speech.

SRI V. GOVINDASWAMY NAIDU : இப்பொழுது கெமிகல் மென்யூர்ஸ் போதாது, அதனால்தான் உற்பத்தியை அதிகமாக பெருக்க முடியவில்லை என்றெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களும் அதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் வெறும் “கெமிகல் மென்யூர்ஸ்” மட்டும் கொடுத்தாலே நாம் விவசாயத்தை விருத்திசெய்ய முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறோம். நம் மாகாணத்திலே முழு மூச்சோடு பூச்சிக் கொள்வனவு பகுதியிலும் அதிகமாக தாக்கிக்கொண்டே வருகின்றன. அந்த பூச்சிகளை தடுப்பதற்கு அவசியமான பூச்சி மருந்துகளை சர்க்காரே பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு பாதுகாப்பு முறையிலே பாதி விலைக்கு கொடுக்கிறார்களே. ஆனால் அவர்கள் அப்படி கொடுக்கும்படியான மருந்துகள் நல்ல முறையிலே உபயோகப்படவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், பூச்சிகளை கொல்லுவதற்காக “பாலிடால்” போன்ற சில விஷமான மருந்துகளை நாம் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அதை உபயோகப்படுதிலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் அதை தண்ணீரில் கலந்து “ஸ்ப்ரேயர்” மற்ற கருவிகளை உபயோகித்துச் செய்யவேண்டிய வேலையை கையினாலே செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது சில இடங்களில் அது அவர்கள் உயிருக்கே ஆபத்தாக விளைகிறது. அதுவும் தவிர அதை நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்தாததினால், நாம் முழுப் பலனையும் அடைய முடியவில்லை. ஆகையினால், சர்க்காரே வாணிகளை வைத்து நல்ல “பவர்ஃப் ஸ்ப்ரேயர்” மூலம், எங்கே பூச்சி வருகிறது என்று தெரிகிறதோ அங்கெல்லாம் சென்று, அம்மாதிரி மருந்துகளை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு ஏதாவது ஒரு ஸ்கீம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதுவும் தவிர விவசாய உற்பத்தியை நாம் பெருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இருக்கிறோம். இப்பொழுது நாம் ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். சுமார் 9,000 கிராமங்களில் ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகள் ஒடுகின்றன. ஆனால் ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகளும் நல்ல முறையில் ஓடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு விவசாய மந்திரி அவர்கள் வேண்டிய முயற்சி எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் “ஸ்டாகெரிங்” என்று வைத்திருக்கிறார்கள். காலையிலே 12 மணியிலிருந்து 6 மணி வரைக்கும் ஒரு வாரத்திலே கரண்டு கொடுக்கிறார்கள். மறுவாரத்திலே மாலையிலே 12 மணியிலிருந்து 6 மணி வரையில் கொடுக்கிறார்கள். 6 மணியிலிருந்து 10 மணி வரையில்

18th March 1960] [Sri V. Govindaswamy Naidu]

பூராவும் நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இப்படி 14 மணி நேரம் கரெண்டு கொடுக்கிறார்கள். இப்படி 14 மணி நேரம் கரெண்டு கொடுப்பதை ஒரே முறையாக காலை 4 மணியிலிருந்து மாலை 6 மணி வரையில் கொடுத்தால் விவசாயிகள் அந்தத் தண்ணீரை நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்துவதற்கு சலபமாக இருக்கும். சாதாரணமாக புஞ்சைப் பயிர்களாகிய கரும்பு, கேழ்வரகு போன்ற பயிர்களுக்கெல்லாம் தண்ணீர் பகலில்தான் பாய்ச்ச முடியும். அதுமட்டுமல்ல. தண்ணீர் கொஞ்சமாக இருந்தாலும், பகலில் பாய்ச்சினால், பாழாகாமல் செய்யலாம். ஒரு லட்சம் பம்புசெட்டுகள் ஒடுகிறது என்றால், அதன் கீழ் பத்து லட்சம் ஏக்கரங்கள் சாகுபடியாகிறது. நல்ல முறையிலே சாகுபடி செய்தால், உற்பத்தியில் பாதி வந்துவிடும். இந்த எலக்ட்ரிசிட்டி நல்ல முறையிலே கொடுக்கப்படாததால், பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. டிபார்ட்மெண்டுக்கு அறிவித்து, அமைச்சரவர்கள் ஒரு நாளை, காலை 4 மணியிலிருந்து, சாயங்காலம் 6 மணி வரையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இண்டஸ்ட்ரீஸ்கள் வேண்டும் பொழுதும் வழங்கப்படுகிறது. அவர்கள் நல்ல இடங்களிலே வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் ராத்திரியில் உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். சங்கடம் இல்லை. கழனிகளிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு, ராத்திரி வேளைகளிலே, பூச்சி பொட்டுகள் வரும். ஆகவே, இண்டஸ்ட்ரீஸ்களுக்கு ராத்திரி வேளைகளிலே கொடுத்துவிட்டு, பகலிலே கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அந்த பவரை யூட்டிலைஸ் பண்ணிக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வாரத்திற்கு ஏழு நாட்கள் இருக்கின்றன. எல்லா இண்டஸ்ட்ரீஸிலும், ஞாயிற்றுக் கிழமை விடுமுறை நாள். ஆகவே விடுமுறை நாட்கள் பங்கீடு செய்வதில் ஏழில் ஒரு பங்கு குறையும். அதை விவசாயத்திற்கு மிச்சப் படுத்திக் கொடுக்க முடியும். அப்படி கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மை யுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைத் தவிர, நம் மாகாணத்தில் கால்நடை கண்காணிப்பைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். கால்நடையைப் பொறுத்த வரையில், நம் மாடுகள், சிறிய மாடுகளாகவே இருந்துகொண்டே வருகின்றன. அவைகள் உபயோக மில்லையென்று அமைச்சரவர்களும் சொன்னார்கள். அப்படி உபயோக மற்ற மாடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. அவைகளைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்றால், எல்லாக் கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன. அவைகள், கொடுக்கும் பால் மிகக் குறைவு; விவசாயத்துக்கொன்றும் உபயோக மில்லை. ஆகவே, அந்த மாடுகளை எடுத்துவிட்டு, நல்ல ரகமான மாடுகளைப் புகுத்தவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். கிராமங்களில் முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த மாடுகளை எவ்வாறுவது அகற்றிவிட்டு, நல்ல ப்ரீடுகளாக வைக்க வேண்டும். சாதாரணமாக சிந்திக் காளைகள் கொடுக்கிறார்கள். அந்த சிந்திக் காளைகள் எந்தக் காரணத்தினாலோ, இந்தப் பகுதிகளிலே நல்ல முறையிலே வேலை செய்வதில்லை. எனக்குக்கூட ஒரு காளை கொடுத்தார்கள். அது உபயோக மில்லாமல் போகவே, அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டேன். ஆகவே, சிறிய ரக காளைகளை அகற்றிவிட்டு, நல்ல தரமான மாடுகளை உபயோகத் துக்குக் கொண்டுவந்து, கால்நடைகளை விருத்தி செய்ய வேண்டும். சாதாரணமாக அம்மாதிரி கால்நடைகளை விருத்தி செய்வதற்கு என்று செண்டர்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்துக்கு, 30, 40 மைல் தூரத்தில் ஒரு இன்செமினேஷன் செண்டர் இருக்கிறது. அம்மாதிரி இன்செமினேஷன் செண்டர்களிலிருந்து கொண்டுவந்து கிராமத்தில் அங்கு இருக்கும் மாடுகளுக்கு உபயோகித்தால், பயன்படுகிறதா என்று ஆராய்ச்சி செய்ய வில்லை. அதனால், அது உபயோகமில்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், அதனால் நம் மாடுகளின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெடரினரி ஆஸ்பத்திரிகளில், டாக்டர்கள் குறைவாக இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படிக்குறைவாக இருப்பதன் காரணத்தினால், ஆங்காங்கே இருக்கும் டாக்டர்கள், அவ்வப்பொழுது போய் மாடுகளைப்

[Sri V. Govindaswamy Naidu] [18th March 1960]

பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் நல்லது. இப்பொழுது, ஒரு தாலுக்காவுக்கு அல்லது ஒரு பிரிக்காவுக்கு, இல்லை ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒரு டாக்டர்தான் இருக்கிறார். டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம் இருக்கும் இடத்தில், ஒரு டாக்டர் இரண்டு பிரிக்காவுக்கு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் போதுமான முறையில் பயன்படுவதில்லை. சமீபத்தில் திருவள்ளூர் தாலுக்காவில் கேள்விப்பட்டேன், அங்கு வெடரினரி டாக்டர் சரியில்லையென்று ஒரு செண்டரிலே மீட்டிங் நடக்கும்போது கூச்சலும், கூப்பாரும் இருந்ததாக. இதையெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அன்புமகள் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாய இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், சர்க்காரின் நோக்கம் உணவுப் பொருள்களை அதிகப்படியான அளவுக்கு உற்பத்தி செய்து, போதுமான அளவில் அடைந்து, மக்களுக்கு குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படை நோக்கம் இருக்க வேண்டும். ஆனால், விவசாய இலாகாவின் மூலமாக, பல சாதனங்களைச் செய்திருக்கிறோம், வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறோமே தவிர, போட்ட திட்டத்தின்படி உற்பத்தியாகியிருந்தாலும், அதே நேரத்திலே விலைவாசிகளும் உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிற நிலை இருக்கிறதே ஒழிய, விலை வாசிகள் குறையவில்லை. கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் காரணமும் காட்டினார்கள். விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்த முடியாத பலவீனத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளும் நேரத்திலே, காரணங்களைச் சொல்லும்போது, என்ன சொல்கிறார்கள், யார் பேரில் பழியைப் போடுகிறார்கள் என்று பார்க்கும் நேரத்திலே, நிர்வாகம் நடத்தும் இலாகாவிலும், அதே போன்று மக்கள் பயப்பட்டு ரேஷன் வந்துவிட்டதோ என்கும்படி மக்கள் பேரிலும் பழியைப் போட்டுத் தப்பித்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. அதே போன்று, போட்ட திட்டத்தின்படி உணவு உற்பத்தி இருக்கவில்லை என்று கூறும் நேரத்திலே, உரம் கிடைக்கவில்லை என்றும்; ஒதுக்கிய பணத்தைச் சரியான முறையில் ஏன் செலவு செய்யவில்லை என்று கூறும் நேரத்திலே, ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதிலும், கட்டடங்கள் கட்டுவதிலும் ஏன் உபயோகிக்கவில்லை என்கும் நேரத்திலே, ஸ்டீல் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு உணவுப் பொருள்கள் பிரதானமான, ஜீவநாடி போன்ற பிரச்சினை. அதில், விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்று பலவீனம் காட்டவும், பழியைப் பிறர் மேலே போடுவதுமாக இருக்கும் நேரத்திலே, அந்த பலவீனம் தனிப்பட்ட மந்திரிகளின் பல ஹீனமா, அல்லது கொள்கையின் பலவீனமா என்று பார்த்தாகவேண்டும்.

அதிகப்படியாக உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால், பிரதானமாகச் சில மாறுதல்களைக் கையாளவேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். இப்பொழுது லட்சக் கணக்கான ஏக்கராக்கள் தரிசு நிலமாக இருக்கிறது. தரிசு நிலங்களிலே, 20, 30 ஏக்கர்கள் விவசாயம் செய்திருந்தாலும், ஹரிஜன மக்களுக்குப் பட்டா செய்துகொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களை வெளியேற்றும் நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக, தரிசு நிலங்களை விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவர முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எப்பொழுதோ கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். வரப் பேசுகிறது என்று சொல்லும் நிலை இருந்தாலும்கூட, எந்த ஈடுபாத்திலே, எந்த நிலையிலே வரப்போகிறது என்று பொறுத்துப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாகச் சொல்கிறேன். பல சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். அவைகள் விவசாயிகளின் குறைகளைப் போக்கக்கூடிய அளவுக்கு உதவி செய்திருக்கிறது என்று பார்க்கும் நேரத்திலே, இல்லை யென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நடைமுறையிலே என்ன தவறு என்று கேட்கும் நேரத்திலே, அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்வதில்லை

18th March 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

ஆகவே அதே போன்றுதான் இன்றைக்கு விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் போதுமான அளவு சாயில் கன்சர்வேஷன் டிபார்ட்மெண்டு களை மேலும் அதிகமாக்க வேண்டும். பூச்சி மருந்துகளை அதிகமாக்க வேண்டும். விதைப் பண்ணைகள் என்று சொல்லிவிட்டு, அதே நேரத்தில் அதிகமான பணம் விரயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஊதாரித்தனமாக என்பதை நூபகபூட்டுகிறேன். குறிப்பாக என் தொகுதியில் ஆலத்தூர் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு கிராமத்தில் ஒரு விதைப் பண்ணையை ஆரம்பித்து, அங்கே போதுமான சிப்பந்திகளை நியமித்து சுமார் ஒரு வருஷ காலம் அங்கே இருந்து அந்த நிலத்திற்குப் பணத்தையும் கொட்டிக்கொடுத்த பிற்பாடு, சாயில் சரியாக இல்லை என்று மேலே இருந்து உத்தரவு வந்து விட்டது என்று அந்த விதைப் பண்ணையை அங்கே இருந்து எடுக்கக்கூடிய நிலைமை வந்துவிட்டது என்றால் விதைப் பண்ணை ஆரம்பிப்பதற்கு, முன்னால் அந்த இடத்திலுள்ள சாயில் பரிசோதனை செய்யப்படவில்லையா, அதிகாரிகள் முதலில் அந்த சாயிலை பரிசோதனை செய்யாமலா அங்கே விதைப் பண்ணையை ஆரம்பிக்கச் சொன்னார்கள், இதை அதிகாரிகளிடத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன். அதனால் நமக்கு எத்தனை நஷ்டம் வந்தது, இதை முதலிலேயே யோசித்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(SRI K. Sattanatha Karayalar in the Chair.)

குடியாத்தம் தாலுக்காவுக்கு ஒரு விதைப் பண்ணைக் கிடையாது. அங்கே வைப்பதற்கு ஒழி கிடையாது. அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல லாம், அதிகாரிகள் சொல்வதைக் கேட்டு, “மண் வளம் கிடையாது, பூமி நன்றாக இல்லை. தண்ணீர் அங்கே கிடையாது” என்று. அப்படிச் சொல்வார்கள் என்றே ரீசைக்கிறேன். ஆகையால்தான் இதுபோன்ற குறைபாடுகளைப் போக்க நாம் முயற்சி செய்தாக வேண்டும்.

அதேபோன்றுதான் இன்றைக்கு நூதன கருவிகளை உபயோகிக்க வேண்டும். வடாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் போதுமான டிராக்டர்கள், புல்டோசர்கள் மிகமிகக் குறைவு. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கு அடுத்தாற்போல் வடாற்காடு ஜில்லாவில்தான், உற்பத்தி அதிகம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவில் எந்த அளவுக்கு நூதன கருவிகள் எல்லாம் இருக்கிறதோ அதில் பாதி அளவுக்குக்கூட வடாற்காடு ஜில்லாவில் இல்லை. மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கிறது. அதிலும் பாதி நொண்டி, முடமாக இருக்கும், வேலை செய்ய முடியாத அளவுக்கு. அதுமாத்திரம் அன்று, நினைத்த அளவுக்கு வேறிடத்திற்குச் செல்லக் கூடியதாக இருக்கும், அது மாத்திரம் அன்று, ஒன்றிரண்டு இருப்பதுகூட பண வசதி உள்ளவர்களுக்கே கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

ஆகவே அந்த ஜில்லாவில் நூதன கருவிகளை அதிகமாக்க வேண்டுமென்பது மட்டும் அல்ல. சர்க்காரே சிறு சிறு டிராக்டர்களை நம் நாட்டில் அதிகமாக உற்பத்தி பண்ணினாலும் சரி, வெளி நாடுகளிலிருந்து தருவித்துக் கொடுத்தாலும் சரி, சிறு சிறு விவசாயிகளுக்குக்கூட கிடைக்கக் கூடிய வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அதிகப் படியாக உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும். “அகல உழவதை விட ஆழ உழு” என்று நம் பெரியவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இவனால் பட்டிமாட்டைக் கொண்டு மேலெழுந்தவாரியாக உழுது போட்டு விவசாயம் செய்கின்ற நிலைமை இருந்தால் எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். ஆகவேதான் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்கக்கூடிய நிலைமையில் சிறிய சிறிய டிராக்டர்களை எல்லாம் சாதாரண விவசாயிகளுக்கும் கூடக் கிடைக்கும்படியாக வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. K. Kothandaraman]

[18th March 1960]

அதேபோன்று போர் வெல்கள், ரிவர் பெட் ஸ்கீம் போன்ற பலவிதமான திட்டங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட வடாற்காடு ஜில்லாவில் போர் வெல்கள் போட வேண்டும் என்று கேட்டால் அங்கே பாறை மயமாக இருக்கிறது என்று போன வருஷத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எல்லா இடத்திலும்கூட அவ்வாறு போட முடியுமா என்று டெஸ்ட் பண்ணி பார்த்தார்களா என்றால் கிடையாது. எங்கையோ ஓரிண்டு இடத்தில், பார்த்தார்களோ என்னமோ? ஆகவே அந்த ஜில்லாவில் போர் வெல்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். ரிவர் பெட் ஸ்கீம் வர வேண்டுமானால் பாலாறு ஈரல்களை ஒழித்துக் கட்டவேண்டும். அது இருப்பதனால்தான் இந்தமாதிரி திட்டங்களுக்கே அங்கே வழி இல்லாமல் இருக்கிறது.

மின்சார கட்டணம், மின்சார உற்பத்தி அதிகமாக ஆக ஏறிக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே அதையும் குறைக்க வேண்டும். அதேபோன்றுதான் சமுத்திரக்கரை ஓரங்களில் காற்றாடியைக் கொண்டே இயங்கக்கூடிய பம்பு செட்களை வைக்கலாம். டெல்லியில் நடந்த கண்காட்சியில் அதைப் பார்த்தோம். நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் சமுத்திரக் கரையை ஒட்டிய கிராமங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. குறிப்பாக ராமநாதபுரம் ஜில்லா, இன்னும் தஞ்சை போன்ற பிரதேசத்தில் விண்டம் பம்பு செட்களை அதிகமாக உபயோகப்படுத்த வழி செய்துகொடுக்க வேண்டும். இதனால் குறைந்த செலவிலே விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் பாடிச் வசதி ஏற்படும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்றுதான் உரம் பிரதானமானது. கணம் அமைச்சர் அவர்களை சொல்லுகிறார்கள், உர மோசடி வடாற்காடு மாவட்டத்தில்தான் அதிகம் என்று. அங்கே உர விநியோக ஊழல் அதிகமாக இருக்கிறது. ரொம்ப நாளாக எல்லோருக்கும் தெரியும். வடாற்காடு உர விநியோகத்தை நடத்துகிற ஒரு குடும்பம். மாமன், மச்சான் பேரில் லேசென்சு, அண்ணன் தம்பி பேரில் லேசென்சு என்று வைத்துக்கொண்டு, உரம் ரயிலில் வந்து இறங்கவேண்டியதுதான். உடனே லாரியில் இரண்டு மூட்டை ஆந்திராவுக்கு, பாக்கி மைசூருக்கு என்று போய்விடுகிறது. கண்டிரோல் ரேட்டில் விவசாயிகளுக்குக் கிடையாது. எத்தனை மூட்டை வெளியே போய்நீறே அதற்குப் படிக்கணக்கில் அவர்கள் மாற்று செய்கிற மோசடி சொல்லி முடியாது. இப்படி இருப்பதனால் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பேரிலேயே மக்களுக்கு அவநம்பிக்கை வளர்ந்து வருகிறது. 24 மூட்டைகள் மூன்று மாதத்திற்கு முன்பு கண்டு பிடித்துக்கொடுக்கப் பட்டபோதிலும் இதுவரையிலும் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லை. அந்தச் சங்கத்தினுடைய தலைவர்கள்கூட பல ரூபமாக வேலை செய்து வருவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே உடனடியாக அதன் பேரில் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கால்நடை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்பதை வரவேற்கிற நேரத்தில் அதற்கு பிரதானமாக இருக்கக்கூடிய கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் அதிகமாகத் தேவை. வடாற்காடு ஜில்லாவில் டிஸ்பென்சரி என்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர நான்கு லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட அவ்விடத்திற்கு உடனடியாக எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுத்து, டாக்டர்களைப் போட்டு, ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்துக்கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். காட்பாடியில் சொந்தத்திலேயே கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொடுத்து உதவி செய்ய முன்வந்திருந்த போதிலும் அங்கே ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்துவதற்குச் சர்க்கார் இன்னும் முன்வரவில்லை. ஆகவே இங்கெல்லாம் கால்நடை ஆஸ்பத்திரியை உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இலவச உதவியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

சர்க்கார் செல்லிலேயு, சர்க்கார் சார்பிலேயே பம்பு செட்களுக்கு வேண்டிய ஸ்கூரு, ஸ்பாட்டர் முதலியவைகளைக் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்து கொடுக்க வேண்டும். வெளிநாடுகளில் சின்னச் சின்ன தொழிற்

18th March 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

சாலைகளில் இவை குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்யப்படுவது போலவே இங்கும் செய்ய வேண்டும். இப்படி சர்க்கார் அதிகமான காரியங்களைச் செய்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. SENAPATHI GOUNDER : கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்ற பல ஆண்டுகளை விட இந்த ஆண்டில் விவசாயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து, விவசாய அபிவிருத்தியில் கவனம் செலுத்தி, அதிக அக்கறை கொண்டு, ஒரு வரவு செலவு திட்டத்தைத் தயாரித்து அளித்திருப்பதை முழு மனதோடு ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயம் மிகவும் முக்கியமானது. கால்நடை அபிவிருத்தியிலும் நம் அரசாங்கம் தக்க முறையில் சென்ற ஆண்டுகளைப் போலவே அதிக அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். இவை கால்நடை வளர்ப்புக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே நண்பர்கள் பேசும்பொழுது கால்நடை அபிவிருத்தியில் செயற்கை முறையில் கருதரிக்கும் நிலையங்களைப் பற்றி மக்களுக்கு இன்னும் சந்தேகம் தெனியவில்லை என்றும், அவர்களுக்கு இன்னும் அதைப் பூர்ணமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் எண்ணம் வரவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அப்படிச் சந்தேகம் உள்ள அங்கத்தினர்கள் யாராக இருந்தாலும் என்னுடைய வட்டாரத்திற்கு வந்தால் இந்தச் சபை மூலமாக அழைக்கிறேன், எங்கள் வட்டாரத்திலுள்ள விவசாயப் பெரும் குடிமக்கள் இந்தச் திட்டத்தை எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள், அது எவ்வளவு வெற்றிகரமாக நடக்கிறது என்பதை நிரூபித்துக் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன். நல்ல காளைகளை உபயோகப் படுத்தி செயற்கை முறையில் பசுக்களைக் கருதரிக்கச் செய்த உதாரணங்கள் ஒன்று இரண்டல்ல, பல பேர்கள் அதன் நன்மையை உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். இன்று என் தாலுகாவில் மட்டும் எட்டு ஒன்பது நிலையங்கள் நல்ல பணியாற்றி வருகின்றன. ஒவ்வொரு நிலையங்களிலும் குறைந்தது 5,000 கால்நடைகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய நிலையில் இந்த நிலையங்களை ஸ்தாபித் திருக்கிறார்கள். நேரடியான முறையில் நல்ல பொலி காளைகளை விரும் போது 5,000 கால்நடைகளுக்கு குறைந்தது 100, 150 பொலி காளைகள் தேவையானதாக இருக்கின்றன. ஆனால் இன்று இருக்கும் அமைப்பிலே 12 காளைகளைக் கொண்டு 5,000 கால்நடைகளுக்குப் பயன்படுத்தி நல்ல ரகமான கன்றுகளை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். என்பதை என் வட்டாரங்களில் வந்து பார்த்தால்தான் நிச்சயமாகத் தெரியும்.

விவசாயிகளினுடைய பொருளாதார நிலைகூட தக்க முறையிலே உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதற்காக நான் ஒரு சில உதாரணம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். முன்பு எல்லாம் 5,000 கால்நடைகளிலே குறைந்தது ஆயிரம் தான் நல்ல கால்நடைகளாக இருக்கும். 4,000 தரக் குறைவான கால்நடையாக இருக்கும். செயற்கை முறையிலே ஏற்பட்டிருக்கும் கன்றுகள் நல்ல விலை போகக்கூடியதாய் இருக்கின்றன. முன்பு 100 அல்லது 150 ரூபாய்க்கு ஒரு கன்றை சந்தையிலே போய் விற்றார்கள். செயற்கை முறையில் பிறந்த கன்று ரூ 250-க்கு விற்கிறார்கள். 50 ரூபாய்க்கும் 150 ரூபாய்க்கும் வித்தியாசம் ரூ. 100. 5,000 கால்நடைகளுக்கு கன்றுகள் பிறந்தால் ஒரு கன்றுக்கு 100 ரூபாய் அதிகம் கிடைக்கிறது. இப்படி ஐந்து லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு இந்த வட்டாரத்திலே பொருளாதார நிலைமை அதிகம் உண்டாக்கி இருப்பதற்கு காரணம் செயற்கை முறையிலே கருதரிப்பதற்காக ஏற்பட்ட கேந்திர நிலையங்கள்தான் என்பதை இந்த இடத்தில் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்காக கிராமக் கேந்திர நிலையங்களில் வைத்திய வசதியும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதை நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா கிராமக் கேந்திர நிலையங்

[Sri A. Senapathi Gounder] [18th March 1960]

களிலும் கால்நடைக்கு வேண்டிய சகல விதமான வைத்திய வசதிக்கும் இடம் ஒதுக்கப்பட்டு அதற்கு வேண்டிய மருந்துகளை உடனடியாகக் கொடுத்தால் மிக நன்றாக இருக்கும் என்பதை இந்த சமயத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்காக கிராம கேந்திர நிலையம் என்ற பெயரில் இல்லாமல் கிராம கால்நடை வைத்திய நிலையம் என்ற பெயரோடு இயங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கால்நடை அபிவிருத்தியிலே கவனம் செலுத்தக்கூடிய சர்க்காரை மற்றொன்று கேட்க விரும்புகிறேன். கிராமத்திலே கால்நடைக்கு மேய்ச்சல் தரை மிகவும் அவசியம். முக்கியமாக டெல்லா பிரதேசங்களில் அந்த வாய்ப்பு கிடைப்பது அரிது. வரண்ட பிரதேசமாகிய எங்கள் ஜில்லா, திருச்சி ஜில்லாவிலே ஒரு பகுதி, மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு பகுதி இப்படிப்பட்ட இடங்களில் கால்நடை வளர்ப்பதற்காக நல்ல மேய்ச்சல் தரைகளை விட்டு வைப்பது மிகவும் அவசியம். இப்பொழுது இருக்கும் நிலையிலே 10 ஏக்கர் 30 ஏக்கர் கிடைத்தால் அதை மனிதனுடைய உணவு உற்பத்திக்கு வைத்துக்கொள்ள எண்ணுவார்களே தவிர கால்நடைக்காக விட்டுவைத்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு இருப்பதில்லை. ஆகையால் வரப்போகிற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திலேயும்கூட பிரத்தியேகமாக கால்நடைக்கு என்று மேய்ச்சல் தரைகளை ஒதுக்கி வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். கால்நடைகள் அபிவிருத்திக்காக பாடுபடும் நமது முயற்சிக்கு அது ஒரு நல்ல பலன் அளிக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு மாட்டிற்குக் குறைந்தது 4 ஏக்கர் வீதம் மேய்ச்சல் தரை ஒதுக்கி வைத்து பிரயோஜனம் இல்லாமல் செய்வதை விட கால்நடை வளர்ப்பிற்கு ஆக்கம் அளிக்கும் வகையிலே தரிசுகளை மேய்ச்சல் தரிசுகளாக உண்டாக்குவதற்கு மான்யம் கூட கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் மேய்ச்சல் தரிசுகளுக்காக ஒதுக்கி வைத்திருக்கும் மான்யத்தை நல்ல மேய்ச்சல் தரிசு வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்து மேய்ச்சல் தரிசுகளை அதிகமாக உண்டாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கால்நடை கேந்திர நிலையங்களிலே நல்ல காளைக்கன்று ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் வீதம் சர்க்கார் மான்யமாக 30 மாடங்களுக்கு கொடுப்பதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே நான் இப்பொழுது சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது எருமைக் கன்றுகளுக்கூட அம்மாதிரி செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது பசங்கன்றுகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். பால் அதிகம் கொடுக்கக்கூடிய நல்ல ஜாதி எருமைக் கிடாரிக் கன்றுகளுக்கும் அந்த மான்யத்தைக் கொடுக்க முன்வரும்படி இந்த சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடை இலாகா அதிகாரிகளைப் பொருத்த வரையில் அவர்களுக்கு நிறைய வேலைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் படிப்பும் கடினமாக இருக்கிறது. மனிதனுக்கு வைத்தியம் செய்யக்கூடிய டாக்டர் ஐந்து வருஷம் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதே போல் கால்நடை வைத்தியம் செய்யக் கூடிய டாக்டர்களும் ஐந்து வருடம் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மனிதனுக்கு வைத்தியம் செய்யும் டாக்டர்களை விட இவர்களுடைய படிப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மனித உடம்பிலே ஆண் பெண் இரு சாரார்கள் பற்றிய வைத்தியங்களை அவர்கள் கற்றுக் கொள்வது எளிதாக இருக்கலாம். ஆனால் கால்நடைகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஆடு, மாடு, கோழி மற்றும் பல மிருகங்களினுடைய உடம்பிற்கு ஏற்றவாறு வைத்திய வசதி பண்ணவேண்டிய நிலைமை இருப்பதால் அவர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் விவசாய இலாகாவில் உள்ள டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களுக்கும் அதிகமான சம்பளம் கொடுத்தால் நல்லது. நிறைய உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும் இந்த நேரத்திலே அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டும் வகையிலே அதிகச் சம்பளம் கொடுத்து அவர்களிடத்திலே நிறைய வேலை வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

18th March 1960] [Sri A. Senapathi Gounder]

உரம் உற்பத்தியைப் பற்றியும் இந்தச் சமயத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். ரசாயன உரம் கொடுத்து சப்ளை செய்ய முடிவதில்லை என்றால் அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. அதற்காக மாற்று உரங்கள் தயாரிக்கக்கூடிய வழி செய்ய வேண்டும். லோயர் பவானி, அமராவதி நீர்ப்பாசனப் பிரதேசங்களிலே விவசாயத்திற்கு உரிய காலங்கள் அல்லாத மற்ற காலங்களிலே பசும்தாள் உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு ரிசர்வாயரிலிருந்து தண்ணீர் திறந்துவிட வேண்டும். பசுந்தாள் உரத்திற்கு வேண்டிய விதை கொடுத்து குறிப்பிட்ட காலத்தில் விதை விதைக்க தகுந்த சமயத்திலே தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட சில காலத்தில் கொடுத்தால் போதும். எல்லோரும் பசுந்தாள் உரம் உண்டாக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும். அந்த முறையிலே பசுந்தாள் உரம் உற்பத்தி செய்வதோடு நகரங்களிலே இருக்கும் கழிவுப் பொருள்கள் வீணாகக் கூடிய இடத்திலே நகரத்தில் சுற்றுப்பக்கத்திலே ஒவ்வொரு புல் உற்பத்தி செய்யும் பண்ணையை எல்லா நகரங்களிலும் உண்டாக்கி நகரங்களிலுள்ள மாடுகளுக்கு பசும்புல் கிடைக்கும் வாய்ப்பு தந்தால் தீனி கஷ்டத்தை தவிர்க்க முடியும். நல்ல உரமும் தயார் செய்து பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் வாய்ப்பும் கிடைக்கும்.

டிராக்டர் விஷயமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். டிராக்டர் எல்லோருக்கும் சர்க்கார் மூலமாக சப்ளை செய்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது டிராக்டர் சாமான்கள் இறக்குமதி இல்லை என்ற காரணத்தினால் டிராக்டர்களுக்கு வேண்டிய உருப்புகள் கிடைப்பதில்லை. அதனால் வாங்கிய டிராக்டர்கள் சமீபமாக இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இறக்குமதி நிலைசென்ஸை நீங்கவே வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறையிலே பார்க்கும்போது சர்க்கார் கொடுத்த பணமும் வீணாகிறது. ஆகவே சப்ளை செய்யப்பட்ட டிராக்டர்களுக்கு வேண்டிய உருப்புகளையாவது சில கம்பெனிகள் மூலமாக தருவது உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆடு வளர்ச்சியிலும் அதே கவனம் செலுத்த வேண்டும். அது விவசாயத்திற்கு உறுதுணையாக இருப்பவை. விவசாயத்திற்கு வரும்படி தரக் கூடியவை. நல்ல ரகமான ஆடுகளை உற்பத்தி செய்ய முயற்சி செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு மான்யம் கொடுத்து ஆடு வளர்ப்பிலே அவர்களுக்கு ஊக்கத்தைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதைவிட விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பொருள்கள் கிடைக்கக்கூடிய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை எல்லா இடங்களிலும் நிறுவி அவர்களுக்கு வேண்டிய விதைகள், இயந்திரங்கள் முதலியவை கொடுக்கக்கூடிய ஒரு அமைப்பை உண்டாக்குவது நல்லது. விவசாயப் பண்ணை நடக்கும் என்பது பற்றி இனிமேல் ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயமாதலால் இப்பொழுது கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை நிறுவி ஆங்காங்கு உரம், விதை, இயந்திர சாதனங்கள் போன்று பொதுப்படையாக உபயோகப்படக் கூடிய சாமான்களை மலிவான விலைக்கு அந்த ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக கொடுத்து திட்டத்தை நடத்தலாம். பிறகு வேண்டுமானால் ஆங்காங்கு நடத்தும் கூட்டுறவு பண்ணைகளினுடைய நிலைமையைக் கண்டு மற்றவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்துக்கூடிய அளவிற்கு வந்தால் அதை நடத்தலாம். என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. T. SUBBAYYA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த மான்யத்தின் மீது நான் சில யோசனைகள் கூறு முன் வந்திருக்கிறேன். இந்தச் சபையின் முன்பு பேசிய எல்லோரும், உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கப்படவேண்டுமென்பதற்குத்தான் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நமது மாகாணத்தில், அநேக நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு, தாலூகா வாரியாக சில கிராமங்களுக்கு நல்ல நீர்ப்பாசன

[Sri S. T. Subbayya Gounder]

[18th March 1960]

வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. இருந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் சில இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. அந்த இடைஞ்சல்கள் எந்த விதத்தில் இருக்கின்றன என்பதை நான் இப்பொழுது சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது புதிய நீர்ப்பசாணத் திட்டத்தின் கீழ் வந்திருப்பது, பவானிசாகர், என் தாலுகாவாகிய உடுமலைப்பேண்டை, அடுத்த தாலுகா தாராபுரம், இவைகளாகும். அமராவதி ஆயக்கட்டில் 20,000 ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த 20,000 ஏக்கர் பாயக் கூடிய நிலங்களில் சாதாரணமாக ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் ஆயக் கட்டிலிருந்து தண்ணீர் வரிகிறார்கள். முன்பெல்லாம் 20,000 ஏக்கரில் குறைந்தது 2,000 கிணறுகள் இருந்து கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது மூன்று வருட காலமாக இந்த கிணறுகளின் துளைகள், குளங்களின் துளைகள் எல்லாம் சற்றிலும் ஊற்று அதிகமாவதால், துளைகள் எல்லாம் விழுந்து விட்டதால் இப்பொழுது ஆறு மாதம் ஒரு போகம் எடுத்து விட்டால் மேலும் ஒரு போகம் விளைவிக்க விவசாயிகள் வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். துளைகள் இருந்தால் கவலை போட்டு இறைத்து விளைபொருள்களை அதிகம் விளைவிப்பார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இப்பொழுது வாய்க்கால் பிரதேசங்களில் முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு கேட்டார் பம்ப் செட்ஸ் அதிகம் தேவைப்படுகிறது. அப்படி பம்ப் செட்ஸ் வைத்தால் ஒரு போகம் வாய்க்கால் தண்ணீர் ரினால் விளைவித்த பிறகு, பின்னர் சோளம், ராகி போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்யமுடியும். பம்ப் செட்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்டால் வாய்க்காலிலிருந்து ஒரு தூரத்தின் அளவிற்குத்தான் கிணற்றுக்கு கொடுக்க முடியும். அது கூட உண்டியாகக் கொடுக்கப்படாமல் விவசாயிகள் பல இடஞ்சல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவென்றால், எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மெண்ட், என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்ட், விவசாய டிபார்ட்மெண்ட் மூன்றும் சேர்ந்து எந்தப் பிரதேசத்தில் விவசாயிகளுக்கு பம்ப் செட்ஸ் தேவைப்படுகிறதோ அங்கு பம்ப் செட்ஸ் கொடுப்பதற்கு இருக்கும் தடைகளை நீக்கி அவர்களுக்கு பம்ப் செட்ஸ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதின் காரணமாக கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க வசதியேற்படுவதோடு அதைக் கொண்டு மேலும் ஒரு போகம் விளைவிக்க முடியும் என்பதை நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தாலுகாவைப் பொறுத்தமட்டில் இனம் கிராமம் என்று ஏழொரு கிராமங்கள் சேர்ந்து இருக்கிறது. மயிலாபுரம், குளத்தூர், ஆத்தூர், குப்பம்பாளையம், மட்டூர் இப்படியாக ஏழு கிராமங்கள் சேர்ந்து சக்கரராம நல்லூர் என்ற இனம் கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு நான்கு குளங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு குமண ராஜா காலத்தில் கட்டியதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் தூர்ந்து போய் தண்ணீர் தங்குவதற்குள்ள நிலையில் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அதன் பாய்ச்சல் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் எல்லோரும் புஞ்சை வெள்ளாமை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அது ஒரு இனம் கிராமம் ஆதலால் சர்க்காரிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கக்கூடிய மான்யங்கள் போன்றவைகளை அங்குள்ள விவசாய மக்கள் வாங்குவதற்கு மிகவும் தொந்தரவாயிருக்கிறது. அந்தத் தடை நீக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவை, இன்னும் சர்வேயாகவில்லை. அதற்கு இன்னும் கொஞ்ச நாட்கள் ஆகும். அதற்குப் பின்னால்தான் கவனிக்கப்படுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கான தடைகளை, சர்க்கார் கொடுக்கும் மான்யங்கள், லோன்கள் முதலியவைகள் அவர்களுக்கு கிடைப்பதில் இருக்கும் தடைகளை நீக்கி அவர்களுக்கும் மற்ற விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதைப் போன்று கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாய்க்கால் பாசனத்தில் இருக்கக்கூடிய கிணறுகளுக்கு அவசரமாக பம்ப் செட்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

18th March 1960] [Sri S. T. Subbayya Gounder]

இன்று அமராவதி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை என்று ஒன்று கட்ட முடிவாகிவிட்டது. அது அநேகமாக ஜூன், ஜூலையில் ஆரம்பமாகும் போல் இருக்கிறது. அதற்கு சர்க்கார் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்து; இன்று அது ஆரம்பிக்கும் தருணத்தில் இருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 1,000 டன் கரும்பு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள், அந்த ஆலைக்கு. ஆறு மாதத் தண்ணீரில் அவ்வளவு கரும்பு விளைவிக்க முடியாது. பம்ப் செட்ஸ் மூலம் தண்ணீர் ஒட்டுவது போல் வேறு விதத்தில் ஒட்டமுடியாது. ஆகவே உடனடியாக தாராபுரம், உடுமலைப்பேட்டை அமராவதிப் பாசனத்திலுள்ள கிணறுகள் எல்லாவற்றிற்கும் உடனடியாக இருக்கும் தடைகளை நீக்கி பம்ப் செட்ஸ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியில்லை என்று சொன்னால் இவ்வளவு பணம் போட்டு ஆலை திறப்பினும், நாலேந்து வருடங்களாவது ஆகும், அதற்கு வேண்டிய கரும்பு சப்ளை செய்வதற்கு. அது வரை மில்லை ஒட்டாமல் இருந்தால் சர்க்காருக்கும் பணம் நஷ்டமாகும். அதோடு அதனால் அங்குள்ள குடியானவர்களுக்கும் பிரயோஜனம் இல்லாமல் போகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அதை உடனடியாகப் பார்த்து வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இப்பொழுது சொன்ன இனம் கிராமத்திலுள்ள குளங்களும், உடுமலைப் பேட்டை பக்கத்தில் ஏழு குளங்களும் எனது தாலுகாவில் இன்னும் வேறு சில குளங்களும் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து சரிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இப்பொழுது அங்கு சாகுபடிச் செய்வதைப் போன்று இருமடங்கு சாகுபடி செய்ய முடியும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடைகளைப் பொறுத்தமட்டில், என்னை விட ரொம்பவும் அனுபவமும், கால்நடை வளர்க்கிறவர்களும் அதைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைத்துவிட்டார்கள். இந்த கீ வில்லேஜ் சென்டேர்ஸ் ஏற்படுத்துவதில் தொடர்ச்சியாக, ஒரு கிராமம் விட்டு ஒரு கிராமம் என்று இல்லாமல் ஒரு பகுதியில் ஏற்படுத்தினால் அது வரிசையாக ஏற்படுத்தப்பட்டால்தான் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வது சலபமாக இருக்கும். தாராபுரம் தாலுகாவில் கொஞ்சமும், உடுமலைப்பேட்டையில் கொஞ்சமும், இடையில் இரண்டு கிராமங்களை சும்மா விடுவது என்றிருந்தால் அதனால் பல இடைஞ்சல்கள் விளைகின்றன. பொள்ளாச்சி தாலுகாவில் கோட்டூரில் இருக்கிறது, வாளவாடி பிரிக்காவில் இருக்கிறது. தாராபுரத்தில் இருக்கிறது. மடத்திக்குளம், குடியமங்கலம் பிரிக்காவில் இருந்தால், தொடர்ச்சியாக இவைகள் இருந்தால்தான் மக்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்க முடியும். எனக்கு முன் பேசிய தாராபுரம் மெம்பர் பேசியதுபோல் அவைகள் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் இருந்தால்தான் நல்ல கன்றுகளை உற்பத்தி செய்து கால்நடைச் செல்வத்தைப் பெருக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக உரம் வினியோகம்பற்றி ஒரு வார்த்தை. உரம் வினியோகிப்பதற்கு தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுப்பதால்தான் பளாக் மார்க்கெட் போன்றவை நடக்கிறது. அதனால்தான் விவசாயிகளுக்கு உரம் சரியானபடி கிடைப்பதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. எந்தெந்தப் பகுதியில், எந்தச் சமயத்தில் எந்த வெள்ளாமைக்கு உரம் அவசியப்படுகிறதோ அந்தச் சமயத்தில் கொடுப்பதற்கு சர்க்காரே உரத்தை பந்தோபஸ்து செய்து வைத்து சர்க்காரே கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படியில்லாது கோட்டா வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் போட வேண்டிய டையமாயிருக்கிறது. அந்தச் சமயத்தில் குடியானவர்களுக்கு அது கிடைக்காமல் இருந்தால் என்ன பிரயோஜனம்? எங்கு இந்த உரம் அந்த சமயத்தில் தேவையில்லையோ அங்கிருந்து அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதையெல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்து, உரத்தை ஸ்டாக் செய்து வைத்து குடியானவர்களுக்கு

[Sri S. T. Subbayya Gounder] [18th March 1960]

எப்போது தேவைப்படுகிறதோ அப்பொழுது கொடுத்து வந்தால் உணவு உற்பத்தி நல்ல முறையில் விருத்தியடைவதோடு இப்பொழுதுள்ளதை விட இரண்டு பங்கு அதிகமாக உற்பத்தியை பெருக்க முடியுமென்று கூறிக் கொண்டு நான் எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் விவசாய மான்யத்தின் மீது வெட்டுப்பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. இந்த வெட்டுப் பிரேரணைகள் எல்லாம் அர்த்தமற்றவை என்பதை சொல்வதற்காக ஒரு சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையில் நம் முடைய மாகாணம் மிகவும் சிறந்த அளவில் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதற்கு பல சான்றுகள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. போன வருடம் வரை நம் சாதனை 814 ராத்தல்தான் விளைவிக்க முடியும் என்று இருந்தது. ஆனால் இப்போதுள்ள கணக்கின்படி நம் மாகாணத்தில் 1,344 ராத்தல் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதை நிரூபித்திருக்கிறோம். இதற்காக நாம் நம் பாராட்டுதலை தெரிவிப்பதுதான் அழகான எதிர்க்கட்சிகளின் பொறுப்பு. அது மட்டுமல்ல, இவ்விதம் உற்பத்தி செய்திருக்கின்றவர்களைத் தட்டிக்கொடுத்து இன்னும் ஜப்பானைப்போல் கூடுதல் விளைச்சலை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமே ஒழிய இருப்பதையும் குறைக்கின்ற அளவில் வெட்டுப்பிரேரணை கொடுப்பது திருப்தி அளிக்கக்கூடியதாய் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு வெட்டுப்பிரேரணை கொடுப்பது என்பது வேறு விஷயம். அதன் பேரில் பல குறைகளையும் பேச வேண்டியது தான். ஆனால் இம்மாதிரிப்பட்ட மான்யங்களுக்கு வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்து விட்டு இதில் தப்பு இருக்கிறது, நிர்வாகத்தில் ஊழல் இருக்கிறது, என்றெல்லாம் பேசுவது சரியல்ல, முறையல்ல, நியாயமல்ல என்று சொல்வது தான் ஆளும் கட்சியில் இருக்கின்ற எங்களைப் போன்ற அங்கத்தினர்களின் கடமையாகும்.

விவசாயத் துறையில் எந்தெந்த முறைகளை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் கவனத்தோடு இதில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் சமீபத்தில் டெல்லியில் நடந்த பொருட்காட்சியில் சென்னை மாகாணத்திற்கு பரிசு கிடைத்திருக்க முடியாது. அகில உலகிலுள்ள நாடுகள் எல்லாம் இதில் கலந்திருந்தும் நம்முடைய டைரக்டைப் பார்த்து பரிசு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் நம்முடைய நுள்பொருள் திட்டங்களை எல்லாம் வேறு நாட்டிலுள்ளவர்கள் எல்லாம் நம்மைப்பற்றி பாராட்டும்பொழுது, நாமே இவர்களுக்கு பாராட்டு தெரிவிக்காவிட்டால் அது நியாயமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த முறையில் மற்றவர்களுடைய பாராட்டுதலை நம் விவசாயத்துறை பெற்றிருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. விவசாயத் துறையிலுள்ள திட்டங்கள்தான் இன்றைக்கு மக்களுக்கு உயிர்நாடியாக இருக்கின்றன. எங்களைப் போன்ற நகரவாசிகள் இதைப் பற்றி ஏன் இவ்வளவு அக்கறை கொள்ளவேண்டும் என்று சிலர் நினைக்கலாம். நகரத்தில் விவசாயம் இல்லையென்றாலும் விவசாயத்தின் முன்னேற்றத்தினால் ஏற்படுகின்றவைகளை நகரவாசிகள்தான் அனுபவிக்க வேண்டும். விளைச்சல் அதிகமாக இருந்தால் எங்களுக்கு அதிகமான அளவில் பொருள்கள் கிடைக்கும். குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைக்கும். இப்போது கிடைத்துக்கொண்டிருப்பதைவிட கூடுதலான அளவில் கிடைக்கும். ஆகவே நகரத்திலுள்ள பிரதிநிதிகள் மற்ற மாவட்டத்திலுள்ள பிரதிநிதிகளைவிட மிகவும் அக்கறையுள்ளவர்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே விவசாயத்தை வளர்ப்பதற்கு, அதை முன்னேற்றுவதற்கு நகரவாசிகளைப் பொறுத்த அளவில் இவர்களும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், உரம் கிடைக்காத காரணத்தால் நம்முடைய திட்ட அளவை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று பட்ஜெட் உரையில் சொல்லப்பட்டிருந்தது. இதற்கு என்ன

18th March 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

காரணங்கள் இருந்த போதிலும் கூட, இப்போது நமக்கு இருக்கின்ற உர வசதிகளைக் கொண்டு, மேலும் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக என்னென்ன வழிகளை கடைப்பிடிக்கலாம் என்பதைப் பற்றி அவசரத்தோடு கவனித்தால் இந்த உணவுப் பிரச்சனையை மக்களுடைய திருப்திக்கேற்ற அளவில் சமாளிக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். அமோனியம் சல்பேட் கிடைப்பதில் ஏற்பட்ட கஷ்டத்தினால்தான் உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. அதோடு இவ்விதம் வெளிநாட்டிலிருந்து உரம் கிடைக்காதது தான் காரணம் என்று சொல்வதை மட்டும் நாம் எண்ணிக் கொண்டு இருந்து விடக்கூடாது. வேறு என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுதுகூட டெல்லா பிரதேசத்தில் இருக்கும் அதாவது “ஸீலன்” என்னும் மண்ணை அரித்துக்கொண்டு போய் விடுகிறது. இதை தடுப்பதற்கு “ஆன்டி ஸீலன்” என்பதைப் போடலாம் என்று சொன்னார்கள். இவ்விதம் “இன்டிஜின்ஸ் பெர்ட்டிலைஸர்லை” எவ்விதம் உபயோகிப்பது என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் ஆராய்ச்சியில் நாம் இறங்க வேண்டும். இவ்விதம் பல வித ஆராய்ச்சித் துறையில் இறங்கி நம் நாட்டிலுள்ள உரங்களை எவ்விதமெல்லாம் உபயோகிப்பது, என்றைக்குமே வெளிநாட்டை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்காமல் நம் தேவையை நாமே பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவில் நாம் ஆராய்ச்சியை நடத்த வேண்டும். இவ்விதம் ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடியவர்களின் ஊக்கத்தை—அறிவை—நாம் தட்டி கொடுக்கத் தயாராய் இருக்க வேண்டும். இதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் பணம் செலவு செய்தாலும் பரவாயில்லை. விஞ்ஞான முறையில் எவ்விதம் நாம் முன்னேறுவது, எவ்விதம் நமது உற்பத்தியை பெருக்குவது என்பதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு முன் வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன், இந்த சபையின் மூலமாக. அதோடு, பசுந்தழைகளை உபயோகிப்பதாலும் அதிகமான அளவில் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கான ஆதரவுகளை எல்லாம் அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்போது திருவிதாங்கூர்—கொச்சியில், அதாவது கேரளாவில், புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் நீண்டகாலத்திற்கு விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து அதில் மரங்களை உற்பத்தி செய்யச் சொல்லி, அதிலுள்ள தழைகளை அவர்களே உபயோகித்துக் கொள்ளலாம் என்றும் சலுகை காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. அத்தகைய சலுகைகளை நம்முடைய மாகாணத்திலும் கொடுக்கின்ற முறையில் அரசாங்க புறம்போக்குகளை கொடுத்து அதன் மூலமாக மரங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, அதிலிருந்து பசுந்தழைகளை அதிகமாக உபயோகித்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுத்தால் மிகவும் உதவியாய் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கமிஷ் உரம், மல உரம் போன்றவைகளைப் பற்றியும் இங்கு பேசப்பட்டது. இதற்கு வசதியாக சீக்கிரமாகவே எல்லா இடங்களிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. அதற்குள்ள பொறுப்பும் அதிகமாக கொடுக்கப்படுகின்றன. பணமும் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே குறுகிய காலத்திற்குள்ளாகவே—ஓராண்டு, இரண்டாண்டு காலத்திற்குள்ளாகவே—இந்த முறையில் உரத்தை தயார் செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும், அதுவும் தக்க முறையில் தயார் செய்ய வேண்டும். முதலாவது எருக்களை போட வேண்டும், அதன் மீது தண்ணீர் விட்டு, பின்னால் அழுத்தம் கொடுத்து பின்னால் எருக்கள் போடவேண்டும். இவ்விதமெல்லாம் தக்க முறையில் தயாரித்தால் நல்ல உரமாக விளங்கும் என்று ஆராய்ச்சி செய்த நிபுணர்கள் எல்லாம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த விதத்தில் ஸயன்டிபிக் மெட்டட்டில் விளைச்சலை அதிகரிக்கலாம். நம்மால் இனிமேல் அகல உழ முடியாவிட்டாலும், ஆழமாக உழுவதற்கு நமக்கு வசதியிருக்கிறது. அந்த முறைகளை எல்லாம் நாம் பின்பற்ற வேண்டும்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் கூட, மண் பரிசோதனை செய்வதற்காக ஸாயில் ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் உடனடி

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [18th March 1960]

யாக ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், நம் நாட்டிலுள்ள மண்கள் எல்லாம் எவ்விதம் இருக்கின்றன என்று ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கும், இவற்றிற்கு என்னென்ன உரங்கள் போடவேண்டும் என்பதை அறிந்துகொள்வதற்கும் அதன் மூலமாக விளைச்சலை அதிகமாக சாதித்துக்கொள்வதற்கும் மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும் அதை இந்த சபை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தஞ்சாவூரில் அமெரிக்காவிலுள்ள “போர்ட் பெளண்டேஷன்” மூலம் “பாக்கேஜ் டீல்” முறையை அனுஷ்டிக்கப்போகிறார்கள். இதன் மூலமாக தஞ்சையிலுள்ள நஞ்சை எல்லாம் செழிப்பதற்கு வழி ஏற்படும். இதைப் பார்த்து, மற்ற மாவட்டங்கள் எல்லாம் நம் மாவட்டத்திற்கும் அவர்கள் வந்து நடத்தட்டும் என்று இருந்து விடாமல், அவர்களாகவே இவர்களது முறைகளை பின்பற்றி வழி வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலம் நமது உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு வழியேற்படும். அதோடு ஜப்பானில்தான் இன்றைக்கு அதிகமான அளவில் விவசாயம் செய்து நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 2,650 ராத்தல் வரை பணம் எடுத்துிருக்கிறார்கள். அங்கு கூட்டுறவு பண்ணை மூலம், அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாமே கூட்டுறவுப் பண்ணை மூலம் தான் நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்ல முடியாது. விவசாயத்திற்காக கடன் வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். நன்றி நடுவது, பூச்சி மருந்துகள் கொடுப்பது, விளைந்தவுடன் அவர்களது தானியத்தை சேகரித்து வைத்து நல்ல சமயத்தில் அவர்களுடைய தானியங்களை விற்றுக் கொள்வதற்கு வேண்டிய கிப்பு வசதி, இவைகளை எல்லாம் ஜப்பான் அரசாங்கம் செய்துகொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் ஜப்பான் இன்று சிறப்பான அளவில் உலகத்தில் உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணமும் அந்த முறைகளை எல்லாம் பின்பற்ற வேண்டும். இப்போது விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் ஏதாவது நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலும் அதை ஈடு செய்ய தயார் என்று தைரியமாக நமது சர்க்கார் அறிவித்து இருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது..... (மணியடிக்கப்பட்டது) (குறுக்கீடு). இப்போதுள்ள முறையில் பெரிய நிலச் சுவாஸ்தாரர்கள் தான் இன்றைக்கு பயன்படந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இனிமேல் சிறிய நிலச்சுவாஸ்தாரர்களும் பயன்படகிற முறையில் பல வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அடுத்ததாக, நகரத்தைப் பொறுத்த அளவில் இப்போது கொடுப்பதை விட அரிசிக்குப் பதிலாக கோதுமையை இன்னும் கொஞ்சம் அளவுக்கு அதிகமாக வரவழைத்துக் கொடுக்கலாம். இப்போது 60 நயாபைசா என்று விற்கப்படுகிறது. இந்த நகரத்திற்கு 600 டன் வருகின்றன, அதுவும் உடனே செலவாகிவிடுகிறது. பின்னால் கள்ள மார்க்கெட்டில் போய்தான் வாங்கவேண்டும். ஆகவே இன்னும் அதிகமாக 1,500 டன்னே அல்லது 2,000 டன்னே வரவழைத்துக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அதோடு “ஈட் மோர் வீட்” (Eat more wheat Campaign) என்பதை சரியாக கடைப்பிடிக்க முடியும்.

இறுதியாக ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். மீண்டுமே இலாகாவைப் பற்றி குற்றங்கள் கூறப்படும். நிர்வாகத் துறையில் குறைகள் இருந்தால் அதைப் பற்றிக் கூறுவதற்கு கடமை உண்டு. கூற வேண்டியதுதான். ஒரு தனிப்பட்ட ஆபீசரைப் பற்றிச் சொல்லும் போது இந்த மன்றத்தில் பதிலளிக்க நேரடியாக வாய்ப்பு இல்லாத போது அதைப் பற்றிச் சொல்வது சரியல்ல. அதுவும் கனம் அங்கத்தினர்....

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order, Sir, சட்டமன்றத்திலே பேசும்போது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், பேசியதைப் பற்றி அல்லது பேசுகிற முறையைப் பற்றி தவறு என்று சொன்னால்,

18th March 1960] [Sri K. Anbazhagan]

அது சட்டசபைத் தலைவர் கவனக் குறைவாக இருந்தார் என்று குறிப்பிடுவதாகும். அதாவது தவறாகக் குறிப்பிட்டதை சபைத் தலைவர் அனுமதித்தார் என்று சபைத் தலைவரைக் குறிப்பிடுவதாகும். ஆகையால் இப்படிக் குறிப்பிடுவது சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தவறு என்ற வார்த்தைக்கும், முறையற்றது என்ற வார்த்தைக்கும் வித்தியாசம் உண்டு.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI K. SATTANATHA KARAYALAR) : சபைத் தலைவர் அனுமதித்திருக்கிறார். அந்த முறையில் அது “ஆர்டர்” தான், It was in order.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : “ஆர்டர்” இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இப்படி “பர்ஸனல்” ஆகப் பேசுவது சட்டசபைக்கு உகந்ததாகாது என்று தான் நான் சொன்னேன். இதே அங்கத்தினர் இதே மாதிரி இந்த மன்றத்திலே முன்பு போலீஸ் ஐ. ஜி. யைப்பற்றி பேசிய போது சர்க்கார் அதைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு நீதிபதியை நியமித்தார்கள். அப்போது அந்த விசாரணையிலே அங்கத்தினர் நேரிலே சாட்சி சொல்வார்கள் என்று எல்லோரும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது நேரிலே சாட்சி ஏதும் சொல்லாமல் வீட்டுக்குள் புகுந்துகொண்டு, ஒளிந்து கொண்டு ஒன்றும் தெரியாது என்று . . .

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of personal explanation, Sir, the remark is about me.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI K. SATTANATHA KARAYALAR) : அங்கத்தினர் கடைசியில் பேசலாம். நான் அதற்கு பிறகு அவகாசம் கொடுக்கிறேன், He can give it at the end.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் இந்த சட்டமன்றத்தில் சில குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது அவரை வெளியே வந்து சாட்சி சொல்ல வேண்டும் என்று அழைப்பதும், அவர் வரவில்லை என்றால், வீட்டுக்குள் புகுந்துகொண்டார் என்று அந்த அங்கத்தினருடைய உரிமையை பாதிக்கக்கூடிய முறையில் சொல்லலாமா ?

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI K. SATTANATHA KARAYALAR) : பேசியதில் தவறு இல்லை. பர்ஸனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் மூலமாக பதில் சொல்ல அவருக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படும்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : மத்திய அரசாங்கத்தில் ஆயுள் இன்ஷியூரன்ஸ் சம்பந்தமாக பிரோஸ் காந்தி அவர்கள் சில குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரித்த சாக்களா கமிஷன் முன்பு அவர் சாட்சி சொல்ல முன் வந்து சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிக்கில்லாமல் ஏதாவது சொல்லிவிட்டு, வதந்திகளைக் கிளப்பிவிட்டு, அதன் மூலம் மக்கள் மத்தியில் சந்தேகத்தைக் கிளப்புவது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

***SRI K. ANBAZHAGAN :** தலைவர் அவர்களே, முன்னால் நடந்த ஒரு பிரச்சனையை இப்போது கிளப்பி, அதன் மூலமாக எனக்கு அதைப் பற்றி விளக்கம் தருவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு அளித்த அங்கத்தினருக்கு என் நன்றி. (குறுக்கீடு.) இதற்குநான் விளக்கம் சொல்லியாக வேண்டும். என்னைப் பற்றிக் கூறியிருப்பதால் நான் இதற்கு விளக்கம் தந்தாக வேண்டும். நான் கூறிய குற்றச்சாட்டுகளை விசாரணை செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட திரு. பி. என். ராமசாமி அவர்கள் எனக்கு கடிதம் எழுதி நேரில் அழைத்துப் பேசினார்கள். நான் அவர்களிடம் பேசினேன்.

[Sri K. Anbazhagan] [18th March 1960]

நான் பேசும்போது “எனது சட்டமன்றப் பேச்சு முழுவதும் குற்றச்சாட்டுகள் நிறைந்திருக்கிற காரணத்தினால், அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் முழுதும் தங்க ளால் விசாரிக்கப்படுகிறதா” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் அளித்த பதில் “முழுவதும் இல்லை, நான்கு குற்றச்சாட்டுகளைப் பற்றிய குறிப்புகள் தான் என்னிடம் தரப்பட்டிருக்கின்றன” என்றார். “நான் ஆறு, ஏழு குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டியிருக்கும்போது நான்கை மட்டும் எப்படி விசாரிக்க லாம்.” என்று கேட்டேன். “அந்த ஏழு குற்றச்சாட்டுகள் என்ன என்று எனக்குத் தெரியாது, என்னிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த நான்கைப் பற்றித் தான் நான் விசாரிக்க முடியும்” என்று சொன்னார். “ஜூடிஷியல் என்க்வொயரி நீதிபதி விசாரணை என்ற முறையில் நீதிபதியாக இருந்து விசாரணை செய்யப்போகிறீர்களா அல்லது அரசாங்க அலுவலர் என்ற முறையில் விசாரணை செய்யப்போகிறீர்களா” என்று கேட்டேன். “அரசாங்க அலுவலராகத்தான் விசாரணை செய்யப்போகிறேன், நீதிபதி முறையில் அல்ல” என்று சொன்னார். “பப்ளிக் என்க்வொயரிக்கு உள்ள் சில உரிமைகளும் பாதுகாப்பும் இந்த விசாரணையில் தருவீர்களா” என்று கேட்டேன். “இது பப்ளிக் என்க்வொயரி இல்லை” என்று சொன் னார்கள். என் குற்றச்சாட்டுகள் சான்றுக்கு “அரசாங்க ரிக்கார்டுகளை நான் பார்வையிட்டு எடுத்துக் கூற அனுமதிப்பீர்களா” என்று கேட்டேன். “ரெக்கார்டுகளை என் வரையில் பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் உங்க ளிடம் காண்பிக்க முடியாது” என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு உங்கள் விசாரணை முறையில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை, இதை ஏற்படுத்திய ஆட்சி மீதும் நம்பிக்கை இல்லை என்று நான் அவருக்கு ஒரு மறுப்புக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அதை அவரும் பெற்றிருக்கிறார். இதிலிருந்து நான் ஒளிந்துகொண்டேனா அல்லது அமைச்சரவை இந்த விசாரணை மூலம் ஒளிந்துகொண்டதா என்பதை இந்தச் சபையே தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*SRI T. S. RAMASWAMI : கனம் தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் துறையும் கால்நடைத் துறையும் மிகவும் இன்றியமையாத துறைகளாகும். இந்த இரண்டு இலாகாவிலும் இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒரு முக்கிய விஷயத்தைப் பார்க்கிறோம். நம் அரசாங்கமும் சரி, பொது மக்க ளும் சரி, விவசாயத்தையும் அதோடு ஒட்டிய கால்நடை வளத்தையும் அதிகரிக்க எல்லோரும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் இந்தியாவில் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றவேண்டு மென்றால் அடிப்படையாக இருக்கக் கூடிய நம்முடைய விவசாயம் ஒங்கி வளர்ந்தாக வேண்டும். அதற்காக நாம் முழு கவனம் செலுத்தி வரு கிறோம். இருந்தாலும் உணவுப் பற்றாக்குறை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அன்றைய தினம் யுத்த காலத்தில் இருந்த பிரச்சனை அளவுக்கு இல்லை என்றாலும்கூட இப்போதும் ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. நிச்சயமாக ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மிகவும் உன்னிப்பாக இந்தச் சபையும், அரசாங்கமும், பொது மக்களும், எல்லோரும் கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சனையாகும். இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் கொஞ்சம் நம்பிக்கையூட்டக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கலாம் என்று எதிர்பார்த்தேன். அப்படி எதிர்பார்க்கும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது, நமது இலக்கு 9 லட்சம் டன் என்று இருக்கும்போது, நாம் அடைந்திருப்பது 6 லட்சம் டன் கூட இல்லை என்று சொல்லும்படி இருக்கிறது. இதில் தவறு எங்கே இருக்கிறது? இதில் எங்கே கோளாறு இருக்கிறது என்று பார்த்தாகவேண்டும். சென்ற ஆண்டில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள் “இலக்கை எட்ட முடியாத தற்கு முக்கிய காரணம் உரம் இல்லாதது” என்று. உரம் விஷயத்தில் சென்ற ஆண்டில் உறுதி கூறினார்கள். ஏறக்குறைய 2½ லட்சம் டன் கொடுக்கப்போவதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் 1 லட்சத்துச் சொச்சம் டன் தான் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் 2½ லட்சம் டன் கிடைக்கலாம் என்று நம்பிக்கையூட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலே எவ்வளவு வருமோ தெரியாது. வினியோகம் துர்வினியோகமானாலும், திருட்டுத் தனமாக

18th March 1960] [Sri T. S. Ramaswami]

விறுறலும், உரத்தை வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது, நிலத்தில் தான் போடவேண்டும். இருந்தாலும்கூட இனிமேல் நல்ல முறையில், கூட்டுறவு முறையில் விநியோகம் செய்வார்கள் என்பது ஒரு நல்ல செய்தி. அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் நம் விளைச்சலை அதிகரிக்க வேண்டுமானால் நாம் எல்லோரும் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். இப்போது தஞ்சையில் “பாக்கேஜ் டீல்” வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கொண்டு தஞ்சை ஜில்லாவிலே விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் விவசாய இலா காவைப் பொறுத்த வரையில் சட்ட சபை எஸ்டிமேன்ட் கமிட்டி பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறது. வீட் பார்ம்லைப் பொறுத்த வரையில் சரியான பல்ன் தரவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன காரணம்? சாதாரண ஒரு விவசாயி ஒரு ஏக்கருக்கு 5,000 பவுண்டு நெல் விளைவிக்கிறான். 2,000 பவுண்டு விளையக்கூடிய இடத்தில் 5,000 பவுண்டு விளைவிப்பது சுலபம். ஒரு முதலியவற்றை உபயோகப்படுத்தி நல்ல முறையில் செய்தால் சுலபமாகச் செய்து விடலாம். அப்படி இருக்கும்போது விதைப் பண்ணைகளில் ஏன் செய்ய முடியவில்லை. உதாரணமாக கன்னியாகுமரியில் ஒரு விதைப் பண்ணையில் குறைந்த அளவு விளைவித்திருக்கிறார்கள். விதைப் பண்ணைகளில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தினால் 7,000 அல்லது 8,000 பவுண்டு விளைவிக்க முடியும். அதை ஏன் செய்யவில்லை என்றால், அவ்வளவு தூரம் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதுதான் பொருள். இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதிக அளவு விளைவித்ததற்காக ரத்தினசாமி நாடார் என்பவருக்குப் பரிசு கொடுத்தார்கள். அமைச்சரே கொடுத்தார். அப்போது மிகவும் பெருமைப்பட்டார்கள். ஒரு தனி நபர், சாதாரண விவசாயி, 8,000 பவுண்டு விளைவிக்கக்கூடுமானால், ஏன் அரசாங்கம், படித்தவர்கள் எல்லாம் இருந்தும், தொழில் நுணுக்கம் தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் இருந்தும், எல்லா வசதிகளையும் பெற்றவர்களெல்லாம் இருந்தும், செய்ய முடியவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்கிறேன். சராசரி யாக விதைப் பண்ணைகளில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு என்ன விளைச்சல் இருக்கிறது என்று சொல்லட்டும். இவ்வளவு வசதி இருந்தும் செய்ய முடியவில்லை யென்றால் தலை குனிவ வேண்டியிருக்கிறது. நவீன முறைகளைக் கையாளு வதற்குச் சொல்லுகிறார்கள், ஜப்பானிய முறை, பிறகு சைனா முறை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியெல்லாம் செய்தும் உற்பத் தியை அதிகரிக்க முடியவில்லை. சராசரி அளவு கூட இல்லையென்றால் அது வருந்தக்கூடிய விஷயம். சாதாரண ஒரு விவசாயி ஒரு ஏக்கருக்கு 10 மூட்டை அதிகரிக்கிறான். அவன் பி. எஸ்.வி., எம். எஸ்.வி. படித்த வனும் அல்ல. சாதாரணமாகவே 10-ல் இருந்து 15 மூட்டைகள் வரையில் உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யலாம். விதைப் பண்ணைகள் அரசாங்க பண்ணைகளாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளை அந்த வட்டார விவசாயிகள் அங்கு சென்று பார்த்தும்போது அவர்கள் என்ன நகையாடத்தக்கவாறு இயங்கக்கூடாது. நாங்கள் விதைப் பண்ணைகளைப் பார்த்தோம். அங்கிருந்தவர்கள், இதற்கு முன்பு 1,200 ராத்தல் விளைந்தது, இப்போது அது 2,100 ராத்தலாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அப்படி இருக்கக் கூடாது. அங்குள்ள மக்கள் அந்தப் பண்ணைகளுக்குச் செல்லும்போது, 8,000 டன் 10,000 டன் விளைந் திருக்கிறது என்று அங்குள்ளவர்கள் சொல்லக்கூடியவாறு அந்தப் பண்ணை கள் இயங்க வேண்டும். அந்தப் பண்ணைகள் சரியான மாதிரிப் பண்ணை களாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் பயனில்லை. இந்தப் பண்ணைகள் விஷயத்தில் கண்காணிப்புச் சரியாக இல்லை. இந்தப் பண்ணை களின் மூலம் விளைச்சல் பெருகினால்தான் இவைகளில் உள்ள உத்தி யோகஸ்தர்களுக்குப் ப்ரொமோஷன் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலை இருந்தால் அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் அக்கறையுடன் நன்றாகப் பணியாற்றுவார்கள், நல்ல கண்காணிப்பு இருக்கும். நாங்கள் தென்னாற்காட்டுக்குச் சென்று பார்த்தபோது அங்கே இப்பண்ணையில் ஒரு பி. எஸ்.வி. படித்தவர், ஒரு ராக்ராஜுவேட், அதிகாரியாக இருந்தார். அவருக்கு தகுந்த சிப்பந் திகள் இல்லை. அவரிடம் மாடுகள் இல்லை. பண்ணைகள் இந்த நிலைமையில்

[Sri T. S. Ramaswami] [18th March 1960]

இருந்தால் எவ்வாறு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்? அந்தப் பண்ணையில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தபடிதான் ப்ரோமோஷன் என்று இருந்தால் அவர்கள் நிச்சயம் நன்றாக வேலை செய்வார்கள் என்று தாழ்மையாகக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்குத் திட்டம் போடுகிறோம். கன்னியாகுமரியில் அழகான ரப்பர் தோட்டங்களை 30,000 ஏக்கருக்கு மேல் அமைக்கலாம். காட்டு இலாகாவின் 100 ஏக்கருக்கோ 300 ஏக்கருக்கோ ரப்பர் தோட்டங்களை அமைத்தால் என்ன பலன் ஏற்படும்? கன்னியாகுமரியில் 30,000 ஏக்கரில் விவசாய இலாகாவே ரப்பர் பயிரிடலாம். மேலும், மத்திய சர்க்கார் இதற்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 600, 700 ரூபாய் வீதம் மானியம் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தார் அந்த மானியத்தையும் பெற்று அங்கே 30,000 ஏக்கருக்கு ரப்பர் பயிரிட்டால் நல்ல பலன் ஏற்படும். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு நான்கு வருஷங்களில் 800 ரூபாய் வருமானம் வரும். எனவே 30,000 ஏக்கருக்கு சுமார் 2½ கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும். முத்துக்குளியில் இதற்கு 10,000 ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் போட்டு அபிவிருத்தி செய்யலாம்.

உரத்தைப் பொறுத்தவரையில், நமக்கு 2½ லட்சம் டன் ரசாயன உரம் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். கம்போஸ்ட் மான்யூரைப் பொறுத்தவரையில், அம்மோனியம் சல்பேட் உரத்தைவிடப் பயன் தரக்கூடியதாக இது இருக்கிறது. கம்போஸ்ட் மான்யூர் இயக்கம் வளர்ந்து வருவதுபற்றி நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். “கம்யூனி கம்போஸ்ட் மான்யூர் பிள்ஸ்” அமைத்திருக்கிறோம். இந்த இயக்கம் கிராமம் கிராமமாக வளர்ந்துவருகிறது. இந்த இயக்கத்திற்கு எல்லா ஜில்லாக்களிலும் ஊக்கம் தர வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என் சிற்றுரையை முடிக்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, விவசாய அபிவிருத்திக்கான பல யோசனைகள் சபையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. உரம், விதை இவைகளின் விலை குறைய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இன்று பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்காக டீஸல் எஞ்சின்களை உபயோகிப்பவர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகின்றனர். கடந்த ஆண்டிற்கு முந்திய ஆண்டில் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் டீஸல் எண்ணெயின் மீதுள்ள வரியை உயர்த்தினார்கள். அப்போது, விவசாயிகளின் எஞ்சின்களுக்காக வாங்கப்படும் டீஸல் எண்ணெய்க்கு விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைப்பற்றி யோசனை செய்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு விவசாயத் துறையில் எத்தனை எஞ்சின்கள் இயங்குகின்றன என்று சர்க்கார் கணக்கு எடுக்கவில்லை. அது மட்டுமன்றி, மத்திய சர்க்கார் டீஸல் எண்ணெய் மீதுள்ள வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்தக் காரணங்களால், எஞ்சின்களுக்கு டீஸல் எண்ணெய் உபயோகிக்கும் விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய நிதி மந்திரி, பெட்ரோல் உபயோகத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் டீஸல் எண்ணெயின் மீதுள்ள வரியை உயர்த்தியிருப்பதாகச் சொன்னார். கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள் எஞ்சின்களுக்கு டீஸல் எண்ணெயை உபயோகித்துத்தான் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இந்த சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனை எஞ்சின்கள் விவசாயத் துறையில் டீஸல் எண்ணெயைக் கொண்டு இயங்கப்படுகின்றன என்ற புள்ளிவிவரத்தை சேகரித்து அவைகளுக்கு இந்த வரியினின்றும் விலக்கு அளிக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கும் டீஸல் வரியினின்றும், விவசாயத் துறையிலாவது விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தை இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக வற்புறுத்த வேண்டும். கனம் அம்மையார் சொன்னதுபோல வெட்டும்

18th March 1960.] [Sri K. R. Nallasivam]

பிரேரணை கொடுப்பதால் என்ன பயன்? விவசாயத் துறையில் டீஸல் எண்ணெயின் மீதுள்ள வரியினின்றும் விலக்கு அளிப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

விதைப் பண்ணைகளைப்பற்றி இரண்டு ஆண்டு காலமாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. விதைப் பண்ணைகள் சரியான முறையில் வேலை செய்ய வில்லை என்பதை அரசாங்கமே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதிகமான விதைகளை இந்த விதைப் பண்ணைகளிலிருந்து தனி நபர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களுக்கு அதிகமாக ஊக்கம் கொடுத்தால், உற்பத்தி பெருகி விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசி குறையும். ஒவ்வொரு அபிவிருத்தி வட்டாரத்திலும் விதைப் பண்ணைகளையும் விவசாய அபிவிருத்திப் பண்ணைகளையும் ஆரம்பித்தால் இந்தியாவின் உற்பத்தி அளவை விட அதிகமாக இந்த ராஜ்யத்தில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்வார்கள். பண்ணைகளை அவ்வாறு அமைப்பது நடைமுறையில் கஷ்டம் என்று சொல்லக்கூடும். இருந்தாலும் முயற்சி செய்யவேண்டும். விதைப் பண்ணைகளோ, மாதிரிப் பண்ணைகளோ கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் நான்கு இடங்களில் மட்டும் இருந்தால் போதாது. அவை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்க வேண்டும். வேண்டுமானால், ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் குறைவாக இருக்கலாம். சர்க்காரோ, அல்லது சர்க்காரும் பொதுமக்களுமாவோ ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பல மாதிரிப் பண்ணைகளை அமைக்க வேண்டும். அப்படி அமைத்தால்தான் விவசாயிகளை, புது விவசாய முறைகளைக் கையாளும்படி செய்ய முடியும்.

அம்மோனியம் சல்பேட் விவகாரம் ஒரு பெரிய விவகாரமாக ஆகி விட்டது. மாநிலத்திற்கு அது குறைவாகக் கிடைத்தது என்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அந்த உரத்தைத் தவறான முறையில் விநியோகம் செய்துவிட்டன என்ற புகார் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறது என்றால், சர்க்கார் இதைப்பற்றி விசாரித்து சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் நாட்டில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி நாட்டை முன்னுக்குக் கொண்டுவரலாம் என்ற தத்துவத்தைப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் இந்த சர்க்கார், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தவறு செய்திருந்தால் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இன்று உப்பை எடுத்துக்கொண்டால் கண்ட்ரோல் விலைக்கு உப்பு வாங்குவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஈரோட்டில் உப்பு கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கப் படுகிறது. அது கண்ட்ரோல் விலைக்கு வருவதில்லை. அது கண்ட்ரோல் விலைக்கு வந்தாலும், 50, 60 மூட்டைகள்தான் வருகின்றன என்று சொல்லவிடுகிறார்கள். இத்தகைய ஊழல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தமுடியாக, சல்பேட் உரத்தைப் போட்டு எந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குமேல் மல உரத்தைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதைப் பற்றியும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இங்கேயும் அதிகமான வார்த்தைகள் மல உரத்தைப் பற்றி அடிப்பட்டன. இந்த நாட்டிலே நாம் மனித உரத்தைப் பயன்படுத்தத் தவறியிருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில் எடுத்துக் கொண்டால் சுமார் 10 லட்சம் டன்னாவது மல உரத்தைப் பயன்படுத்த முடியும். இப்போது முனிசிபல் ஏரியாக்களிலும், மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் ஓரளவு—பூராவும் பயன்படுகிறது என்று சொல்ல முடியாது—மல உரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இருக்கக் கூடிய பகுதிகளில் கக்கூஸ்கள் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் அந்தக் கக்கூஸ்க்குள்ள போவதே கிடையாது. 100-க்கு 2 கக்கூஸ்கள் கூட உபயோகப்படுத்தப்படுவதில்லை. கிராம ஜனங்களிடம் பிரசாரம் செய்வதன் பயனை கிராமங்களில் பூராவாக மல உரத்தைப் பயன்படுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த அம்மோனியம் சல்பேட் உரத்தைவிட இந்த மனித உரத்தைப்

[Sri K. R. Nallasivam] [18th March 1960]

பயன்படுத்துவதால் அதிகமான அளவுக்குச் சாகுபடி செய்ய வசதி இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மண்வளச் சோதனை பற்றி அதிகமாகப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய பழைய நஞ்சை நிலங்களை உடனடியாகச் சோதனை செய்தாக வேண்டும். பழைய நஞ்சைகளில் இன்றைக்கு உற்பத்தி வேகமானது, வளமானது குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. பழைய முறையிலே குப்பை போட முடியவில்லை. பழைய முறையிலே உரம் போட முடியவில்லை. வேறு வகையான உரங்களைப் போட்டு விவசாயம் செய்கிறார்கள். நீண்ட காலம் ஆததன் காரணமாகவோ, உரத்தில் கோளாறு இருப்பதன் காரணமாகவோ அந்த நிலங்களுடைய அதிகப்படி உற்பத்தித் தரம் குறைந்திருக்கிறது. இந்தப் பழைய நஞ்சை நிலங்களெல்லாம் உடனடியாக மண்வளப் பரிசோதனை செய்யப் படவேண்டும். 100, 200, 300 ஆண்டு நிலங்களில் எல்லாம் பயிர் நன்றாக வளருவதில்லை. சில சமயங்களில் நோய் வந்து விளைச்சல் தடைப்படுகிறது. உதாரணமாக, ஈரோட்டில் கறிங்கரயான் பகுதியில் ஏக்கருக்கு 3,000 பவுண்டு விளையும். இந்த சம்பா சாகுபடியில் ஆயிரம் ஏக்கராவில்—என்ன காரணமோ தெரியவில்லை—ஆயிரம் பவுண்டு கூட விளையவில்லை ஒன்று நிலத்தின் சத்து குறைந்து போய் இருக்க வேண்டும். அல்லது கீழ் பவானியிலிருந்து கசிவுத் தண்ணீர் வந்து விழுவதன் காரணமாகப் பயிர் கெட்டிருக்கலாம். இந்த கறிங்கரயான் பகுதி நிலங்களை உடனடியாகச் சோதனை செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் விளைவு மேலும் மேலும் குறைந்து நிலம் பயனற்ற முறைக்குப் போய்விடும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கால்நடைப் பண்ணைகள் இருக்கின்றன. எருமைப் பண்ணைகள் போதுமான அளவுக்கு இல்லை. பசு மாடுகள் மூலமாக நாம் பால் சேகரிப்பதை விட அதிகமான அளவில் எருமை மூலமாக பால் சேகரிக்க முடியும். மத்தியியவர்கள் கூட டிரா வகையராக்ளை வெளியிலிருந்து கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். சென்னி மலையில் 5 ஏக்கர் மேய்ச்சல் காடு இருக்கிறது. அங்கு ஒரு எருமை பண்ணை வைக்கவேண்டுமென்ற விண்ணப்பம் பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில், கோவை ஜில்லாவில் ஒரு பண்ணையை ஏற்படுத்துவது பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புரட்சியை எதிர்த்து நிற்கக்கூடிய நெல் சாகுபடியைப் பரிசோதனை செய்ய இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 17 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அதிகமான அளவு ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏராளமான தண்ணீர் பெற்று அதன் மூலமாகச் சாகுபடி செய்யப்படும் நெல்லைப்பற்றித்தான் பலருக்குத் தெரியுமே தவிர, கொஞ்சம் தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு சாகுபடி செய்யும் நெல்லைப் பற்றித் தெரியாது. ஆகவே, இந்தப் புஞ்சைப் பகுதியில் சாகுபடி செய்கிற முறையைச் சீக்கிரமாகப் பரிசீலித்து ஜனங்களுக்கு விரைவில் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியம் ரொம்பவும் முக்கியமான இலாகாவைப் பெருத்தது. பொதுவாக நம்முடைய அபிவிருத்தியே இந்த இலாகாவைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இதுவரையிலும் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய அபிவிருத்தி இந்த இலாகா வினால் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் உண்மையில் வருத்தப்படவேண்டிய நிலையில் தான் இருக்கிறோம். இன்றைக்குத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி : திட்டத்தைப் பொறுத்து விவசாயத் துறையில் செலவுபிக்கக்கூடிய பணத்தைப்பற்றிய விவரங்களைப்

18th March 1960] [Sri K. Ramachandran]

பார்த்தாலும் சரி பொதுவாக எவ்வளவு பணம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கி இருக்கிறார்களோ அதைவிட அதிகமாகச் செலவழிக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது அந்தத் தொகை 12:95 என்று போட்டிருப்பது கூட நம்முடைய திட்ட அளவை எட்டி விடுவதற்குப் போதுமானது என்று சொல்ல முடியாது. குறிப்பிட்ட புள்ளிக்கு மேல் அதிகமாகச் செலவழிக்கப்படும் கூட குறிக்கோளை அடைய முடியவில்லை. இதற்கு முக்கியமான காரணம் பட்ஜெட் ரெயிஸிலே சொல்லப்பட்டது போல் உரப் பற்றாக்குறைதான். இன்றைக்கு, இருக்கக் கூடிய உரம்கூட சரியானபடி விநியோகிக்கப்படவில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களாவது சரியானபடி விநியோகிக்கிறார்களா என்றால் அதையும் நம்பக் கூடிய நிலைமை இல்லை. அந்த உரம் வெளியிலே கொண்டு வரப்பட்டு விற்பனையும் கூடக் கவலையில்லை; பல கலப்படங்கள் செய்யாமல்—விற்பனும் நன்றாக இருக்கும். கலப்படம் செய்வதால் நிலம் கெட்டுப் போகிறது. இத்தகைய தர்ப்பாக்கியமான நிலைமை இந்த உர விநியோகத்தால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இருக்கக்கூடிய உரத்தையாவது சரியானபடி விநியோகிக்கவும், கலப்படம் இல்லாமல் விநியோகிக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கும் நிலைமையிலே தூர் விநியோகம் செய்கிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க விதிகள் இல்லையென்று அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். அதைத் தடுக்க சரியான விதி முறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க நான் விரும்பவில்லை. பொறுக்கு விதைகள் ப்ளாக் ஏரியாக்களிலேயே கிடைக்காமல் இருக்கும்போது நான்—ப்ளாக் இடங்களில் எப்படிச் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்க முடியும். ஆகவே, அந்த விதைப் பண்ணைகள் மூலமாகக் கிடைப்பது போக தனியாக ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் நிலங்களை ஒதுக்கி நல்ல விதைகள் வழங்கும் திட்டத்தை விரிவு படுத்தி விதைப் பற்றாக்குறையை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பயிர்களுக்குப் பூச்சிகளினால் ஏற்படும் வியாதிகளைத் தடுப்பதற்குச் சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்பது தான் என்னுடைய புகார். பயிர்களுக்கு நோய்கள் ஏற்படும் காலத்திலே உடனுக்குடன் அவைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும் சரியான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். இன்றிருக்கும் நிலைமையிலே, பயிர்களுக்கு நோய்கள் ஏற்பட்டு, நாம் ரிபோர்ட் செய்தாலுங்கூட, பெரிய அதிகாரிகளிடம் போய் “நோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஏரியா” என்று “டிக்ளேர்” செய்யவேண்டுமென்று, சொன்னாலும் சாதாரண “பார்மாவிகளை” வைத்துக் கொண்டு இம்மாதிரி வியாதி வந்தாலும் தடுக்கமுடியாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நல்ல மினகாய்ப் பயிர் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், பூச்சி விழுந்துகொண்டிருக்கிறது மினகாய்ப் பயிர்களுக்கு. எவ்வளவு பணம் தரக்கூடியது மினகாய்ப் பயிர் என்று நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அந்தப் பயிர்களுக்குப் பூச்சி விழும்போது அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு வழி செய்யாமல், பூச்சியினால் பயிர்கள் அழிந்த பிறகு நிவாரணம் செய்வதிலே எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஆராய்ந்து, பூச்சி மருந்துகள் காலா காலத்தில் கொடுப்பதிலே கூட உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை என்னவென்றால், தரிசு நிலங்களை மீட்சி செய்யவேண்டிய வேலையாகும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விவரங்களைப் பார்த்தால், அதிலே சரியான விவரங்கள் காணப்படவில்லை. தரிசு நிலங்களை மீட்கும் பணியிலே இந்த இலாகா குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே வேலை செய்யவில்லை என்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே நான் உதாரணமாகச் சொல்ல முடியும். அங்கே நிறைய இடம் இருக்கிறது. அதை “ரிகன்மேஷன்” செய்து, சரியான முறையிலே விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நிச்சயமாக இரண்டு மடங்குக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். ரொம்ப காலத்திற்கு முன்னால் வந்த ரிபோர்ட்டில் பார்த்தால்

[Sri K. Ramachandran] [18th March 1960]

இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் எவ்வளவு “வேஸ்ட் லாண்டு” இருக்கிறது என்பதற்குத் தகவல் இருக்கிறது. இனியாத்தகுடி, நேமம், இலுப்பக்குடி-மாத்தூர், கல்லல்-வெட்டியூர், பலவங்குடி-அதங்குடி, மட்டியூர்-பிரான்மலை தேவகோட்டை-காரைக்குடி, சிவகெங்கை-மாணமதுரை, காரைக்குடி-காணூர் கரத்தான், இராமனாதபுரம்-தேவிபட்டணம் இது போன்ற பிராந்தியங்களில் மைல் கணக்கில், தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. பத்தாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் ஒரேயிடத்தில் இல்லையே என்ற கவலை வேண்டியதில்லை. இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் அந்த அளவுக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதுபோன்று இன்னும் பல பிராந்தியங்களும் இருக்கின்றன. இதுபோன்ற ஒவ்வொரு ஜில்லாவைப் பொறுத்தும் புள்ளி விவரங்கள் இருக்கமுடியும், இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதெல்லாம் “பாரஸ்ட் எரியா” என்று சொல்ல முடியாது; நல்ல விவசாயம் செய்யத் தகுதியுள்ளதாக இருக்கும் நிலங்கள் என்று ரிபோர்ட்டிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சரியான முறையிலே பயன்படுத்தவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லையென்றாலும், அரசாங்கம் பண்ணைகள் வைப்பதாகச் சொல்லும் இந்த நேரத்திலே, இதையெல்லாம் சரியான முறையிலே அவர்களே எடுத்துப் பயிர் செய்வார்களானால், இதனால் உணவு உற்பத்தி பெருக ஒரு நல்ல சாதகம் இருக்க முடியும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முந்திரி பயிரிடுவதைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அதை “டாலர் க்ராப்” என்றும் சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்வதென்னவென்றால், இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் பல இடங்கள் முந்திரி பயிரிடுவதற்குத் தகுதியாக இருக்கின்றன. அதைப் பல முறை நாங்கள் டெவலப்மென்ட் கவுன்ஸில் கூட்டங்களிலே சொல்லிவந்தபோதிலும், தகுந்த கவனம் செலுத்தவில்லை. அதற்குத் தகுந்த கவனம் செலுத்துவதற்கு விவசாயிகளிடத்திலே சரியான வாய்ப்பு இல்லை என்ற காரணம் இருப்பதால் அரசாங்கம் தான் இதை முக்கியமாக எடுத்துச் செய்யவேண்டும். ரொம்ப நல்ல வேலையாக அதை அங்கே செய்ய முடியும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்று நல்ல விவசாய முறைகள் இருந்தாலும்கூட, விவசாயிகள் அவைகளைப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் தகுந்த சாதனங்கள், வசதிகள் இல்லாது கஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறது. ஸ்விட்சர்லாந்து நாட்டிலே, சென்னை மாநிலம் போன்ற அளவுள்ள அந்த நாட்டிலே, 45 கல் லூரிகள் விவசாயக் கல்வியைப் பரப்புவதற்காக இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரு கல்லூரிதான் இருக்கிறது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இது போதாத நிலைமை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இதை விரிவுபடுத்தி, ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு கல்லூரியோ அல்லது, குறைந்த க்வாலிபிகேஷனுள்ள படிப்பு சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வசதியோ செய்து கொடுத்ததானால் நாம் விவசாயத் துறையில் முன்னேற முடியுமே தவிர, எவ்வளவு சீர்திருத்தத்தைச் சொன்னாலும், அவைகளைப் பயன்படுத்தக் கூடிய முறையில் ஜனங்களைக் கொண்டுவராத நிலை இன்று இருப்பதால்தான் இந்தக் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

“பாக்கேஜ் ப்ளானு”டைய அம்சங்கள், ப்ளாக் டெவலப்மென்டிலே சொல்லக்கூடிய பல அம்சங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. வட்டார அபிவிருத்தியிலே பாக்கேஜ் ப்ளானை ஓரளவுக்காவது நிறைவேற்ற வழி வகுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

கால்நடையைப் பொறுத்தவரையிலும், இன்றைக்கு அவைகளுக்குள்ள மருத்துவ வசதிகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் ஒவ்வொரு நல்ல மருத்துவ நிலையம் இருந்தால்தான், அந்தப் பகுதியிலுள்ள கிராம மக்கள் பயனடைவதற்கான சௌகரியம் ஏற்பட முடியும். பரமக்குடி தாலுகா பகுதியிலே எங்குமே இல்லை. அந்தத் தாலுகாவுக்கு ஒருசிறிய டிஸ்பென்ஸரி இருந்து அது முன்னே முடியிருந்தது

18th March 1960] [Sri K. Ramachandran]

இப்பொழுது திறந்து வேலை பார்க்கும் நிலைமையில் இருக்கிறது. இது தான் விவரம் தெரிந்த நாளிலிருந்து அந்த டிஸ்பென்ஸரியிலுள்ள மாற்றம். அம்மாதிரி இருந்தால், எந்த விதமான பயனும் ஏற்பட முடியாது. கால்நடைச் செல்வத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும், “பரீட்” ஐ விருத்தி செய்யவேண்டும், அதன் மூலமாக விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், இந்தத் துறையிலே அதிகமாகப் பணத்தை ஒதுக்கி, கால்நடைச் செல்வத்தைப் பாதுகாத்து, அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஒரு நல்ல விஸ்தாரமான திட்டத்தைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI S. RAMASAMI NAIDU : கனம் தலைவர் அவர்களே, விவசாய இலாகாவின் மூலமாக விவசாயிகள் அடைந்திருக்கும் நன்மை இன்ன தென்று விவசாயிகளுக்குத்தான் தெரியும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமிட்டதன் மூலமாக, நான்கு ஆண்டுகளிலே அவர்கள் செய்த காரியங்களின் பயனாக, நீர்ப்பாசன வசதிகளும், நல்ல பொறுக்கு விதைகளும், நல்ல கற்பனைகளும் கொடுத்ததன் மூலமாக, விவசாயிகள் நம் முடைய நாட்டில் எத்துணை அதிக உணவு உற்பத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும், எத்துணைப் பணப் பயிர்களை நல்ல முறையிலே உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதும் விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதற்காக விவசாய மந்திரி அவர்களுக்கும், விவசாய இலாக்கா டைரக்டர் அவர்களுக்கும், அவர்களுடைய உதவியாளர்களுக்கும் விவசாயிகள் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாசனத் துறையானாலும் சரி, உர விநியோகமானாலும் சரி, நல்ல கற்பனையைக் கொடுப்பானாலும் சரி, நல்ல பொறுக்கு விதைகள் கொடுப்பதன் மூலமாகவும் சரி, விவசாயம் மிக மிகப் பயனடைந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ஏக்கரா நூறு ரூபாய்க்குச் செல்லாத நிலங்கையெல்லாம் இன்றைக்கு ஐந்துறு ரூபாய்க்குக் கூட கேட்பார் அனேகம் பேர் இருக்கிறார்கள், கொடுப்பார் இல்லை என்றால், விவசாயத்தின் மகிமை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பது நன்றாக விளங்கும். ஆனால், எதிர்பார்த்த அளவு விவசாயிகள் இன்னும் முன்னேறவில்லையென்றால், அது விவசாயிகளுடைய குறை என்றுதான் நான் சொல்வேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

நல்ல உரம் செய்யவேண்டும், “கம்போஸ்ட்” செய்யவேண்டும் என்று கற்பனை கொடுக்கப்படுகிறது. தொழு உரத்தை எப்படித் தயாரிக்கவேண்டும் என்று கற்பனை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், கிராமங்களிலே சென்று பார்த்தால், ஓரிருவர் தவிர, மற்றெல்லோரும் தொழு உரத்தை வெயில் காய்த்தான் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். “கம்போஸ்ட்” குழி வெட்டிக் கொடுத்துவிட்டாலுங்கூட, மண்ணைப் போட்டு வைத்து மூடுவதில்லை. உயர்ந்த கருவிகள் கொடுத்தாலும், விவசாயம் செய்வதற்கு அவைகளை உபயோகப்படுத்தவில்லை. ஒருசாண் கலப்பையை வைத்துக்கொண்டுதான் உழவேன் என்று சொல்கிறார்கள். கிராமத்திலே விவசாயிகள் பழங்கால வாழ்க்கையிலே ஈடுபட்டு, நவீன காரியங்களில் அவ்வளவாக அவலம் பிக்காத காரணத்தால்தான் விவசாயிகள் எதிர்பார்த்த அளவு முன்னேறவில்லையே தவிர, மற்றப்படி விவசாயம் இன்று உயர்ந்திருப்பது போல் இரண்டு பங்கு உயர்ந்திருக்குமென்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன்.

உரங்கள் கொடுப்பதிலே பல தகராறுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். கள்ளச் சந்தையிலே உரம் கிடைக்கிறது, நியாயமாகக் கிடைக்கவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். எங்கள் பிரதேசத்திலே உரத்தைக் கட்டுப்பாடு செய்து விநியோகம் செய்தார்கள். விவசாயிகளாகிய நாம் பர்மிட் வாங்கித்தான் உரம் வாங்கினோம். ஆனால், நம்மிடத்திலுள்ள அந்த உரமெல்லாம் எப்படிக்கள்ளச் சந்தைக்குப் போயிற்று என்று

[Sri S. Ramasami Naidu]

[18th March 1960]

யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளாகிய நாம் செய்யும் தப்பி தத்தை சர்க்கார் மேல் ஏற்றிச் சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாகாது என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன்.

“விதைப் பண்ணை வைத்து நடத்துகிறார்கள்; நஷ்டம் வருகிறது” என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி நான்கு ஏக்கராக்கள் பண்ணை வைத்து நடத்தினால் அவனுக்குப் பிரத்தியேகமாக ஆள் தேவையில்லை. ஒரு ஆளே எல்லா வேலையையும் செய்து கொள்ளுவான். ஆனால், மாதிரிப் பண்ணை அல்லாமல் நல்ல விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கென்று பண்ணை வைத்து நடத்துகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு கலப்பு இருந்தாலும் அதைத் தேடிப்பிடித்து எடுக்கவேண்டும். விவசாய விதைப் பண்ணை வைத்திருப்பவர்கள் அதற்கென்று ஒரு மோட்டார் டிரைவர் நியமிக்கவேண்டியிருக்கிறது; காவலுக்கு ஆள் வேண்டியிருக்கிறது; எல்லாவற்றுக்கும் சம்பளம், டிரைவன்ஸ் அலவன்ஸ் இன்னும் மற்ற காரியங்களெல்லாம் கொடுக்கும்போது செலவு அதிகமாகிவிடுகிறது. நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆனால், நல்ல விதைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அந்த விதை எவ்வளவு விலை பெறும் என்பதை விவசாயிகள் அறிவார்கள். எவ்வளவோ லட்ச ரூபாய் செலவு செய்து ஆராய்ச்சி செய்ததன் பயனை நெல், கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு, கரும்பு இவையெல்லாவற்றிலுமே நல்ல உயர்ந்த விதைகளை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். லட்சக்கணக்காக ரூபாய் செலவழித்து விதைகளைப் பெறவேண்டுமா, சிலளுக்கு மட்டும் உபயோகப்படும்படியான இந்த விதைகள் இவ்வளவு வட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டுமா என்றால், அதை நன்றாக யோசித்துப் பார்த்தால், இன்னும் எத்தனை லட்ச ரூபாய் செலவு செய்தாலும்கூட, நல்ல விதை உற்பத்தி செய்வது விரயமானது என்று எண்ணுவதற்கில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-30
p.m.

விவசாயிகளெல்லாம் பழுதிவா உழு தொழில் செய்கிறார்களே, அவர்களுக்கு என்ன குறை என்று எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். ஆனால், விவசாயிகளுடைய கஷ்டம் எவ்வளவு என்பது மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். விவசாயம் செய்பவர்களெல்லாம் சாப்பாட்டிற்கு வைத்திருக்கிறார்களே, அவர்கள் ஏன் விலைவாசிகள் கட்டுபடியாகவில்லை என்று பேசுகிறார்கள், என்று சொல்லப்படுகிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நெல் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நெல் ஒன்றைத் தவிர மற்ற எல்லா பொருள்களையும் விலை கொடுத்துதான் விவசாயிகள் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. நெல் பயிர் செய்யவேண்டுமென்றால் உழவுக்கு வேண்டிய சகல பொருள்களும் அவன் வெளியில் தானே வாங்க வேண்டியிருக்கிறது? உழு தொழிலுக்கு வேண்டிய கருவிகளையும், உரம் போன்ற பண்டங்களையும் விவசாயிகள் விலை கொடுத்துத்தான் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பொருள்களின் விலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நன்றாக அறிவோம். எந்தப் பயிரை உற்பத்தி செய்தாலும், விளையும் பயிரைத் தவிர மற்ற எல்லா சாமான்களையும் அவன் விலை கொடுத்துத் தான் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. மற்ற பொருள்களின் விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே போகும்பொழுது விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களின் விலைவாசியும் விவசாயிக்கு கட்டுபடியாகும்படியாக இருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக சில பகுதிகளிலே மிளகாய் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். மிளகாய் ஒரு வருஷத்திய் பணம் மகசூல். மிளகாய் போட்ட நிலத்தில் வேறு பணம் மகசூல் போட முடியாது. மிளகாய் விலை ரூ. 410 ஆக இருந்தது இன்றைக்கு ரூ. 180 ஆகிவிட்டது. விவசாயி எதிர்பார்த்த அளவு பணம் கிடைக்கவில்லை. செலவு செய்த முதல் எங்கே போகும்? அவன் எவ்வளவு நஷ்டப்படுவான் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் உத்தியோகத்திற்கு வந்துவிட்டால், தான் விவசாய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதை மறந்துவிடுகிறான். ரூ. 150 முதல் ரூ. 200 வரையில் நிழலில் உட்கார்ந்து சம்பாதிக்கிறான். அவன் மனைவி, மக்கள் நன்றாக செளகரியமாக வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். ஆனால் ஒரு விவசாயிக்கு ரூ. 200 நிகர வருமானம் வரவேண்டுமானால்,

[18th March 1960 [Sri S. Ramaswami Naidu]

அந்த விவசாயியின் குடும்பத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களும், அந்த விவசாயி, மனைவி, பிள்ளைகள், கடைசி 5 வயது பிள்ளையைத் தவிர மற்ற எல்லோரும் காட்டில் வேலை செய்தால் தான் 100 ரூபாய் கிடைக்கின்ற அளவிற்காவது விவசாய உற்பத்தி செய்ய முடியும். அப்படியிருக்கும் பொழுது விவசாயி உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களின் விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்து அவனை நஷ்டமையச் செய்யவேண்டுமென்று நினைப்பது நியாயமா என்பதை நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும், தீவிரமாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். வெளியில் வந்து உத்தியோகம் செய்து கொஞ்சம் வசதியாக வாழ்ந்தவுடன், தான் பிறந்த விவசாய குடும்பத்தையே, தன் அண்ணன், தம்பியையே மறந்துவிடுகிறான். உத்தியோகம் செய்பவர்க்களில் 100-க்கு 80 பேர்கள் கிராமத்திலிருந்து வந்தவர்கள்தான். அவர்கள் உத்தியோகத்திற்கு வந்ததும் அத்தனையும் மறந்து தான் வேறு ஜாதி, விவசாய ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல என்று நினைத்து விடுகிறார்கள். விவசாயம் செய்பவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகும்படியான நிலைமையிலே விவசாயப் பொருள்களின் விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும். ஏதோ கூச்சல் போடுகிறார்கள் என்று சொல்லி, தங்களுடைய வசதிகளில் சிறிது குறைந்து விடுகிறது என்று சொல்லி, விலைவாசியை கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று நினைப்பது முறை அல்ல, சரி அல்ல. அது விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்காரிலிருந்து கிடைக்கும் சகல வசதிகளையும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படுத்திச் செய்தால், விவசாயம் நல்ல முறையில் செழித்து ஓங்கும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எத்தனை பான்சு வசதிகள் செய்யப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதையே பார்க்கவேண்டும். சர்க்கார் கொடுக்கும் சலுகைகள் விவசாயத் துறையில் ஓரளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு கிடைத்தாலும் கூட, மற்ற துறைகளில் செய்யப்படும் வசதிகளும் விவசாயிகளுக்கே போய்ச் சேருகின்றன. பொது மராமத்துத் துறையின் மூலம் பல வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுகின்றன. எத்தனையோ கிணறுகள், குளங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. செப்பணிப்படுகின்றன. எத்தனையோ அணைக்கட்டுகள் கட்டப்படுகின்றன. அவை அத்தனையும் விவசாயிகளுக்குத் தான் போகின்றன. சாதாரணமாக ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டினால் தோண்டப்படும் கிணறுகள், கொடுக்கும் உரங்கள், கடன் வசதிகள் ஆகியவைகள் விவசாயிகளுக்கே போய்ச் சேருகின்றன. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பல ஆயிரக் கணக்கான கிணறுகள் வெட்டப்படுகின்றன. அவைகளெல்லாம் விவசாயிகளின் நன்மைக்காகத்தான் வந்து சேருகின்றன. ஆகவே, சர்க்கார் பல துறைகளின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பல வசதிகளை அளித்துவருகிறது. அவ்வாறு சர்க்கார் அளிக்கும் சலுகைகளெல்லாம் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டு சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்காரிலும் சரி அல்லது சட்டசபையிலும் சரி, விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதாயிருந்தால் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய முறையிலே விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் பேச வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon Member's time is up.

SRI S. RAMASWAMI NAIDU : மீன் வளர்ப்புத் துறையில் மிகவும் நல்ல முறையில் செயலாற்றி வருகிறார்கள். மீன் வளர்ப்புத் துறையைப் பற்றி சில குறைகளைக் கூறி வருகிறார்கள். அந்தக் குறைகளெல்லாம் ஆதாரமற்றவை என்று நான் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Sri M. P. Subramaniam will speak. I would request him to finish his speech in five minutes.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM : This is an important demand and I would like to take the minimum time allowed, namely, at least 10 minutes. கனம் துணை சட்டமன்ற தலைவர் அவர்

[Sri M. P. Subramaniam] 18th March 1960]

களை, இந்தப் பக்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் விவசாயத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டாலும், உண்மையாக செய்யப்படும் வேலைகளை பார்க்கின்ற காலத்தில் அதற்கு வேண்டிய அளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தான் நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். நவீன விஞ்ஞான முறையில் நல்ல ஆராய்ச்சி பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி விவசாயிகள் எதிர்பார்த்தப்படி அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்கின்ற கிராம சேவக்குகள் சகல துறைகளிலும் பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருந்தாலும் கூட, விவசாயத் துறையிலே இருக்கிற மேஸ்திரிகளாக இருந்தால் தான் உண்மையாக அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பயிற்சி முறைகளை சொல்லித்தரமுடியும். கிராமச் சேவக்குகள் இந்த வேலையை திறம்பட நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் இந்த வேலைகளைச் செய்யக் கூடுதலான விவசாய மேஸ்திரிகளாக இருப்பது மிகவும் அவசியம். அது மாத்நிரமல்ல. விவசாய பட்டதாரிகள் மற்ற பட்டதாரிகளைப் போன்று அந்த அளவுக்கு கவனிக்கப்படுவதில்லை என்ற குறை இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். டாக்டர் பட்டம், என்ஜினியர் பட்டம் பெற்றவர்கள் எந்த அளவுக்கு படிக்கிறார்களோ, ஏறக்குறைய அந்த அளவுக்கு விவசாயப் பட்டதாரிகளும் படிக்கிறார்கள். இன்று நாம் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும்பொழுது, விவசாயத்தையிலே வேலை செய்கின்ற பட்டதாரிகளுக்கு போதிய அளவு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் உற்சாகத்தோடு வேலை செய்ய முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் இங்கே நான் கூற விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மிகவும் முக்கியம். நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம் என்று பல சட்ட சபை உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் இது வரையிலே 4 ஆண்டுகளுக்குள் 73,000 ஏக்கர் நிலங்கள் இயந்திரக் கலப்பையைக் கொண்டு சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த இடங்கள் எந்த வட்டாரங்களில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்பதை எஸ்.ஆல் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. ராமநாதபுரத்தில் ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் மைல் கணக்கில் இருக்கின்றன. அவைகளை இயந்திரக் கலப்பையைக் கொண்டு சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும். அவைகளை சாகுபடிக்கு கொண்டுவரவில்லை என இங்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டது. என் தொகுதியாகிய சேலம் ஜில்லா ஆத்தூரில் 70,000 80,000 ஏக்கர் நல்ல நிலங்கள், தண்ணீர் மேல் மட்டத்திலுள்ள நிலங்கள் உள்ளன. அங்கே 30,000 ஏக்கர் நிலங்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இதுவரையிலும் 10,000 ஏக்கர் நிலங்கள் கூட சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. அரசாங்கத்திற்கு இந்தத் தகவல் எட்டியிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதிலே 74 கலப்பைகளுக்கு மண் திருத்தும் யந்திரம் பிணக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைக் கொண்டு ஏராளமான நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியும். என் அவ்வாறு செய்யப்படவில்லை என்பது தெரியவில்லை. கிழக்கு பாகிஸ்தான் அரசாங்கத்துக்கு வட இந்தியாவில் தண்டகாருண்யம் என்ற இடத்தில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து 30,000 ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு பத்துகோடி ரூபாய் செலவு செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த விட மிக சிக்கனமான செலவில் இங்கே ஏராளமான நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியும். நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை பங்கிட்டுக் கொடுத்துவிட்டால், உடனே ஒரு ஏக்கருக்கு

18th March 1960] [Sri M. P. Subramaniam]

½ டன் விளையும் என்று நினைப்பது வெறும் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டுமானால் பயன்படும். ஆனால், உண்மையாகப் டார்க்கப் போனால், ஏறக்குறைய 8 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆத்தூரில் ஏழைகளுக்கு நிலம் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டும், அதை அவர்களால் இன்னும் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியவில்லை. அவர்கள் நிலம் இல்லாத ஏழை மக்கள். விவசாய அனுபவம் இல்லாதவர்கள். பல ஆண்டுகளாக மழை பெய்து பூமிக்குள் இருக்கும் சத்தெல்லாம் அடித்துக் கொண்டு போகப் பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலத்தை பயன் படுத்தி சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அவர்களிடத்தில் வேண்டிய வசதி இல்லை. இந்த நிலங்களை நல்ல முறையில் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஏறத்தாழ 10 ஆண்டுகளாக அதிகாரிகள் சேலம் மாவட்டத்திலிருந்து பல திட்டங்களை போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தத் திட்டங்களில் ஒன்று கூட இன்று வரையில் உருப்படியாக அமுலாக்கப்படவில்லை. கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கு இது தெரியும். சமீபத்தில் டெவலப்மெண்டு கமிஷனர் கூட ஆத்தூருக்கு வந்திருந்தார். ஒரிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போட்டு மெம்பர் ஒருவர் அங்கே வந்திருந்தார். அவர் ஒரு திட்டத்தை எடுத்துச் சென்றார். டெவலப்மெண்டு கமிஷனர் ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். 25,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு 2½ கோடி ரூபாய் செலவில், அதாவது ஏக்கருக்கு 1,000 ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அந்தத் திட்டம் எந்தக் காலத்தில் எப்பொழுது அமுலாக்கப்படும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இது போன்ற இடங்களில் அரசாங்கம் அக்கரை செலுத்த வேண்டும். 1960-61-ம் ஆண்டில் இது போன்று 10,000 ஏக்கரா தரிசு நிலங்கள் இயந்திர கலப்பைகளைக் கொண்டு சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப் படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 10,000 ஏக்கரா மிகவும் குறைவு. வருஷத் திற்கு 50,000 ஏக்கரா என்ற லட்சிய அளவை வைத்துக் கொண்டு அதிகப் படியான தரிசு நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். ஏற்கெனவே உள்ள இயந்திரக் கலப்பைகள் போதிய அளவுக்கு வேலை செய்ய வில்லை என்று சொன்னால், அமைச்சர் அவர்களை கூறியது போல சிறிய கலப்பைகளை ஏராளமாக வாங்கி இந்த தரிசு நிலங்களை உடனடியாக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு அடமானம் கொடுத்து ஆகும் செலவை 10, 20 ஆண்டு தவணைகளில் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றி பரவலாகப் பேசப் பட்டது. அதை நடத்தும் போது லாபகரமாக நடத்த முடியாது, அப்படி நடத்தக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விதை பண்ணைகளைப் பொருத்த வரையில், நல்ல வித்துகளைக் கொண்டு விவசாயம் செய்ய வேண்டுமே தவிர, அதைக் கமர்ஸியல் நோக்கத்துடன், லாப நஷ்ட நோக்கத்துடன், பார்த்தால் அது உருப்படாது. விதைப் பண்ணைகளுக்கு நிலம் வாங்கும் போது பல முறைகளைக் கையாளுகிறார்கள். திருச்சி மாவட்டத்திலே, புதுக்கோட்டை பிராந்தியத்திலே, ஒரு விதைப் பண்ணையை பார்வையிட்டோம் அங்கே நிலத்தை வாங்கும் போது, அதிகப்படியான, தகுதியில்லாத பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் பல அதிகாரிகள் விசாரிக்க வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதற்கு ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. அதன் முடிவு என்ன என்பது தெரியவில்லை.

கிணறுகள் வெட்ட மானியம், கடன் வழங்கப்படுகிறது. சேலம், கோவை வட ஆற்காடு மாவட்டங்களிலே, 100, 120 அடி ஆழம் வரை போக வேண்டியிருக்கிறது. இயந்திர டிரில்லை உபயோகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. போதிய அளவில் கிடைக்க வில்லை என்று புகார் வருகின்றது. கோவை மாவட்டத்தில்தான் 5, 6, டிரில்ல்கள் இருக்கின்றன. பல காரணங்களால் விவசாயி கஷ்டப்படுகிறான். கிணறு வெட்டப் போகும்போது, கீழே பாறையாகப் போய்விடுகிறது. டிரில்லைப் பயன்படுத்திதான் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு மாவட்டத்தில், 10 பவர்

[Sri M. P. Subramaniam] [18th March 1960]

புரில்களாவது அரசாங்கம் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. அப்படிச் செய்தால் நஷ்டம் ஏற்படும் என்று அவர்கள் பயப் படுகிறார்கள். நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று அரசாங்கம் முன் வந்தால், அவைகள் தயாராக இருக்கும்.

கிணறு வெட்ட ரூ. 1,000 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். சேலம், கோவை மாவட்டங்களிலே அந்தத் தொகையில் செய்ய முடியாது. ஆத்தூர், ராசிபுரம், திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் முதலிய பிராந்தியங்களிலே, 3,000, 4,000 ரூபாய் வேண்டும். இப்பொழுது வைத்திருக்கும் ரூ. 250 மானியம் விவசாயிகளுக்குப் பயன்தராது.

இறுதியாக கால்நடைச் செல்வத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கால்நடைச் செல்வத்தை வளர்க்க போதிய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது திருச்செங்கோடு தாலுகாவில் சப்ளிமெண்டரி எக்ஸ்டென்ஷன் செண்டர் இருக்கிறது; வட சேலத்திலும் நடைபெறுகிறது. அதே போல், ஆத்தூரிலும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்குள்ள மாடுகளெல்லாம் சிறிய மாடுகள். பெரிய ஜரதி காங்கேயம் காளைகளில்லாவிட்டாலும், சிறிய உம்பளாச்சேரி மாடுகளை வைத்துச் சப்ளிமெண்டரி எக்ஸ்டென்ஷன் செண்டரில் இண்டென்ஸிவ் டெவலப்மென்ட் ஏற்படுத்த வேண்டும். இதில் அரசாங்கம் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்; காளை வளர்ப்புக்கு போதிய முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே போல் கோழி வளர்ப்பிலும் அதிக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கோழி வளர்ப்பிலே ஹரி ஜனங்களும், பின் தங்கிய வகுப்பு மக்களும், அதிக லாபம் அடைவார்கள். கோழிகள் தினமும் முட்டையிடும்பதலால், நாளைக்கு சில அணுக்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

மீன் இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பல குற்றச் சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி இல்லாமல் இருப்பது பெரும் குறை. சட்ட சபையிலே, குறைகளைக் கூறுவதனால், சொல்லுபவர்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதிலே. அப்படி நினைப்பது தவறான அபிப்பிராயம். அப்படி நினைப்பது அவர்களைத் தவிரான பாதையில் கொண்டு விடும். சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள்; அவர்களிடம் வரும் குறைகளை விசாரித்து உண்மையாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்ட பிறகே சொல்கிறார்கள். அதைப் பொறுப்பற்ற தன்மை என்று சொல்வது நிச்சயமாகத் தவறு. அது சட்ட சபையின் முக்கியத் துவத்தைப் பாதிக்கும். சட்ட மன்ற உருப்பினர்கள் சொல்லும் புகார்களை குறைகளை, அமைச்சரவர்கள் நல்ல முறையிலே, ஆராய்ந்து, குறைகள் உண்மையில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று கண்டு சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அதைச் சொல்லும் காலத்திலேயே பொறுப்பற்ற தன்மையில் சொல்லுகிறார்கள் என்பது சட்ட சபையின் கௌரவத்திற்கு சரியல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசும்போது, மிகவும் நல்ல முறையிலே கனம் எஸ். ராமசாமி நாயுடு, அற்புதமாக பேசினார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். அந்த நிலையிலே விவசாய இலாகா சாதித்திருக்கும் சாதனைகள் பல. பட்டணத்தில் இருப்பவர்கள், வாங்கிச் சாப்பிடும் ஒவ்வொரு அரிசியும், விவசாய இலாகாவின் ஆராய்ச்சியால் விளைந்தது என்பதை மறக்கக் கூடாது. 20 வருட காலமாக என் பண்ணையில் விவசாய இலாகாவின் பொறுக்கு விதைகளை உபயோகிக்கிறோம். 1940-ல் C.O. 16 என்ற ஒரு விதையைக் கண்டு பிடித்தார்கள். அது சாதாரணமாக உதிராது

18th March 1960] [Sri P. G. Karuthiruman]

ஒரு கதிரில் 400 மணிகள் இருக்கும். அதன் பிறகு சில வருஷங்களில் கோ. 19 என்னும், செங்கல்பட்டு சிறுமணியைக் கண்டுபிடித்தார்கள். அது ஏக்கராவுக்கு 2,000 பவுண்ட் விளையும். ஆனால், என் பண்ணையில் 5000 பவுண்ட், விளங்கிறது. அதே கோ. 19 என்பது இன்று C.O. 25 என்று இப்பொழுது சிறந்த விதையாக இருக்கிறது. இந்த ஆராய்ச்சியெல்லாம் கோயம்புத்தூர் பண்ணையிலே செய்த ஆராய்ச்சிகள் பயன் என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. என்னிடத்தில், ஒரு ஏக்கராவுக்குக் கொடுத்த விதை 100 ஏக்கராவுக்கு உதவக்கூடிய விதையாக பெருகி, அடுத்த அடுத்த வருஷங்களில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்களுக்கு உதவக்கூடிய விதை நெல்லாக அமைந்திருக்கிறது. அவர்கள் கொடுத்த நெல் எத்தனை, அது எவ்வளவு தூரம் பரவியிருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரிந்த வரையில், என் சிற்றறிவுக்கு எட்டிய மட்டில் பாராட்டத்தகுந்தது. மேலும் மேலும் செய்து வந்துள்ள ஆராய்ச்சியில், இப்பொழுது சிறு குப்பத்தில் 120 நாட்களில், ஏக்கராவுக்கு 5,000 பவுண்ட் விளையக்கூடிய விதையை வளர்த்திருக்கிறார்கள். அதே போல் அம்பாசமுத்திரம் நெ. 6, நெ. 7 விதைகள் இருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம், கனம் ராமசாயி நாயுடு சொன்ன பிரகாரம், பல லட்சம் ரூபாய்கள் அல்ல, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை அபிவிருத்தி செய்ய உதவியிருக்கிறது.

இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில், பூச்சிகளுக்கு மருந்து இல்லை, அம்மோனியம் சல்பேட் இல்லை, பூச்சிகள் தொல்லையோடு அம்மோனியம் சல்பேட் தொல்லையிலும் அவதிப்படுகிறோம். அவைகளையெல்லாம் நீக்க அடிப்படைக்காரணத்தைக் காண வேண்டும். விவசாய முறையிலே கவனத்தைச் செலுத்தினால் அல்லாது, அதை அதிகாரிகளால் நீக்க முடியாது. முன்பு ஒரு போகம் வெள்ளாமை செய்து வந்தோம். ஏக காலத்தில் எல்லா பயிர்களும் வளரும் நிலை இருந்தது. இப்பொழுதோ, இரு போகம், மூன்று போகம் என்று விவசாயம் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும் போது, ஒன்று அறுவடையாகும் போது, இன்னொன்று கதிரும் பூவுமாக இருக்கிறது. பூச்சிகள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுக்குப் பரவி, ஒன்றில் மருந்து அடித்தாலும், பக்கத்தில் இருக்கும் பயிரில் போய் பூச்சிகள் வளர்ச்சியடைகிறது. யாராவது ஒருவர் அலட்சியமாக இருந்தாலும், எல்லோருக்கும் தொல்லை. ஆகவே, எல்லோரும் ஏககாலத்தில் ஒரே பயிரை—நடவு நடுவதில் ஒரு மாதம் 15 நாட்கள் வித்தியாசம் இருந்தாலும் பரவாயில்லை—செய்யும்படிச் செய்தால், பிரச்சனைகள் தீர்ந்துவிடும்.

விவசாயம் சீராகவும், சிறப்பாகவும் செய்யப்பட வேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டாலும் பூச்சிகள் வரலாம். வரப்புகளில் புற்பூண்டுகள் இருக்கின்றன. வரப்புகள் சுத்தமாக இல்லாவிட்டால் கூட பூச்சிகள் பரவ எதுவாகும்.

கோவையில் விவசாய ஆராய்ச்சிக் கல்லூரி இருக்கிறது. இப்பொழுது அதை விரிவு படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிக மாணவர்கள் அங்கே படிக்கிறார்கள். ஆனால், படித்தவர்கள் உத்தியோகத்திற்காகவே அங்கு வந்து படிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். உண்மையான விவசாயிகள் வருவதில்லை. உத்தியோகத்திற்குப் போகக் கூடியவர்களே அங்கு வரும் நிலை இருப்பதால், அந்தக் கல்வி அதிகமாக விவசாயிகளுக்குப் பயன் படவில்லை யென்று நினைக்கிறேன்.

சமுதாய நல திட்டங்கள் நிறுவியிருக்கும் பிராந்தியங்களில், விவசாய மேஸ்திரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், சமுதாய நல வட்டாரங்களில், கிராம சேவக்குகள்தான் எல்லாவற்றையும் செய்கிறது. மேஸ்திரிகளை நீக்குவதாக கூட சில அறிஞர்கள் தென்படுகின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய விவசாய மேஸ்திரிகளை நீக்காமல், சீக்கிரமாக இரண்டொரு மாதங்களில், வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[Sri P. G. Karuthiruman] [18th March 1960]

விவசாயத்திற்கு கால் நடைச் செல்வம் சீறும் சிறப்புமாக இருக்க வேண்டும். இந்த விவசாய மானியத்தோடு கால்நடை இனத்தையும்சேர்த்துக் கொண்டு வந்திருப்பது மிகமிக நல்ல காரியம் என்று நினைக்கிறேன். நம் கால் நடைகள், கால் நடை இனங்கள் உலகத்தில் இருக்கும் எந்த இனத்திற்கும் குறைந்தது இல்லையென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லாம் சிறந்ததுதான். ஆனால் நமது இந்தியாவிலேயே 30 சதவீதம் கால் நடைகள் இருக்கின்றன. ஒரு சில பால் கொடுக்கும் படியான தன்மை உடையவை. சில வண்டிகள் இழுக்கக்கூடிய, வேலை செய்யக்கூடிய தனி இயல்பு உடையவை. ஹாலிகார், அம்ருதமகா, காங்கேயம் போன்றவை இந்த இரண்டாவது இனத்தைச் சார்ந்தது. பால் கொடுக்கும்படியான—பால்பார், சிந்து முதலியன இங்கே மிகச் சிறந்ததாக இருக்கிறது. பஞ்சாப் பகுதியிலே அரியானா என்ற சாதி பசுக்கள் இரண்டுக்கும் பிரயோசனப் படக்கூடியதாய் இருக்கின்றன. காங்கேயம் மாதிரியாக வேலை செய்யக்கூடிய இயல்பும் சிந்து, பாம்பார் போல பால் கொடுக்கக் கூடிய இயல்பும் பெற்று இருக்கின்றன. பத்தாயிரம் பவுண்டு பால் கொடுக்கக்கூடிய இங்கிலீஷ் மாடுகள் இருக்கின்றன. அதுபோலவே அரியானா சாதிப் பசுக்கள் பத்தாயிரம் பவுண்டு, ஆயிரங் காலன் பால் கொடுக்கக்கூடியது. இவை நம் தேசத்திலேயே இருக்கின்றன. அவற்றை அதிகமாக உற்பத்தி செய்தால், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தால் பால் உணவை அதிகப்படுத்த முடியும். அதுவும் சமுதாய நல் திட்டங்கள் உள்ள இடங்களில் செயற்கை முறையில் கரு தரிக்கச் செய்யதன் மூலம் இந்த இனம் அதிகமாக வளர்க்கப்பட வேண்டும். பட்டணத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இதனுடைய அருமை பெருமைகள் தெரிவித்திலை. நண்பர் சோபதி கவுண்டர் கூட செயற்கை முறையில் கரு தரிக்கச் செய்யும் திட்டம் எவ்வளவு வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிறது என்று சொன்னார். என் பகுதியில் ஒரு கிராமத்தில் எட்டாயிரம் மாடுகள் அவ்வாறு செயற்கை முறையில் கரு தரிக்கும் படியாகச் செய்யப்பட்டு இன்று அவை 5 ஆயிரம் கன்றுகள் ஈன்று இருக்கின்றன. இதனால் தேசிய வருமானம், தனிப்பட்ட விவசாயிகளுடைய வருமானம் எவ்வளவு அதிகரித்து இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். சாதாரண கன்றுகளுக்கே இன்று 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று விலை இருக்கும் போது இந்தச் சாதி கன்றுகளுக்கு 200 ரூபாய், 250 ரூபாய் என்று விலை இருக்கிறது. ஐந்தாயிரம் கன்றுகள் அந்தப் பகுதியில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களின் தேசிய வருமானம் எத்தனை அதிகரித்து இருக்கிறது என்று கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே இப்படி பல வகையிலும் தேசிய வருமானத்தை பெருக்குவதற்காக நமது விவசாய மந்திரிகள் அதிக அக்கறையோடு வகுத்திருக்கிற பற்பல திட்டங்களிலும் இன்னும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் டெல்லியில் மிகச் சிறப்பாக நடந்த அகில உலக விவசாயக் கண்காட்சியில் நமக்குச் சிறப்பு பதக்கம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே கிராமத்தில் இருக்கும் படியான விவசாயிகளுக்குத் தான் இதன் பயன் நன்றாகத் தெரியும்.

இன்னொன்று. இப்போது ஆங்காங்கே கரும்பு போட்டு நன்றாகச் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். கரும்புகளுக்குத் தண்ணீர் வைப்பதற்குச் சில சிக்கல்கள் இருக்கிறது. கரும்பு சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் இறைக்க மோட்டார், அப்பிறம் ஆலை வைக்கிற போது உபயோகப்படுத்துகிற மோட்டார் என்று தனித்தனியாகப்பிரித்து சார்ஜ் பண்ணுவதானது ஏழை விவசாயிகளை அதிகமாகப் பாதிக்கும். தண்ணீர் இறைக்கும் மோட்டாரில் இருந்தே ஆலை வைக்கும் போதும் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய சலுகை அவர்களுக்குக் கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே இதைக் கவனித்து தண்ணீர் இறைக்கிற மோட்டாருக்கு சார்ஜ் கட்டிவிட்டால் ஆலை வைக்கும் போது தனியாக சார்ஜ் கட்ட வேண்டியது இல்லை என்ற சலுகை கொடுப்பது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எங்கள் கோயம்புத்தூர்

18th March 1960] [Sri P. G. Karuthiruman]

ஜில்லாவில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற கரும்புதான் உலகத்திலேயே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற கரும்புகளை விட மிகவும் சிறந்தது என்று. ஏக்கருக்கு 60 டன் சராசரி விளைகிறது. எங்கெல்லாம் கரும்பு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் ஆலை ஒடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப் பட வேண்டும். நமக்குச் சோலைகள் வேண்டும், களிகள் வேண்டும், ஆலைகள் வேண்டும். இது எல்லாம் இருந்தால் தான் கம்பன் கண்ட ராம ராஜ்யம், மகாத்மா காந்தி கண்ட ராம ராஜ்யம் ஏற்படும்.

ஆலைவாய்க் கரும்பின் நேனு மரிதலைப் பாளைத் தேனும் சோலைவாய் களியின்நேனுத் தொடை யிழிபுரவிலின்நேனும் மாலேவா யுகுத்த தேனும் வரம் பிகந் தோடி வங்க வேலைவாய் மடுப் பவுண்டு மீனெலாம் களிக்கு மாதோ என்று இந்த விவசாயம், மீன் எல்லாம் சேர்ந்து இருக்கும்படியான ஒப் பற்ற சமுதாயம் அமைந்து நிலவுவதற்கு இந்த மானியம் உறுதுணையாக இருக்கிறது என்று கூறி கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் பேரில் கொண்டு வந்திருக்கும்படியான வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக நம்முடைய பிராந்தியத்திலே விவசாய இலாகாவும் சரி, கால்நடை இலாகாவும் சரி நல்லபடியான பணிகளைச் செய்து வருகின்றது என்பதைப்பற்றி ஒருவராலும் மறுக்கமுடியாது.

ஆனால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நம்முடைய சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் இன்னும் எந்த எந்த வகையில் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும், என்ன என்ன உதவிகளைச் செய்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதைப்பற்றி நாம் சற்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

முக்கியமாக நம்முடைய விவசாய இலாகாவிலே போதுமான நிபுணர்கள் இல்லை என்ற குறை எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் போதுமான ஊதியம் கொடுக்காத காரணத்தினால் அந்தக் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து படிக்கக்கூட அதிகமான மாணவர்கள் வருவது இல்லை. ஆனால் சமீப காலத்தில் அந்தக் கல்லூரிகளிலும் மாணவர்கள் சேருகிறார்கள் என்போதிலும் அந்தக் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கைகளை அதிகரித்து இன்னும் அதில் டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களுக்கு இரண்டு வருஷத்தில், ஒரு வருஷத்தில் பயிற்சி கொடுக்கும்படியான சில ஏற்பாடுகளையும் செய்து அதிகமான நிபுணர்களைத் தயாரிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு பிரக்காவிலும் இரண்டு மூன்று நிபுணர்களுக்கு மேல் இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த இலாகா நாளுக்கு நாள் விருத்தியாகும். விவசாயிகளுக்கும் அதிக அனுசூலம் ஏற்படும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அந்த அந்த பிராந்தியங்களில் அவர்களுக்கு மேலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் (statistics) புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக்கொடுக்கத் தான் ஒரு மாதத்தில் சுமார் 25 நாட்களுக்கு மேலாகிறது. அப்படி அவர்கள் இவ்வளவு புள்ளி விவரங்கள் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுமா என்பதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். மேலதிகாரிகளுக்கு இவர்கள் புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதும், அவர்கள் அதைப் பரிசீலனை செய்து கேள்விகள் கேட்பதுமாகப் போய்க்கொண்டிருப்பதால் கிராமங்களுக்கு இவர்கள் போவதற்கே அவகாசம் இருப்பது இல்லை. இவைகளை எல்லாம் பார்த்து இன்னும் அதிக நிபுணர்களை நியமித்தாவது விவசாயிகளுக்கு அதிக உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக சமீப காலத்தில் பூச்சிகளினால் பயிர்கட்கு அதிக நாசம் ஏற்பட்டுவிட்டது. விவசாயிகளுக்கு அதனால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம். பூச்சி மருந்து வழங்குவதில் இப்போது சலுகை கொடுத்து

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [18th March 1960]

அதை விநியோகித்துவந்த போதிலும் சில பிராந்தியங்களில் அந்தக் காலத்தில் அவர்களுக்கு கிடைப்பது இல்லை. இப்போது சாங்ஷன் செய்திருப்பதைவிட இன்னும் அதிகமாக சாங்ஷன் செய்து விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர மொபைல் வான் வைத்து அதிலும் நிபுணர்களை அனுப்பி வைத்து எந்த எந்த இடங்களில் அதிகமாக பூச்சி விழுந்திருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அதைப் போக்குவதற்கு விளாவில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஆகும் செலவை அந்த அந்த கிராமத்தார்களிடமே வசூல் செய்துகொண்டாலும் உடனடியாக நிபுணர்களை அனுப்பி வைக்கவேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-00
p.m.

அதோடு பூச்சி மருந்துகளின் விலை அபாரமாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் அவ்வளவு அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எப்படி அதைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கலாம் என்பதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காண்டுர் பண்டிங் (Contour Bunding) வரப்போடுதல், சாயில் கன்சர்வேஷன் (Soil Conservation) மண் அரிப்பு தடுத்தல் சில பிராந்தியங்களில் நடந்து வருகிறது. சென்ற வருஷம் நீலகிரிக்குப் போய் இருந்தபோதும் கூட ஆங்காங்கு வேலை செய்துவரும் முறைகளைப் பார்த்தோம். நன்றாக வேலை நடந்துகொண்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் சுமார் ஒரு லட்சம் ஏக்கரா வரையில் சாயில் கன்சர்வேஷன் செய்வதற்கு ஏற்பாடு நடந்துகொண்டு வருகிறது. இருந்த போதிலும் இந்த வேலைகளை சமமாகப் பிரித்துக் கொடுத்து விவசாயிகளின் உதவியைக் கொண்டு எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கும் உடனடியாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சாயில் டெஸ்டிங் மண்வளம் பரிசோதனை யூனிட்டைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அவர்களது ஆரம்ப உரையில். கோயம்புத்தூரில் மட்டும் தான் இந்த யூனிட் இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். மற்ற பிராந்தியங்களுக்கும் செய்யவேண்டும். ஆனால் பொறுத்தத்தான் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நமது தமிழ் நாட்டில் நிலைந்து இடங்களிலாவது ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் ஏற்படுத்தி, இரண்டு, மூன்று ஜில்லாக்களுக்கு ஒன்றுவது ஆரம்பிக்கவேண்டும். முக்கியமாக சென்னையில் அப்படி ஒரு யூனிட் இருக்கவேண்டும். அதற்கு உடனடியாக ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரி விவசாய இன்பர்மேஷன் சென்டர்ஸ், ஜில்லா விவசாய ஆபீஸ்களில் இம்மாதிரி பிரத்தியேகமாக ஒரு க்ளார்க் போட்டு, விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் என்னென்ன செய்கிறார்கள் என்பதை விவசாயிகள் தெரிந்து கொள்வதோடு, இன்னும் என்னென்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் விவசாயிகள் தெரிந்துகொள்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது, அநேக விவசாயிகட்கு இந்த இலாகா என்ன செய்கிறது என்பதே தெரியாது. அடுத்தபடியாக, கீரின் மண்யூர் சப்லிடி—பசுந்தான் உரம் மான்யம், ப்ளாக் ஏரியாக் களில்தான் இது அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இது முக்கியமானது. காடுகள் அநேக இடங்களில் போய்விட்டதாலும், பசுந்தான் உரம் அதிகமாக கிடைக்காததாலும் எல்லாப் பிராந்தியத்திற்கும் இந்த சப்லிடியை இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்திலேயே கொடுக்கவேண்டும். ப்ளாக் ஏரியாவில் மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. ப்ளாக் ஏரியாவுக்கு ஒரு ஸ்பெஷல் வித்தியாசம் இருந்தாலும், பசுந்தான் உரம் மான்யம் கொடுப்பதில் எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கும் ஒரேமாதிரியான சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சிறிய டிராக்டர்கள். சமீபத்தில் டெல்லியில் நடந்த எக்ஸ்பிஷனைப் பார்த்தேன். அந்நியச் செலாவணியை எப்படியாவது பெற்று நம் மாகாணத்திற்கு நவீன இயந்திரங்களை, புல்டோஸர்களை போன்றவற்றை அதிகமாக வர

18th March 1960] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

ஊழைத்த. இந்த புஷ்டிப்பலர்கள் குறைந்தது இரண்டல்லது மூன்றுக்கு குறையாமல் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அது விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் எதுவாகியிருக்கும் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே, சிறிய ட்ராக்டர்களை வரவழைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக well subsidy scheme (கிணறு மான்யம்). முன்பு யுத்தம் நடந்த காலத்திலும் அதற்குப் பிறகும் குறைந்தது ஒரு கிணறு எடுப்பதற்கு 500 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் வெல் ஸ்ப்லிடி கொடுத்ததால் 10,000 கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு, கிணறு ஒன்றுக்கு ஒரு ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் 10,000 ஏக்கர்களுக்கு குறையாமல் அவைகளில் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்தது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். இந்த வருடத்திலிருந்து வரண்ட பிரதேசங்களில் இதை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 500 ரூபாய்க்கு குறையாமலும், சில பிராந்தியங்களில் ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் வெல் ஸ்ப்லிடி கொடுத்து உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக டீஸல் ஆயில். அதில் முக்கியமாக க்ரூட் ஆயில். முன்பு சர்க்கார் இதன் மீதுள்ள வரியை அதிகப்படுத்தும்போது, பின்னால் வரி குறைப்பதுபற்றி யோசிக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அதுபற்றி நாள்தோறும் வரையில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. சமீபத்தில் மத்தியசர்க்கார் மறுபடியும் திடீரென்று அந்த வரியை ஏற்றி விட்டார்கள். அதுபற்றி நான் ஒரு கணக்கு போட்டுப் பார்த்தேன். ஒரு ஹார்ஸ் பவர் (குதிரை ஒட்டம்) என்ஜினுக்கு சமர்ப் 40 ரூபாய்க்கு குறையாமல் என்னெய் ஆகிறது. ஆகவே, ஐந்து ஹார்ஸ் பவர் உள்ள டீஸல் கருவியை எடுத்து உபயோகிக்க வேண்டுமென்றால் குறைந்தது மாதம் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய்க்கு மேல் என்னெய் செலவாகிறது. அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மின்சாரம் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் அதிகமாகக் கொண்டு வருகிறது. இப்பொழுது, டீஸல் ஆயில், க்ரூட் ஆயில் என்ஜின்கள் குறைந்து விட்டன. ஆகவே, இதை உபயோகிப்பவர்களுக்கு பெர்மிட் ஸிஸ்டம் மாதிரி ஏதாவது ஒன்றை ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாதது, கால்நடை. இந்த இலாகா நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகிறது. ஆனால் நம் தேசத்தில் கால்நடைகளுக்கு போதுமான மேய்கால்கள் இல்லை. ஆகவே கால்நடைகளுக்காக எவ்வளவு அதிக ஏக்கர்கள் மேய்கால்களுக்காக கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காட்டிலாகாவும், அவர்கள் பரிவாரங்களும் இதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும். சரியானபடி மேய்கால்கள் இல்லாவிடில் கால்நடை விருத்தி அடைய முடியாது ஆஸ்ரேலியாவிலிருந்தும் ரஷ்யாவிலிருந்தும் ஆடுகளை வரவழைக்கப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்பே வரவழைத்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதைக் கேட்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆஸ்திரேலியாவில் மேய்கால்கள் அதிகமாக இருப்பதினால்தான் ஆடுகளின் விருத்தி ஏற்பட்டு ஒவ்வொரு விவசாயியும் முன்னேறி வருகிறான். காட்டு இலகா மரங்களை வைத்து அவைகளை உற்பத்தி செய்தாலும்கூட, சிலவிடங்களை மேய்காலிற்காக காட்டு இலகா ஒதுக்கி வைப்பதற்கு உத்தரவு உடனடியாகப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு கால்நடைப் பண்ணை இருக்க வேண்டியது அவசியம். அதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இரண்டொரு பிராந்தியங்களில்தான் இந்தப் பண்ணைகள் ஆரம்பித்து அவைகள் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு சிறிய பண்ணையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கீ வில்லேஜ் சென்டர்ஸ் கேந்திர கிராமங்கள், ஆர்டிபிஷியல் இன்செமினேஷன் சென்டர்ஸ் செயற்கை முறை கருதரிக்கும் சென்டர், ஸ்ப்ளிமென்டல் எக்ஸ்டென்ஷன் சென்டர்ஸ் உப கிராம கேந்திர அபிவிருத்தி நிலையம்—சென்டர்ஸ்—இவைகள் எதிர்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [18th March 1960]

பார்த்ததற்கு மேலாக விருத்தி அடைந்து வருகிறது. ஆனால் இதற்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் பணம் போதாது. ஆகவே எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும் இவைகளை விருத்தி செய்ய, அதற்காக எவ்வளவு அதிகப்படி தொகை கொடுக்க முடியுமோ அதைக் கொடுத்து அவைகளை மேலும் நல்ல முறையில் விருத்தி அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக, ராணிப்பேட்டையில் ஒரு ரிசர்ச் ஸ்டேஷன் வைத்திருக்கிறோம். அதனால் நமக்கு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் லாபம் வருகிறது. அந்த ரிசர்ச் ஸ்டேஷனை சென்னைக்கு அருகாமையில் கொண்டு வர வேண்டும். அதனால் அநேக லாபங்கள் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கும் அதிக நன்மை இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, மில்க் காலனி (பால் காலனி), ரெட்ஹில்ஸ் அருகில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தெற்கே இருப்பவருக்கு பால் போக்குவரத்திற்கு கஷ்டமாகயிருக்கும். அதனால் விலையும் ஏறும். தேனம்பேட்டை போன்ற ஒரு நடு இடத்தில் வைத்தால் அநேக விதத்தில் அது ஆதாயமாகயிருக்கும். அதற்கு கார்ப்பரேஷன் தண்ணீர் கொடுக்குமா என்ற நம்பிக்கைக் குறைவு இருக்கிறதாக கேள்விப் பட்டேன். கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகளிடம் இதுபற்றி கேட்டு, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பால் பேரில் விதித்திருக்கக்கூடிய வரியை எடுக்க வேண்டுமென்று நேற்று நான் சொன்னேன். இன்றும் அதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை எடுப்பதற்கோ அல்லது குறைப்பதற்கோ வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரெட்ஹில்ஸ்வில் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிற காலனி போதாது. தெற்கேயும், மீனம்பாக்கம் போன்ற தொரு இடத்தில் ஒரு காலனி ஏற்படுத்த வேண்டும். மேற்கே பூந்த மல்லிக்கு அருகாமையில் ஒரு காலனியும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படியானால்தான் நமக்குள்ள கஷ்டம் தீரும். இப்பொழுதுள்ள ஒரு காலனி போதாது. இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசித்து, நான் சொன்ன யோசனைகளைக் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக நன்மை செய்ய முடியுமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :

கனம் உதவி

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட அங்கத்தினர்கள் குறைகளை தெரிவித்தார்கள், யோசனைகளை தெரிவித்தார்கள், பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் என்னுடைய நன்றியை முதலாவது தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாய அபிவிருத்தியில் நாம் எவ்வளவு சாதித்து இருக்கிறோம், அல்லது நாம் எவ்வளவுதான் சாதித்து இருந்த போதிலும் நாம் திருப்தி அடைவது கூடாது என்பதை முதன்மையாக வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். விவசாயத்தில் நாம் எவ்வளவுவோ முன்னேற்றம் அடைய வேண்டியிருக்கிறது. அமெரிக்காவைப்பற்றி சொல்லுகின்றார்கள். நமது நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் முக்கால் பங்கு பேரும்—100-க்கு 72 பேரும் விவசாயத்தைத்தான் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டால், 199-க்கு 12 பங்குதான் விவசாயத்தை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட அமெரிக்காவிலுள்ளவர்கள் தங்களுடைய தேவையை விட இரட்டிப்பாகத்தான் உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதை எப்படி விற்கிறது என்கிற கவியலையே அவர்களுக்கு கிடையாது. தங்களுடைய தேவைக்கு போதுமான அளவு கிடைக்கிறது. ஆகவே மேலும் உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டாம் என்று அவர்கள் நினைக்கவில்லை. மேலும் மேலும் அவர்கள் உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். டெல்லியில் நடைபெற்ற அமெரிக்கன் ஸ்டால்-லில் போய் பார்த்தவர்கள் இதை நன்கு உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அதே போல் எல்லா நாடுகளிலும், போலந்து, கிழக்கு ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளிலும் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை இந்த ஸ்டால்களை பார்த்தவர்கள் உணருவார்கள். இவர்கள் எல்லாம் புதிய விழிப்புடன்

18th March 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்மைப் பொறுத்த வரையில் நாம் பல வேலைகளைச் செய்து வருகிறோம். சர்க்கார் அதிகாரிகளும் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக எவ்வளவோ பணி புரிந்து வருகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களுக்கும் நல்ல பணிகள் செய்து வருகிறார்கள். இவர்கள் செய்யும் வேலைகளை எல்லாம் ஒன்று திட்டி இன்னும் அதிகமாக விவசாய அபிவிருத்தியில் எப்படி ஈடுபடுவது என்பதில்தான் நம் கருத்து இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய அபிப்பிராயம். அதற்குரிய வகையில்தான் இந்த விவாதம் நடைபெற்றது.

முதலில் வெட்டுப் பிரேரணையை கொண்டு வந்து திரு. அன்பழகன் அவர்கள் ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது விவசாயம் என்ற துறையும் மீன் துறை என்ற இனமும் ஒன்றாக இருக்கிறது. இவற்றை தனித் தனியாக பிரித்து மீன் இலாகாவுக்கு என்று தனியாக ஒரு டிமான்ட் வந்திருந்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். இப்போதுள்ள நிலைமைப்படி மீன் இலாகா விவசாய இலாகாவின் கீழ்தான் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், மீன் இலாகா பல வேலைகளை நிறைவேற்றி வருகின்றது. மேலும் மேலும் இதில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது, ஆகவே இது தனியான இலாகாவாக இயங்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயமும் கூட. இந்த யோசனையை மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்களிடமும் தெரிவிக்கிறேன். அவர்கள் சம்மதித்தால் இதற்கு தனியாக பிரிக்கப்பட்டு இனிமேல் வரும் ஆண்டில் தனித் தனியாக விவாதிக்கலாம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை அங்கத்தினர்கள் கூடிய மட்டும் எதிர்பார்க்கலாம் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது ஏதோ ஒரு பெரிய ரகசியத்தை தெரிவித்து விட்டேன் என்று யாரும் பின்னால் சொல்லக்கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : இதில் என்ன ரகசியம் இருக்கிறது? பின்னால் இதுவும் ஏதோ ஒரு பட்ஜெட் ரகசியம் என்று சொல்லக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்

SRI M. KALYANASUNDARAM : சபையில் சொல்லலாம், ஆனால் வெளியில்தான் பட்ஜெட் விஷயத்தை முன்கூட்டியே தெரிவிக்கக் கூடாது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தெரிவிக்கக்கூடிய விஷயத்தை எங்கு வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம், அதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை

கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சில குறைகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். இதில் நாம் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், நம்முடைய காரியங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு போதிய திறமை, போதிய அனுபவம், அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இவைகள் வேண்டும். நம்முடைய பல திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் தேவையாகத்தான் இருக்கின்றன. இம்மாதிரி நாம் தேர்ந்து எடுக்கப்படுகிற ஆட்களுக்கு நல்ல திறமை இருக்க வேண்டும், அதே போன்று வசதியிருக்கவேண்டும். அதே போன்று நல்ல அனுபவமும் இருக்கவேண்டும். இவைகள் எல்லாம் சிற்சில சமயங்களில் குறைந்துதான் விடுகிறது. புதிய திட்டங்களைப் போடுகிறோம், அவைகளை அமல் நடத்தும்போது சில விஷயங்களில் அனுபவம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது, திறமை யில்லாமல் போய்விடுகிறது. நமக்கு ஏராளமான பயிற்சி பெற்றவர்கள் தேவை. அது மட்டுமல்ல, இவ்விதமான ஏராளமான பயிற்சி பெற்றவர்கள் நமக்கு கிடைக்காததன் காரணமாக உடனடியாக வந்தவர்களைக் கூட—நேற்று பாஸ் செய்துவிட்டு வந்தவர்களைக் கூட—நாம் வேலை செய்வதற்கு போடுகிறோம். இதன் காரணமாக சில குறைகள்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th March 1960]

ஏற்படத்தான் செய்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் இருந்தாலும்கூட விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரை நாம் இதில் ஸ்பன்ளிமென்ட் செய்து கொண்டு தான் இருக்கிறோம். என்றாலும் இதில் நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இதோடு நான் முன்னால் குறிப்பிட்ட மூன்று அம்சங்களோடு நாணயமும் வேண்டியிருக்கிறது. இது சில இடங்களில் குறைவாகத்தான் காணப்படுகிறது. இருப்பது எல்லாம் சரி என்று நான் சொல்லவில்லை. இம்மாதிரிப்பட்ட குறைகள் எல்லாம் அவ்வப்போது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வரும்போது அதன்மீது தக்க கவனம் செலுத்தப்படுதான் வருகிறது, அதை தவிர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டுத் தான் வருகின்றன. இது பப்ளிக் செக்டாராயிருந்தாலும் சரி, பிரைவேட் செக்டாராயிருந்தாலும் சரி, தவறுகள் நடப்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்படும்போது அவைகளை எல்லாம் கவனிக்காமல் இருக்கிறோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. கவனித்து உடனடியாக அவைகளை தவிர்ப்பதற்கும் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. அதில் வேண்டிய கவனம் செலுத்த நாம் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் ஏதாவது தவறு செய்யுமானால் அவைகளை எங்கள் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் சொன்னாலும் சரி, எதிர் கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் சொன்னாலும் சரி, அவ்விதம் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறவர்களின் பேரில் நான் எப்போதும் வருத்தப்படுவதில்லை. அவ்விதம் சொல்லுவதை வரவேற்கிறேன். குறைகளை நன்றாகச் சொல்ல வேண்டியதுதான். சொல்லுவதுதான் நல்லது. ஆனால், அரசாங்கத்தை நடத்துகின்றவர்கள் நிர்வாக இயந்திரத்திலுள்ள சில அதிகாரிகள், எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்துதான் ஒரு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரத்தை சில அதிகாரிகள் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே மந்திரிகள் இதற்கு பொறுப்பு அல்ல என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. அதிகாரிகள் ஏதாவது குறைகள் செய்திருந்தால் அதற்கு நாங்கள்தான் பொறுப்பு, அதை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் நான் முன்பு குறுக்கிட்டு சொன்னது, பொதுவாக ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரியைப்பற்றி குறைகளை சொல்லும் போது, “நான் இவ்விதம் கேள்விப்பட்டேன்” என்றெல்லாம் சொல்லுவது சரியல்ல என்றுதான் குறுக்கிட்டு சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதோ தங்கள் வழக்கம்போல் சிற்சில விஷயங்களைப்பற்றி சொன்னார்கள். அதற்கு கனம் அம்மையார் அவர்களும் வழக்கம்போல் ஏதோ சொன்னார்கள். இவ்விதம் வாக்குவாதம் நடந்தது. அதில் பதில் கூறிய அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதோ அரசாங்கம் இதில் ஒளித்துக் கொண்டது என்று அரசாங்கத்தின்மீது பாய்ந்தார்கள். இவை எல்லாம் பழைய கதை, அதை நான் இப்போது கிறை விரும்பவில்லை, என்றாலும் இதைப்பற்றி ஒரு கேள்வி வந்திருந்தது. அப்போது இதைப்பற்றி யாரும் உபகேள்விகள் கேட்கவில்லை. அப்போது யாராவது இதைப்பற்றி கேட்டிருந்தால் இதில் யார் ஒளிந்துகொண்டார்கள் என்பதைப்பற்றி சொல்லியிருப்பேன், ஆனால் இப்போது நான் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of personal explanation, Sir. அப்போதும் இதைப்பற்றி விசாரித்த ந்திபதியின் அறிக்கை ஒன்று மேஜைமீது வைக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கையில் முழு விவரங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த அறிக்கையே போதுமானது என்றும் பிலிஸஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியில் தீர்மானித்தார்கள். அதில் அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக்கொண்ட பின்னால் இப்போது நான் அதைப்பற்றி கிறை விரும்பவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவது பொருத்தமாகுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி ஒரு கேள்வி பின்னால் வந்தது, அப்போது உபகேள்விகள் கேட்கக்கூடாது என்று யாரும் தீர்மானிக்கவில்லை.

18th March 1960]

SRI K. ANBAZHAGAN : அன்றைய தினம் நான் லேட்டாய் வந்தேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : லேட்டாய் வந்திருக்கக் கூடாது. சரியான நேரத்தில் வந்து கேள்விகள் கேட்டிருக்கலாம். அதல்லாமல் எதையாவது சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அதையும் சமாளிக்க நான் தயாராய் இருக்கிறேன்.

(ஸ்ரீ க. அன்பழகன் அவர்கள் பேசுவதற்கு எழுந்தார்.)

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister is not yielding,

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன சில குறைகளைப்பற்றியுள்ள சில விவரங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டேன். சில தவறுகளை சொன்னார்கள். இவைகளை எல்லாம் விஸ்தாரமாக சொல்லுவதற்கு அவகாசம் இல்லை. இதைப்பற்றி கேள்விகள் போட்டால் அப்போது விவரங்களை தெரிவிக்கிறேன். அவர்கள் 35 ஆயிரம் சங்குகள் காணாமல் போய்விட்டன என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி மீண்டும் கணக்கெடுத்ததில் 35 ஆயிரம் அல்ல, 3,500-தான் குறைந்திருந்ததாகச் சொன்னார்கள். அப்படியானால் இது அனுமதிக்கக்கூடியதுதான்—அலெக்சாண்ட்ரோ பண்ணைக்கூடியதுதான்—என்று கருதப்பட்டது. இருந்தாலும் இதுபற்றி விசாரணை செய்யப்பட்டுவருகிறது. இதைத் தவிர இதுபற்றி மற்ற விவரங்கள் இப்பொழுது கூறுவதற்கு இல்லை.

நைலான் நெட், சிந்தட்டிக் யார்ன்—பிஷர்மென்-க்கு கொடுக்கும் விஷயத்தில் சரியாக இவைகள் அவர்களுக்குப் போய் சேருவதில்லை என்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். இவைகள் எல்லாம் தனிப்பட்டவர்கள் மூலம் நடப்பதில்லை, கோவாப்ரட்டில் லொஸைட்டி மூலமாகத்தான் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதில் ஏதாவது தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்று கவனத்திற்கு வந்தால் அதிலும் தக்க கவனம் செலுத்தப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுதான் வருகிறது. அதே மாதிரி “பாப்லோ” படகுகள் கொடுக்கும் விஷயத்திலும் சரியாக கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதோடு இரண்டு வீணாகப்போய்விட்டன என்றும் சொன்னார்கள். வால்தவம்தான், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் 100 படகுகள் கட்டப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி, இதற்கு ஒன்பது லட்சத்து 45 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் 100 (நூறு) படகுகள் செய்வதற்கு க்ரூப்ஸ் ஆப் பிஷர்மென் அன்ட் பிஷர்மென் லொஸைட்டி மூலமாக 65 மெக்களைஸ்ட் பாப்லோ பிஷிங் போட்கள் செய்யப்பட்டன. இவற்றில் நான்கு கோளாவுக்கும் மைசூருக்கும் கொடுக்கப்பட்டன. இது தவிர இரண்டு படகுகள், 1958-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ 6-யில் ராய்புரத்தில் ஏற்பட்ட புயற்காற்றின் காரணமாக கெட்டுப்போய் விட்டது. பின்னால் இதை ரிப்பேர் செய்வதற்கு என்ன ஆகும் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்ததில் 13 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும் என்று சொல்லப்பட்டது. இது மிகவும் நஷ்டம் என்று நினைத்து அது உடனடியாக ரிப்பேர் செய்யாமல் விடப்பட்டது. இதுதான் என்னிடம் இருக்கக்கூடிய விவரங்கள்.

அதேமாதிரி கிள்ளை ஃபிஷர்மென் கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடி. அங்கே தவறுதல் நடந்ததாகத் தகவல் வந்தது. கார்கோ-கம்-பாஸஞ்சர். போட்டோ கொலீஷன் ஆயிற்று. இப்போது டிரெயின் கொலீஷன் ஏற்படுகிறது. குட்ஸ் டிரெயினும் பாஸெஞ்சர் டிரெயினுமே கொலீஷன் ஆகிவிடுகிறது. இதிலே பாப்லோ போட்டும், கார்கோ-கம்-பாஸஞ்சர் போட்டும் கொலீஷன் ஆயிற்று. சும்மா இருக்கவில்லை. அதைப்பற்றி விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th March 1960]

மேலும் கூட்டுறவு சங்கங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எல்லாம் விசாரணையில் இருக்கிறது. விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை யெல்லாம் கவனிக்காமல் இருக்கிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல என்று இந்த சமயத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்றப்படி பல குறைபாடுகளைப் பற்றி யெல்லாம் சொன்னார்கள். ஃபர்டுலேஸர்ஸ் பற்றி . . .

SRI K. ANBAZEKIAN : அமைச்சர் அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் கவனிக்காமல் இல்லை என்று தெரிவிக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் போலீஸ் அமைச்சரடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கின்றனவா அல்லது அந்த இலாகா அமைச்சர் கவனிக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதிலே “அவரா, இவரா” என்பது இல்லை. ஓரளவுக்கு இலாகா சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கவனிப்பார்கள். அதற்குமேல் போலீஸும் வரவேண்டியிருக்கும். நான் இப்போது போலீஸ் அமைச்சர் என்ற ஹோதாவில் சொல்ல வில்லை. மீன் இலாகா பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் சார்பாகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

ரசாயன உரம் “அப்பூஸ்” பற்றிச் சொன்னார்கள். தவறு நடக்கிறது. இப்போது என்னிடம் எட்டு கேஸ்கள் இருக்கின்றன. ரசாயன உர விநியோகத்தில் தவறுதல் செய்ததும், அல்லது கலப்படம் செய்ததும் ஆக எட்டு கேஸ்கள் இருக்கின்றன. பிராசிஷன் கேஸ்களும் மற்ற கேஸ்களும் இருக்கின்றன. இது முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய விஷயம். சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. உரங்கள் விஷயத்தில் நம் நாட்டில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. உரம் விவசாயிகளுக்கு வேண்டியிருக்கிறது. இதை தராமையற்றவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் இந்த விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வளவுக்கும் பற்றாக்குறைதான் காரணம்.

உணவு உற்பத்தியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அன்றுகூடச் சொன்னேன். ஒரு லட்சியம் போடும்போது இன்னின்ன வகையில் உற்பத்தி பெருகும் என்று போட்டிருக்கிறோம். அதிலே மைனர் இரிகேஷன் இருக்கிறது. உரம் இருக்கிறது. உரம் என்றால் ரசாயன உரம், பசுந்தான் உரம், குப்பை உரம், மல உரம் என்று ஒவ்வொன்றுக்கும் எவ்வளவு என்று ஒவ்வொரு இனமாகப் போட்டிருக்கிறோம். அதிலே ரசாயன உரம் எதிர்பார்த்த அளவு வரவில்லை. அதனால்தான் இந்த லட்சியம் குறைந்தது. இனிமேல் ரசாயன உரம் அதிக அளவில் கிடைக்கச் செய்திருக்கிறோம் என்று நான் அன்று கூறினேன். தஞ்சையைப் பொறுத்த மட்டில் “பாக்கேஜ் ஸ்கீம்” வருவதால், ஒரு வருஷத்தில் எவ்வளவு உபயோகப்படுத்தப்பட்டதோ அதைப் போல இரட்டிப்பு மடங்கு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். மற்ற இடங்களிலும் அதிகம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வதற்கு மத்திய சர்க்காருக்குத் தகவல் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த உரங்களை விநியோகப்பதில் கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் தவறு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது எனக்குத் தெரியாமல் இல்லை. ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தனி நபர் விநியோகப்பதில்தான் புகார்கள் அதிகமாக இருக்கிறது. தமிழ்நாடு பூராவிலும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக விநியோகிக்கப்பட வேண்டுமென்று இப்போது முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக இந்த உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அன்றே சொன்னேன். அதை பத்திரிகைகளுக்கூட கவனிக்காமல் தவறுதலாகப் போட்டிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும் முன் மொத்த உணவு தானிய உற்பத்தி 38 லட்சம் டன் என்று மதிப்பிடப்பட்டது. பிறகு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கக்கூடிய காலத்தில் உணவு

18th March 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

தான்ய உற்பத்தி 44 லட்சம் டன் ஆயிற்று. இப்போது 51 லட்சம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் 53 லட்சம் டன் அளவுக்கு ஆகும். இதில் என்னவென்றால் 12 லட்சம் டன் ஆகவில்லை. அவ்வளவு தான். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 60 லட்சம் டன் ஆகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் உரங்கொல்லாம் இங்கேயே நம்முடைய நாட்டிலேயே உற்பத்தியாகும். ஆகவே இப்போது 60 லட்சம் டன் அளவுக்கு உயர்த்தலாம் என்ற நோக்கத்தோடு கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

அப்புறம் “வேஸ்ட் லாண்ட்ஸ்” பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வேஸ்ட் லாண்டுகளை கூடிய வரையில் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். எங்கெங்கே முடியுமோ அங்கங்கே செய்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். ஆத்தூர் தொகுதி பிரதிநிதி எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் ஆத்தூரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிரத்தியேகமாக கவனம் செலுத்தி 30,000 ஏக்கர்களை ஒதுக்கி ஐந்து ஏக்கர் வீதம் 6,000 பேர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. திருப்பிக் கொடுக்கவும் அவர்கள் தயாராயில்லை. அது தான் அரசாங்கத்திற்கு கவலையை அளிக்கிறது. போர்டு மெம்பர்களும், டெவலப்மெண்ட் கமிஷனரும் போய்ப் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். சமீபத்திலே கூட டெவலப்மெண்ட் கமிஷனர் பார்த்து விட்டு வந்தார். இது ஒரு சிக்கலான விஷயம். இதைப்பற்றி நான் கூட டெவலப்மெண்ட் கமிஷனரிடம் பேசினேன். அவர் அதற்கு ஒரு திட்டம் வைத்திருக்கிறார். புதிதாக ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆயிரம் ஏக்கர், 10 ஆயிரம் ஏக்கர் என்ற அளவுக்கு இருந்தால் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து, அரசாங்கமே வேண்டிய அளவுக்கு கிணறுகள் போட்டு செய்யலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அபிவிருத்தி செய்வதற்குக் கூட கொஞ்சமாட்டேன் என்று சொன்னால் எப்படி செய்வது? திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறது. இது ஒரு விதத்தில் கூட்டுறவு முறையில் செய்தாக வேண்டும். இப்போது கூட்டுறவுப் பண்ணை, கூட்டுறவு சர்வீஸ் பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதைப்பற்றி அன்றே நான் விளக்கினேன். இதிலே தவறுதலான அர்த்தம் இருக்கிறது. வேண்டுமென்றே சிலர் தவறாகப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். எல்லோரையும் சேர்த்து விவசாயிகளுடைய இஷ்டத்திற்கு மாறாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதல்ல. கூட்டுறவுப் பண்ணை வைத்து நடத்தினால் அதிலே வேண்டகரியம் இருக்கிறது. சில வசதிகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. முதலில் வசதிகளை அடைவதற்காகத்தான் கூட்டுறவுப் பண்ணை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். இன்றைக்கு ஸ்பிரேயர் இல்லை, டஸ்டர் இல்லை, டிராக்டர் இல்லை என்று சொன்னார்கள். சிறு டிராக்டர்கள் வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய அனுபவம் டிராக்டரே வேண்டாமென்று இருந்தது. இப்போது டிராக்டர்கள் “லாயில் கன்ஸர்வேஷன்”க்கு வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் ரூபாய் செலாவணியில் ரஷ்யன் டிராக்டரோ அல்லது ஜப்பான் டிராக்டரோ வாங்கிக் கொடுக்கலாம், ஓரளவுக்கு நாமே வாங்கி வைத்துக் கொள்வது, அதனால் உபயோகம் இருக்கும் என்று எண்ணியிருக்கிறோம். அடிக்கடி கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஸ்பிரேயர்ஸ் டஸ்டர்ஸ், இவைகளையெல்லாம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி பெஸ்டிசைட்ஸ் அதிகமாக விலை ஏறியிருக்கிறது என்று எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதை யெல்லாம் நம் நாட்டிலேயே செய்ய வேண்டும். இதற்கெல்லாம் பப்ளிக் ஸெக்டாரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. பப்ளிக் ஸெக்டாருக்கு கனரகத் தொழில்கள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் நீங்களை நடத்துங்கள் என்று சொல்வது காரிய சாத்தியமல்ல. இதை யெல்லாம் வைத்து நடத்துவதற்கு தனிப்பட்ட நபர்கள், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் முன் வர வேண்டும். சர்க்கரை ஆலை வைப்பதற்கு முன் வருவது போல வர வேண்டும். சர்க்கரை மாதிரி தித்திப்பாக இருக்காது,

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th March 1960]

இது உப்புத்தான். தனியார் துறையில் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். இந்த கூட்டுறவு பண்ணை மூலமாக, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக, கூட்டுறவு சாதனம் மூலமாக விவசாய வசதிகளைப் பெருக்க இப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. கூட்டுறவுப் பண்ணை என்னுல் கலெக்டிவ் பார்ப்பிங் என்பது அல்ல. அல்லது ஜாயின்ட் பார்ப்பிங் என்று எல்லோரையும் நிர்ப்பந்தம் பண்ண வேண்டுமென்பதும் அல்ல. நான் இதைப்பற்றி அன்றைக்கு சொன்னேன். ஒரு பத்திரிகை அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறது. பத்திரிகை எழுதுகின்றவர்களிடம், ஆங்கில வார்த்தை கூறுகிறேன். அதற்குச் சரியான தமிழ் பதம் தெரியவில்லை, தமிழ் அறிஞர்கள் இருந்தால் சொல்லலாம். “ஆப்ஸெஷன்” இருக்கிறது, என்ன சொன்னாலும் புரியாது. விளக்கம் சொல்லுகிறோம். அதையும் புரிந்து கொள்ளாமல் உடனே ஒரு தலையங்கம் எழுதி விடுகிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : I think the House has no objection to sit till the Hon. Minister finishes his speech.

1-30 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூட்டுறவு வளர்ச்சியில்
ப.ம. அதிக வளர்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டது என்று ஒரு பத்திரிகை கேட்டிருக்கிறது. அந்தப் பத்திரிகை அவ்வாறு கேட்டிருப்பதால் நான் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் தம்பட்டம் அடித்துக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. தஞ்சாவூரில் 57 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இவை குடியானவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், குத்தகைதாரர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்—மக்கியமர்க் கோவில் நிலங்களில் பயிரிடுபவர்கள்—இவ்வாறு பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக இருக்கின்றன. சட்ட மன்றத்திலுள்ள சில அங்கத்தினர்களுக்குக்கூட அவைகளில் சிலவற்றுடன் நேரிடையான தொடர்பு உண்டு. ஒரு கனம் அங்கத்தினர், அங்குள்ள ஒரு கோவிலுக்கு முன்பு 87,000 ரூபாய் நஷ்டம் இருந்தது என்றும், கூட்டுறவு முறை வந்த பிறகு அக்கோவிலுக்கு 1,27,000 ரூபாய் லாபம் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் சொன்னார். எனவே அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பலனளித்து வருகின்றன. அவைகள் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் பயன் அளிக்கின்றன. கோவாப்பரேடிஸ் லெர்வீஸ் வேண்டும். அது ஜாயின்ட் பார்ப்பிங்கில் தாளை ‘எவால்வ்’ ஆகும். இதில் எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லை. இதில் யாருடைய உரிமையும் பறிக்கப்படுவதில்லை. பத்திரிகையில் நான் முன்பு கூறியபடி கேட்டிருந்ததால் நான் இதை யெல்லாம் சொன்னேன்.

விதைப் பண்ணைகளைப் பொறுத்தவரையில், விவசாய இலாகாவிற்கு இது ஒரு புதிய அனுபவம். பல கஷ்டங்களையும் உத்தேசித்து இதில் மத்திய சர்க்காரும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திட்டம் அகில இந்திய அடிப்படையில் இருக்கிறது. விதைப் பண்ணைகள் லாபத்தைக் கருதிச் செயல்படக் கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் சொன்னார். எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியில் சில யோசனைகள் சொல்லப் பட்டன. குறைகளை எடுத்துக்காட்டினால், அவைகள் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நெல் பயிரைப் பொறுத்த வரையில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் நமக்கு விதைப் பண்ணைகளிலிருந்து பரிபூரணமாக சுத்தமான விதைகள் கிடைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்றப்படி, பஞ்சை தானியங்களைப் பொறுத்த வரையில், பாதிதான் ‘கவர்’ ஆகியிருக்கிறது. மீதி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்தான் ‘கவர்’ ஆகும். நல்ல விதைகள் உற்பத்தியாலும், அப்போதைக்கப்போது மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இன்று உற்பத்தியாவது சுத்தமான விதைகள் என்றாலும் ஐந்து வருடங்களுக்குப் பிறகு மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயம் தெரிந்தவர்கள் இதை உணர்வார்கள். மேலும், இவை நியூக்ளியர் வீட்ஸ்தான். கிராமங்களில் இனிமேல் பஞ்சாயத்துக்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நல்ல விதைகள் விநியோகம் செய்வதற்கான முறையில் இதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

18th March 1960] [Sri M. Khatktavatsalam]

சிறு பாசனத் திட்டங்கள்பற்றியும் மின்சாரம்பற்றியும் பேசப்பட்டது. கடன் கொடுப்பதிலுள்ள கஷ்டங்கள்பற்றியும் பேசப்பட்டது. பாசனத் திட்டங்கள் நல்ல பலனை அளிக்கச்செய்வதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நமது தமிழ் நாட்டில்தான் அதிகமான கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஜாஸ்தி கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களில் குறைபாடுகளும் அதிகமாக இருக்கும். மின்சாரக் கட்டணம், மினிம் காரண்டி, ஸ்டாகரிங் முதலியவைகள்பற்றிப் பேசினார்கள். இவைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கின்றன. கொஞ்சமே அதிகப்படுத்தியிருக்கும் ரேட் பற்றிப் பேசப்பட்டது. இவை சம்பந்தமாக நான் சொல்லக்கூடியதைச் சொல்கிறேன். மின்சார பட்ஜெட் ரகசியத்தை நான் தெரிவித்துவிட்டதாக யாரும் எஃ.பேரில் குறைசொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மின்சார போர்டாரும் மதிப்பிற்குரிய எனது சகாவான மின்சார அமைச்சரும் இந்தக் குறைகளை நன்றாக கவனித்து விவசாயிகளுக்குச் சலுகை காட்டுவார்கள். கனம் மின்சார அமைச்சர் நான் செய்யப் போகிறார் என்பதை, அவரிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ளாமல் நான் சொல்கிறேன். (சிரிப்பு.)

ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் விவசாய நிபுணர்கள் வேண்டும் என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார். அதை நான் முற்றிலும் ஒத்துக் கொள்கிறேன். உத்தியோகம் பார்ப்பது மட்டுமின்றி கிராமத்தில் வாழக் கூடிய நிபுணர்கள் வேண்டும். கோயம்புத்தூரில் மட்டுமே விவசாயக் கல்லூரி வைத்திருப்பது போதாது, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் விவசாயக் கல்லூரி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில், நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது சில ஹைஸ்கூல்களில் விவசாயத்தை எஞ்சினியரிங், டைப்ரைட்டிங் இவைகளைப் போன்று, 'பைபர்கேட் கோர்ஸ்' பாடமாக வைத்திருக்கிறார்கள். நான் செல்லும் இடங்களிலெல்லாம், இவ்வாறு செய்தாலாம் என்று நானும் சொல்லி வருகிறேன். அவ்வாறு செய்தால் விவசாயத்திற்கு நிலம் வேண்டும். நிலம் கிடைக்கும். அதற்கான ஆசிரியர்களும் வேண்டும். விவசாயத்தை ஹைஸ்கூல்களில் பைபர்கேட் கோர்ஸ் பாடமாக வைக்கச் செய்வதில் கவனம் செலுத்திவருகிறேன்.

கால்நடை வளர்ச்சிப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. கால்நடைகளுக்கு நிறைய மேய்க்கால் வசதி வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. இதில் ஒன்று, இன்று இருக்கும் வசதி குறையக்கூடாது; இரண்டாவது, வசதியைப் பெருக்க வேண்டும். காட்டிலாகாவின் மூலமும் மேய்க்கால் வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு முயற்சிக்கிறோம். மேலும், பசுந்தான் உரத்திற்கான விதைகளையும் காட்டிலாகாவின் மூலம் உற்பத்தி செய்ய முயற்சிக்கிறோம். பல பொருள்களை காட்டிலாகாவின் மூலம் உற்பத்தி செய்ய முயற்சிக்கிறோம். இப்போது சாப்பிடுவதற்கு போதுமான அளவு புளி இல்லை. புளிய மரங்களை வைத்து வளர்க்கும்படியும் காட்டிலாகாவினரிடம் சொல்லியிருக்கிறோம்.

நான் மேலும் நேரம் எடுத்துக்கொண்டு பேச விரும்பவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன வேறு பல விஷயங்கள் சம்பந்தமாக என் பதிலில் பேசவில்லை என்றால், அதற்குக் காரணம் நேரம் இல்லாததுதான்; அவைகளை நான் கவனிக்கவில்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. இன்று ஒரு புதிய விழிப்புடன் உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு மேலும் மேலும் ஆதரவு தரும் வகையில் மேலும் ஒத்துழைப்பைத் தர வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is :—

“ That the allotment of Rs. 3,65,27,400 under Demand No. XIX—Agriculture and Fisheries—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

[18th March 1960

DEPUTY SPEAKER : The question is :—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,65,27,400 under Demand No. XIX—Agriculture and Fisheries.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The question is :—

“ That the allotment of Rs. 1,13,64,700 under Demand No. XX—Animal Husbandry—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is :—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1, 13,64, 700 under Demand No. XX—Animal Husbandry.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

SRI A. R. MARIMUTHU : I am not pressing my cut motion, Sir.

The cut motion of Sri A. R. Marimuthu was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is :—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,00,000 under Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Agriculture.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. on Monday, the 21st March 1960.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and orders.

Nil.

B.—Reports, notifications and other papers.

37. *The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 9 of 1960).*